

الإسلام - نبذة موجزة عن الإسلام
(مشتملة على الأدلة) (الجمعية)

Ислямът:

Ислямът:

Кратко послание за исляма, така, както присъства в Свещения Коран и пророческата Сунна.

Важна книга, която съдържа кратко определение на исляма, поясняващо неговите най-важни принципи, учения и добродетели от неговите автентични източници, Свещеният Коран и пророческата Сунна. Книгата е насочена към всички вменяеми мюсюлмани и немюсюлмани, предоставена на техните езици, подходяща за всяко време и място, независимо от обстоятелствата и положенията.

(Екземпляр, съдържащ доказателства от Свещения Коран и пророческата Сунна)

1. Ислямът е посланието на Аллах към всички хора, той е божественото непреходно послание, последното от всички божествени послания.

Ислямът е посланието на Аллах към всички хора. Всевишният Аллах казва:

{ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ }

„И те изпратихме Ние [о, Мухаммед] за всички хора само като благовестител и предупредител, ала повечето хора не знаят" (Ес-Себе'е: 28). И казва Всевишният Аллах:

{قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا}

„Кажи: „О, хора, аз съм Пратеника на Аллах при всички вас ..." (Ел-Еараф: 158). И казва Всевишният Аллах:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ ۖ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا}

„О, хора, Пратеника дойде при вас с истината от вашия Господ - и повярвайте! Това е най-доброто за вас. А ако не повярвате,- на Аллах е всичко на небесата и на земята. Аллах е Всезнаещ, Премъдър" (Ен-Ниса: 170).

Ислямът е непреходното божествено послание и е последното от божествените послания, Всевишният Аллах казва:

{مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا}

„Мухаммед не е баща на никого от вашите мъже, а е Пратеника на Аллах и последният от пророците. Аллах знае всяко нещо" (Ел-Ехзаб: 40).

2. Ислямът не е религия специфична за раса или нация, нещо повече, той е религията на Аллах за всички хора.

Ислямът не е религия специфична за раса или нация, нещо повече, той е религията на Аллах за всички хора. Първата заповед във Великия Коран са словата на Всевишния Аллах:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ}

„О, хора, служете на своя Господ, който е сътворил вас и онези преди вас, за да се предпазите..." (Ел-Бакара: 21). И казва Всевишният Аллах:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا رَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً }

„О, хора, бойте се от своя Господ, който ви сътвори от един човек и сътвори от него съпругата му, и от двамата намножи мъже и жени" (Ен-Ниса: 1). Предава се от ибн Умер /Аллах да е доволен от него/, че Пратеника на Аллах ﷺ е изнесъл проповед, по време на победата в Мекка, казвайки:

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمُ غِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَتَعَاضَمَهَا بِأَيُّهَا قَالَ النَّاسُ رَجُلَانِ: بَرٌّ تَقِيَّ كَرِيمٌ عَلَى اللَّهِ وَفَاجِرٌ شَقِيٌّ هَيْنَ عَلَى اللَّهِ وَالنَّاسُ بَنُو آدَمَ وَخَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مِنْ تُرَابٍ قَالَ اللَّهُ: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا } إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ {
[الحجرات: 13]

„О, хора, Аллах премахна от вас бремето на предислямските времена на невежеството и съдържащото се в тях възгордяване с бащите. Хората са два вида: праведни, богобоязливи, почетени при Аллах, и нечестиви, нещастни и презрени при Аллах. Хората са потомци на Адем, а Адем е сътворен от пръст, Аллах казва:

1 ﷺ - „Саллеллаху алейхи уе селлем", означава: „Аллах да го благослови и с мир да го дари!".

„О, хора, Ние ви сътворихме от един мъж и една жена, и ви сторихме народи и племена, за да се опознавате. Най-достоеен измежду вас при Аллах е най-богобоязливият. Аллах е Всезнаещ, Сведущ" Предава го ет-Тирмизи (3270). Не се намират в заповедите на Великия Коран или заповедите на благородния Пратеник ﷺ, закони, отнасящи се конкретно до определен народ или група хора, без да се зачетат техните раса, националност и пол.

Ислямът е божествено послание, което допълва посланията на предишните пратеници и пророци /благословът и мирът да бъдат над тях/ към техните народи.

Ислямът е божествено послание, което допълва посланията на предишните пратеници и пророци /благословът и мирът да бъдат над тях/ към техните народи. Всевишният Аллах казва:

{ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ ۚ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا }

„Ние ти дадохме откровение, както дадохме на Нух и на пророците след него, и дадохме откровение на Ибрахим и Исмаил, и Исхак, и Якуб, и родовете, и Иса, и Ейюб, и Юнус, и Харун,

и Сулайман, и на Дауд дарихме Псалмите" (Ен-Ниса: 163). Тази религия, която Аллах е разкрил на Пратеника Мухаммед ﷺ, тя е религията, която Аллах е узаконил за предишните пророци и им е завещал да изповядват. Всевишният Аллах казва:

{شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ۚ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۚ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ}

„Той предписа за вас в религията онова, което завеща на Нух и онова, което разкрихме на теб [о, Мухаммед], и онова, което завещахме на Ибрахим и на Муса, и на Иса: „Привържете се към религията и не се разединявайте в нея!". За съдружаващите е тежко онова, към което ги зовеш. Аллах избира за Себе Си когото пожелае и напътва онзи, който се обръща към Него" (Еш-Шура: 13). И разкритото откровение от Аллах на Пратеника Мухаммед ﷺ е потвърждение на това, което го предшества в божествените книги като Тората и Евангелието, преди да бъдат изопачени, Всевишният Аллах казва:

{وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ}

„Книгата, която Ние ти разкрихме, тя е истината, потвърждаваща онези [Писания], които са преди нея. За Своите раби Аллах е Сведущ, Всезрящ" (Фатир: 31).

Пророците /мир на тях/, религията им е една, а законите различни.

Религията на пророците е една, но законите им са различни. Всевишният Аллах казва:

{وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۚ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ }

„И ти низпослахме Корана с истината, за да потвърди Писанията преди него и да бъде техен свидетел. И отсъждай помежду им според онова, което Аллах е низпослал, и не следвай страстите им вместо истината, която си получил! За всеки от вас сторихме закон и път. И ако желаше Аллах, щеше да ви стори една общност, но [така стори], за да ви изпита в онова, което ви е дарил. И надпреварвайте се в добрините! Завръщането на всички вас е при Аллах и Той ще ви разкрие онова, по което бяхте в разногласие" (Ел-Маиде: 48). Пратеника ﷺ казва:

«أَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأَنْبِيَاءُ إِخْوَةٌ لِعَلَاتِ أُمَّهَاتُهُمْ شَتَّى وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ»

„Аз имам най- голямо право сред хората към Иса сина на Мерйем - Исус, в земния и отвъдния живот. Пророците са братя по бащина линия, но

са с различни майки, религията им е една"¹
Предава го Ел-Бухари (3443).

**Ислямът призовава към това, към което
са призовавали всички пророци: Ной,
Авраам, Моисей, Соломон, Давид, Исус
/мир на всички тях/, а именно: да се
вярва, че Господът е Аллах, Той е
Творецът, Даряващият препитание,
Даващият живот (Съживяващият),
Умъртвяващият, Владетелят на властта,
Той е Този, Който се разпорежда с
повелята, Той е Състрадателен,
Милосърден.**

Ислямът призовава към това, към което са
призовавали всички пророци: Ной, Авраам,
Моисей, Соломон, Давид, Исус /мир на всички
тях/, а именно: да се вярва, че Господът е Аллах,
Той е Творецът, Даряващият препитание,
Даващият живот (Съживяващият),
Умъртвяващият, Владетелят на властта, Той е
Този, който се разпорежда с повелята, Той е
Състрадателен, Милосърден. Всевишният
Аллах казва:

¹ Бел. на преводача: „Значението е: „те са с едни и същи убеждения и вероучения, като монотеизъм и вяра, но се различават по отношение на предписаните дела и теоретични неща, подобно на децата, които са от един баща, но са от различни майки”

{ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۖ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَآلَيْ تُؤْفَكُونَ }

„О, хора, помнете благодатта на Аллах към вас! Има ли друг творец освен Аллах, който да ви дава препитание и от небето, и от земята? Няма друг бог освен Него! Как тогава бивате подлъгвани?" (Фатир: 3). И казва Всевишният Аллах:

{ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْنَ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۚ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ }

„Кажи: „Кой ви дава препитание от небето и от земята? Или кой владее слуха и зрението? И кой изважда живото от мъртвото, и изважда мъртвото от живото? И кой управлява делото?". Ще рекат: „Аллах!". Кажи: „А нима не се боите?" (Юнус: 31). И казва Всевишният Аллах:

{ أَمْنَ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ أَلَيْهِ مَعِ اللَّهُ ۚ قُلْ هَآؤُنَا بِرُءُوسِنَا ۚ أَنْتُمْ صَادِقِينَ }

„Или Онзи, който начева творението, после го повтаря, и който ви дава препитание от небето и от земята? И така, има ли друг бог заедно с Аллах? Кажи: „Дайте своя довод, ако говорите истината!" (Ен-Немл: 64)

Всички пророци и пратеници са изпратени с призива да се служи единствено на Аллах. Всевишният Аллах казва:

{وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ}

„И при всяка общност изпратихме пратеник: „Служете на Аллах и странете от сатаните!“. Някои от тях Аллах напъти, а някои заслужиша заблудата. Вървете по земята и вижте какъв е краят на отричащите!" (Ен-Нехл: 36). И казва Всевишният Аллах:

{وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ}

„И на всеки пратеник, когото ние пратихме преди теб, дадохме откровението: „Няма друг бог освен мен! Служете [единствено] на Мен!" (Ел-Енбия: 25). Аллах съобщава за Ной, че е казал:

{يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ}

„Изпратихме Нух [Ной] при неговия народ и той каза: „О, народе мой, служете на Аллах! Нямата друг бог освен Него! Страхувам се за вас от мъчение във великия Ден" (Ел-Еараф: 59). Също така се споменава - както Аллах съобщава, че любимецът на Аллах - Авраам, е казал:

{وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ}

„И [изпратихме] Ибрахим [Авраам], който рече на своя народ: „Служете на Аллах и бойте се от Него! Това е най-доброто за вас, ако проумявате" (Ел-Анкебут: 16). И Салих [Шела]

/мир нему/ е казал - както Аллах съобщава за него:

{قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ هَذِهِ نَافَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ ۖ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ ۚ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ}

„И при самудяните пратихме брат им Салих [Шела]. Каза: „О, народе мой, служете на Аллах! Нямата друг Бог освен Него! При вас дойде вече ясен знак от вашия Господ. Това е камилата на Аллах - знамение за вас. Оставете я да пасе по земята на Аллах и не я докосвайте със зло, иначе ще ви обхване болезнено мъчение!" (Ел-Еараф: 73). И Шуайб [Иотор] е казал /мин нему/ - както Аллах съобщава за него:

{يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ۚ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ}

„И при мадянитите пратихме брат им Шуайб [Иотор]. Каза: „О, народе мой, служете на Аллах! Нямата друг бог освен Него! При вас дойде вече ясен знак от вашия Господ. Изпълвайте мярката и везната, и не смалявайте от нещата на хората! И не рушете по земята, след като е в порядък! Това е най-доброто за вас, ако сте вярващи" (Ел-Еараф: 85).

Още първия път, когато Аллах разговарял с Моисей /мир нему/, му казал:

{ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ (13) إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي (14) }

„Аз те избрах. И чуй какво ще ти бъде разкрито!

Аз съм Аллах. Няма друг Бог освен Мен. Затова на Мен служи и извършвай молитвата, за да Ме споменаваш!" (Та-ха: 13 - 14). И Аллах ни известява за Моисей /мир нему/, че е потърсил закрила при Аллах, като е казал:

{ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِّنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ يَوْمَ الْحِسَابِ }

„И рече Муса: „Опазил ме моят Господ и вашият Господ от всеки горделивец, който не вярва в Деня на равносметката" (Гафир: 27). И Аллах ни съобщава за Месията Исус, че е казал:

{ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ }

„Наистина Аллах е моят Господ и вашият Господ. На Него служете! Това е правият път" (Аали Имран: 51). И отново ни съобщава за Месията, че е казал:

{ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۚ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ ۚ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ }

„А Месията рече: „О, синове на Израил, служете на Аллах -моя Господ и вашия Господ! За онзи, който съдружава с Аллах, възбрани му Аллах Рая и неговото място е Огънят. Угнетителите нямат закрилници" (Ел-Маиде: 72).

Дори Тората и Евангелието подчертават, че човек трябва да служи само на един Бог - Аллах, или както присъстват думите на Моисей /мир нему/ в Книгата на Второзаконието: „Слушай, Израилю, Господ - нашият Бог, е един Господ...“. Монотеизмът се подчертава и в Евангелието на Марк, където се споменава, че Исус /мир нему/ е казал: „А Исус му отговори: Най-първата от всичките заповеди е: „Слушай, Израилю, Господ - нашият Бог, е един Господ“.

Превеликия и Всемогъщ Аллах пояснява, че всички пророци са изпратени с тази велика мисия, която е призивът към монотеизма - вярата в един бог - Аллах. Всевишният Аллах казва:

{وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ}

„И при всяка общност изпратихме пратеник: „Служете на Аллах и странете от сатаните!". Някои от тях Аллах напъти, а някои заслужиха заблудата" (Ен-Нехл: 36). И казва Всевишният Аллах: „Кажете: „Виждате ли онези, които зовете вместо Аллах? Покажете ми какво сътвориха те от земята, или имат съучастие на небесата? Донесете ми книга отпреди тази или остатък от знание, ако говорите истината!"". (Ел-Ехкаф: 4). Шейх Ес- Сеади /Аллах да се смили над него/ е казал: Той - Аллах, пояснява, че думите на

политеистите по отношение на техния политеизъм не се основават на доказателства и доводи, а по-скоро се основават на фалшиви предположения, погрешни виждания, неправилни размишления и предположения. Ясният довод за това е, че когато човек изследва положенията, науките и делата на тези хора, и погледне към тези от тях, които вече са умрели, той разбира, че техните богослужения няма да им бъдат от полза (т. е. тези неща, които са приели за божеста вместо Аллах, няма да им помогнат нито в този, нито в отвъдния свят). Тейсир Ел-Керим Ел-Меннан: 779.

6. Пречистият и Всевишен Аллах, Той е Творецът, Той е единственият, който има право да бъде обожествяван, и да не се обожествява нищо друго заедно с Него.

Единствено Аллах има право да бъде обожествяван, нищо друго освен Него няма право да бъде обожествявано и да му се служи. Всевишният Аллах казва:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (21)
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ
الطَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (22) }

„О, хора, служете на своя Господ, който е сътворил вас и онези преди вас, за да се предпазите

от Онзи, Който стори за вас от земята постеля и от небето - свод, и изсипва вода от небето, и чрез нея вади плодовете - препитание за вас! И като знаете това, не сторвайте подобия на Аллах!" (Ел-Бакара: 21 - 22). Този, Който ни създаде и сътвори поколенията преди нас, и направи земята постеля за нас, и спуска вода от небето над нас, и дава плодове чрез нея като препитание за нас, само Той е достоен за богослужение и служене. Всевишният Аллах казва:

{ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ ۖ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَآَنَىٰ تُؤْفَكُونَ }

„О, хора, помнете благодатта на Аллах към вас! Има ли друг творец освен Аллах, който да ви дава препитание и от небето, и от земята? Няма друг бог освен Него! Как тогава бивате подлъгвани?" (Фатир: 3). Този, Който сътворява и дарява препитанието, единствено Той заслужава да бъде обожествяван. Всевишният Аллах казва:

{ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ }

„Това е Аллах, вашият Господ! Няма друг бог освен Него - Творецът на всяко нещо. На Него

служете! Той се разпорежда с всяко нещо" (Ел-Ен'аам: 102).

Всяко нещо, на което се служи вместо Аллах, не е достойно за богослужения, защото то няма владение дори с тежестта на прашинка, нито на небесата , нито на земята. Аллах няма съдружник в каквото и да било, Той няма помощник и някой, който да го подкрепя. Нима е допустимо да се приема друго за бог заедно с Аллах и да Му се приписва съдружник. Всевишният Аллах казва:

{قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ رَعَيْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۖ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيرٍ }

„Кажете: „Призовете онези, за които твърдите, [че са богове] освен Аллах!“. Те нищо не владеят, дори с тежест на прашинка, нито на небесата, нито на земята, и нямат съучастие там, и няма Той сред тях помощник" (Ес-Себе'е: 22).

Пречистият и Всевишен Аллах е Този, който е сътворил всички творения, Той ги е създал от нищото. Тяхното съществуване е довод за това, че Аллах съществува, че Той притежава господството и божествеността. Всевишният Аллах казва:

{ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ (20) وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (21) وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافَ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوَانِكُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ (22) وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ (23) وَمِنْ }

آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْطِئُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (24) وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ
وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ۚ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ (25) وَلَهُ
مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ كُلُّ لَّهُ قَائِنُونَ (26) وَهُوَ الَّذِي بَنَى الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ {

„И от Неговите знамения е, че ви сътвори от пръст, после - ето ви - хора, които се множат!

И от Неговите знамения е, че сътвори за вас съпруги от самите вас, за да намерите спокойствие при тях, и стори помежду ви любов и милост. В това има знамения за хора мислещи.

И от Неговите знамения е сътворяването на небесата и на земята, и разнообразието на езиците и цветовете ви. В това има знамения за знаещите.

И от Неговите знамения е сънят ви нощем и денем и стремежът ви към Неговата благодат. В това има знамения за хора чуващи.

И от Неговите знамения Той ви показва мълнията за страх и надежда. И изсипва от небето вода, с която съживява земята след нейната смърт. В това има знамения за хора проумяващи.

И от Неговите знамения е, че небето и земята стоят по Негова повеля. После, когато ви призове, ето ви - от земята излизате.

Негови са всички на небесата и на земята. Всички на Него се подчиняват.

Той е, Който начева творението, после ще го повтори, а това е още по-лесно за Него" (Ер-Рум: 20 - 27).

Нимрод отрекъл съществуването на неговия Господ, тогава Авраам /мир нему/ му рекъл - както Аллах ни съобщава:

{قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ
الَّذِي كَفَرَ ۖ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ }

„Ибрахим - Авраам - рече: „Аллах довежда слънцето от изток, а ти го доведи от запад!". И се слиса онзи, който не бе повярвал. Аллах не напътва хората-угнетители" (Ел-Бакара: 258). По същия начин Авраам /мир нему/ се е аргументирал пред своя народ, че Аллах е Този, който го напътства, и му дава храна и пиене, и ако се разболе, Той го изцелява и Той е Този, който го умъртвява и съживява. Затова, както Аллах ни съобщава за него, той е казал:

{الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ (78) وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ (79) وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ (80) وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ (81) }

„Който ме е сътворил и ме напътва,
и Който ме храни, и ми дава да пия,
и ако се разболея, Той ме изцелява,
и Който ще ме умъртви, а после ще ме съживи..." (Еш-Шуара: 78 - 81). И Аллах казва, известявайки ни за Моисей /мир нему/, когато е спорел с Фараона, заявявайки, че Аллах е Неговият Господ:

{ الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى }

„Каза: „Нашият Господ е Онзи, който дава на всяко нещо облика му, после го напътва" (Та-ха: 50).

Аллах е подчинил всяко нещо в небесата и земята за човека и го е облагодетелствал с блага, за да Му служи и да не постъпва с неверие и непризнателност към Него. Всевишният Аллах казва:

{ أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۚ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنبِئٍ }

„Не виждате ли, че Аллах подчинява за вас всичко на небесата и всичко на земята, и щедро ви дава Своята благодат - и явна, и скрита? А някои от хората спорят за Аллах, без да имат нито знание, нито напътствие, нито просветляващо писание" (Люкман: 20). И така, както Аллах е подчинил за човека всичко, което е на небесата и на земята, Той също го е създал и го е дарил с всяко нещо, от което се нуждае, като слух, зрение и сърце, за да се сдобие с нужното знание, което ще му бъде от полза и ще го насочи към неговия Покровител и Товрец. Всевишният Аллах казва:

{ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ }

„И ви извади Аллах от утробите на вашите майки, без да имате знание, и Той направи за вас слуха и зрението, и сърцата, за да сте признателни" (Ен-Нехл: 78).

Пречистият и Всевишен Аллах е създал всички тези светове, сътворил е човекът и му е дал всяко нещо, от което има нужда - крайници, органи и сила, след това го е облагодетелствал с това, от което има нужда, за да служи на Аллах и да облагостроява земята, и след това е подчинил за него всяко нещо на небесата и земята.

Аллах използва Своего създаване на тези велики създания като аргумент за Своего господство, което от своя страна налага божествеността Му. Пречистият и Всевишен Аллах казва:

{قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ }

„Кажете: „Кой ви дава препитание от небето и от земята? Или кой владее слуха и зрението? И кой изважда живото от мъртвото, и изважда мъртвото от живото? И кой управлява делото?". Ще рекат: „Аллах!". Кажете: „А няма ли да се боите?" (Юнус: 31). Истинният Аллах казва:

{قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ اتَّخَذُوا مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْثَانًا مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ }

„Кажете: „Виждате ли онези, които зовете вместо Аллах? Покажете ми какво сътвориха те от земята, или имат съучастие на небесата? Донесете ми книга отпреди тази или остатък от знание, ако говорите истината!“ (Ел-Ехкаф: 4).

И казва Всевишният Аллах:

{ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَآلَقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ. هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ }

„Сътвори Той небесата без видима за вас опора и положи върху земята непоклатими планини, за да не се люлее с вас, и пръсна по нея всякакви животни. И изсипваме вода от небето, и караме с нея да поникват всякакви полезни видове. Това е творението на Аллах. Покажете Ми какво са сътворили другите, а не Той! Да, угнетителите са в явна заблуда" (Люкман: 10-11). И казва Истинният Аллах:

{ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ (35) أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ (36) أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصْطَبِرُونَ (37) }

„Нима бяха сътворени от нищо, или те са творците?

Или те сътвориха небесата и земята? Не, ала не се убеждават.

Или при тях са съкровищниците на твоя Господ, или те са властващите?" (Коран, Ет-Тур: 35 - 37). Шейх ес-Сеадий казва: „Това е довод против тях с нещо, от което могат само да се

подчинят на истината или да се отклонят от принципите на разума и религията" Тефсир ес-Сеадий: 816.

7. Аллах, Той е Творецът на всичко във Вселената, на това, което виждаме и на това, което не виждаме. Всяко нещо освен Него е творение от творенията Му. Аллах е сътворил небесата и земята за шест дни.

Пречистият Аллах е Творецът на всяко нещо във Вселената, на това, което виждаме и това, което не виждаме. Всяко нещо освен Него е творение от творенията Му. Всевишният Аллах казва:

{قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ ۖ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ ۚ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ۚ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ }

„Кажи: „Кой е Господът на небесата и на земята?“. Кажи: „Аллах!“ . Кажи: „И нима приехте вместо Него покровители, които не допринасят за себе си нито полза, нито вреда?“. Кажи: „Нима са равни слепият и зрящият? Или нима са равни тъмнините и светлината? Или отредиха на Аллах съдружници, които сътвориха творение като Неговото и се оприличи за тях творението?“. Кажи: „Аллах е Творецът на всяко

нещо. Той е Единственият, Всевластващият" (Ер-Раад: 16).

И казва Всевишният Аллах:

{وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ}

„И сътвори Той каквото не знаете" (Ен-Нехл: 8)

Аллах е сътворил небесата и земята в шест дни. Всевишният Аллах казва:

{هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۚ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ }

„Той е, който сътвори небесата и земята в шест дни, после се въздигна [безподобен] Той на Трона. Той знае какво прониква в земята и какво излиза от нея, и какво пада от небето, и какво се издига на него. Той е с вас, където и да сте. Аллах съзира вашите дела" (Ел-Хадид: 4). И казва Всевишният Аллах:

{وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ }

„Сътворихме Ние небесата и земята, и всичко между тях в шест дни, без да Ни засегне умора" (Каф: 38).

**8. Пречистият и Всевишен Аллах няма
съдружник във властта Си, в**

сътворяването Си, в управлението Си и в божествеността Си.

Пречистият и Всевишен Аллах е Владетелят на владението, няма Той съдружник в сътворяването си, във властването си или в управлението си. Всевишният Аллах казва:

{قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ ۚ أَتُنْثَوِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ }

„Кажи: „Виждате ли онези, които зовете вместо Аллах? Покажете ми какво сътвориха те от земята или имат съучастие на небесата? Донесете ми книга отпреди тази или остатък от знание, ако говорите истината!" (Ел-Ехкаф: 4).
Шейх ес-Сеадий /Аллах да се смили над него/ е казал: „Тоест: {Кажи:} на онези, които съдружават с Аллах идоли и правят на Него подобия, че тези неща не владеят нито полза, нито вреда, нито могат да даряват живот или да умъртвяват, или да съживяват след смъртта. Кажи им, пояснявайки неспособността на техните идоли, че те не заслужават да бъдат обожествявани с каквото и да било служене: {Покажете ми какво сътвориха те от земята, или имат съучастие на небесата?} Създали ли са някое от творенията на небето и земята? Създали ли са планини? Накарали ли са реки да потекат? Сътворили ли са животни? Накарали ли са дървета да поникнат? Те помогнали ли да

се създаде нещо от това? Нито едно от споменатите до тук, та те сами себе си не са сътворили, камоли да сътворят друго! Това е убедително и разумно доказателство, че поклонението чрез богослужения на друг/друго вместо Аллах е невалидно".

След това Той - Аллах - споменава липсата на предавани доказателства в миналото, казвайки: „Донесете ми книга отпреди тази книга, призоваваща към политеизъм, {или остатък от знание}, наследено от пратениците, повеляващ това нещо. Всеизвестно е, че те са неспособни да донесат доказателства за това нещо от нито един от пратениците. Ние сме напълно убедени, че всички пратеници са призовавали към монотеизма, вярата в един Бог - Аллах - и са забранявали съдружаването на друго с Него, това е най- великото знание, което е наследено от тях - Пратениците" Тефсир ес-Сеадий: 779.

Пречистият и Всевишен Аллах е Владетелят на владението, няма Той съдружник във властването си. Всевишният Аллах казва:

{ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ ۚ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ }

„Кажи: „О, Аллах, Владетелю на владението, Ти даряваш владението, на когото пожелаеш, и отнемаш владението, от когото пожелаеш, и

въздигаш когото пожелаеш, и унизяваш когото пожелаеш. Доброто е в твоята ръка. Ти за всяко нещо имаш сила". (Аали Имран: 26). И Всевишният Аллах, пояснявайки, че изцяло Негова ще бъде властта на Съдния ден, казва:

{يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ ۖ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ ۚ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۖ لِلَّهِ
الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ }

„Денят, в който ще се покажат и нищо от тях не ще бъде скрито от Аллах. На кого е днес владението? - На Аллах, Единосъщия, Покоряващия" (Гафир: 16).

Пречистият и Всевишен Аллах няма съдружник във властта Си, в сътворяването Си, в управлението Си и в божествеността си. Всевишният Аллах казва:

{وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وَلِيٌّ
مِّنَ الدُّنْيَا ۚ وَكَثِيرٌ مِّنْ تَكْبِيرِهِ }

„И кажи: „Слава на Аллах, който не се е сдобивал със син и не е имал съдружник във владението, и не е имал помощник срещу безсилието. И Го прославяй с възвеличаване" (Ел-Исра: 111). И казва Всевишният Аллах:

{الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ
وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا }

„Онзи, комуто принадлежи владението на небесата и на земята. И не се е сдобивал със син, и няма съдружник във владението, и е сътворил всяко нещо, и го е премерил с точна

мяра" (Ел-Фуркан: 2). Той е Владетелят и всяко друго нещо, освен Него е Негово владение - Пречист е Той. Той е Сътворяващият и всяко друго нещо, освен Него е Негово творение, и Той е Този, който управлява делата. Нима не е наш дълг да се покланяме на Този, който се описва с тези неща, и нима не е неразумно човек да се покланя чрез богослужения на друг/друго освен единствено на Него?! Съдружаването е нещото, което погубва както земния, така и отвъдния живот на човек. Всевишният Аллах казва:

{ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا ۚ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ }

„И рекоха: „Станете юдеи или християни и ще тръгнете по правия път!“. Кажи: „Не, ние следваме вярата на Ибрахим, правоверния, а той не бе от съдружаващите" (Ел-Бакара: 135). И казва Всевишният Аллах:

{ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا }

„И кой е с по-добра религия от онзи, който се е отдал на Аллах с истинска преданост и е последвал вярата на Ибрахим Правоверния? Аллах прие Ибрахим за любимец" (Ен-Ниса: 125). Пречистият Аллах пояснява истината, че този който следва друго вярване, освен вярването на Ибрахим - Авраам, той е

безразсъден за самия себе си. Всевишният Аллах казва: „А кой друг се отвърщаше от вярата на Ибрахим, освен онзи, който е безразсъден за себе си? Него [Ибрахим] Ние избрахме в земния живот, а в отвъдния той е от праведниците" (Ел-Бакара: 130).

9. Пречистият Аллах не е раждал, нито е роден, няма съпруга, няма подобен и няма равен Нему.

Пречистият Аллах не е раждал, нито е роден, няма съпруга, няма подобен и няма равен Нему. Пречистият, Истинният и Всевишен Аллах казва:

{قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (1) اللَّهُ الصَّمَدُ (2) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (3) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
{(4)}

1. „Кажи [о, Мухаммед]: „Той е Аллах - Единственият,
2. Аллах, Целта [на всички възделения]!
3. Нито е раждал, нито е роден,
4. и няма равен Нему" (Коран, Ел- Ихляс 1 - 4). И казва Всевишният Аллах:

{رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ ۚ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ
سَمِيًّا}

„Господът на небесата и на земята, и на всичко между тях. На Него служи и търпелив бъди в служенето на Него! Нима знаеш подобен Нему?" (Мерйем: 65). И Истинният Аллах - Превелик е Той, казва:

{فَاقْطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا ۖ يَذُرُّكُمْ فِيهِ ۖ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ}

„Творецът на небесата и на земята. Създаде Той за вас съпруги от самите вас и от добитъка - чифтове. Така Той ви множи. Няма подобен Нему. Той е Всечуваният, Всезрящия" (Еш-Шура: 11).

10. Пречистият и Всевишен Аллах не се смесва с нищо и не се въплътява в никое от Неговите творения.

Аллах не се смесва с нищо, не се въплътява в каквото и да било от Своите творения, Той не става едно цяло с друго нещо. Така е, защото Аллах е Творецът, а всяко друго нещо, освен Него са Негови творения, Той е Вечносъществуващият, а всяко друго нещо, освен него е за определено време и го застига гибел. Той владее всяко нещо, Той е Владетелят, Аллах не се въплътява в каквото и да било от творенията Си, нито творенията Му се въплътяват в Неговата същност - Пречист е Той. Всевишният Аллах е най-голям от всичко и превелик от всяко нещо. Осъждайки онези, които твърдят, че Бог - Аллах - се е въплътил в Месията Исус, Аллах казва:

{لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۖ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَفِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۖ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ}

„Неверници са онези, които казват: „Аллах, това е Месията, синът на Мерием". Кажи: „А кой ще попречи с нещо на Аллах, ако поиска да погуби Месията, сина на Мерием, и майка му, и всички по земята?". На Аллах принадлежи владението на небесата и на земята, и на всичко между тях. Той сътворява каквото пожелае. Аллах за всяко нещо има сила" (Ел-Маиде: 17). И казва Всевишният Аллах:

{وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
(115) وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۚ سُبْحَانَهُ ۚ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ كُلُّ لَّهُ قَانُونٌ (116) يَدْعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَإِذَا قُضِيَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (117) }

„На Аллах принадлежи и изтокът, и западът, и накъдето и да се обърнете, там е Ликът на Аллах. Аллах е Всеобхватен, Всезнаещ.

И рекоха: „Аллах се сдоби със син". Пречист е Той! Да, Негово е всичко и на небесата, и на земята. Всички се покоряват на Него.

Първосъздателят на небесата и на земята! И щом реши нещо, казва му само: „Бъди!" - „И то става" (Ел-Бакара: 115 - 117). И казва Всевишният Аллах:

{وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا (88) لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا (89) تَكَادُ السَّمَاوَاتُ
يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا (90) أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا
(91) وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا (92) إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا (93) لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا (94) وَكُلُّهُمْ
أَتَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا (95) }

„И рекоха [неверниците]: „Всемилоствивият се сдоби със син“.

Вие изрекохте нещо ужасно,
от което небесата биха се разкъсали и
земята - разцепила, и планините - сгромолясали
в руини.

Да приписват син на Всемилоствивия!

Не подобава на Всемилоствивия да има син.

Всеки на небесата и на земята ще дойде като
раб при Всемилоствивия.

Той добре ги знае и всички ги отброява.

И всеки от тях сам-самичък ще се яви при
Него в Деня на възкресението. (Мерйем: 88 -
95). И казва Всевишният Аллах:

{ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ لَّهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهٗ اِلَّا بِاِذْنِهٖ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُوْنَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖ اِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهٗ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضُ وَلَا يَـُٔوْدُهٗ
حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ }

„Аллах! Няма друг Бог освен Него -
Вечноживия, Неизменния! Не Го обзема нито
дрямка, нито сън. Негово е онова, което е на
небесата и което е на земята. Кой ще се застъпи
пред Него, освен с Неговото позволение? Той
знае какво е било преди тях и какво ще бъде
след тях. От Неговото знание обхващат само
онова, което Той пожелае. Неговият Престол
вмества и небесата, и земята, и не Му е трудно
да ги съхрани. Той е Всевишният, Превеликият”
(Ел-Бакара: 255). И така, виждаме Какъв е Бог -

Аллах - и какво е Неговото творение, нима е допустимо Бог да се въплъти в някое от творенията Си? Нима е разумно Той да се сдобие със син? Или пък да има друг бог заедно с Него?

11. Пречистият и Всевишен Аллах е Състрадателен и Милосърден към Своите раби, затова им изпратил пратениците и им низпослал книги.

Пречистият и Всевишен Аллах е Състрадателен и Милосърден към своите раби, от Неговата милост към рабите Му е, че той е изпратил към тях пратеници и е низполсал книги, за ги изведе от тъмнината на неверието и съдружаването към светлината на единобожието и напътствието. Всевишният Аллах казва:

{هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ }

„Той е, който низпослава на своя раб ясни знамения, за да ви изведе от тъмнините към светлината. Аллах към вас е Състрадателен, Милосърден" (Ел-Хадид: 9).

И казва Всевишният Аллах:

{ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ }

„И те изпратихме [о, Мухаммед] наистина като милост за световите" (Ел-Енбия: 107). На

друго място Аллах повелява на Своя пратеник да извести рабите, че Той е Опрощаваш, Милосърден. Всевишният Аллах казва:

{ تَبَيَّنْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ }

„Извести Моите раби [о, Мухаммед], че аз съм Опрощавачият, Милосърдният!" (Ел-Хиджр: 49). От Неговото състрадание и милост, е че Той премахва вредата и спуска доброто за Своите раби. Всевишният Аллах казва:

{ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بَضْرًا فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ ۚ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ }

„И ако Аллах те засегне с вреда, не ще я отмени друг освен Него. И ако ти иска добро, никой не ще отклони Неговата благодат. Настига Той с нея, когото пожелае от Своите раби. Той е Опрощавачият, Милосърдният" (Юнус: 107).

12. Аллах, Той е Милосърдният Господ, Единственият, който ще държи равностетка на всички създания, когато ги възкреси всички от гробовете им. Той ще въздаде на всяка личност за онова, което е вършела от добро или зло. И така, онзи, който е вършел праведни дела и е бил вярващ, за него ще има непреходно блаженство, а онзи, който не

е вярвал и е вършел злини, за него ще има огромно наказание в Отвъдното.

Аллах, Той е Милосърдният Господ, Той е Единственият, който ще търси равностетка на творенията в Съдния ден, когато ще съживи всички тях от гробовете им и ще въздаде на всяка личност за това, което е вършила, от добро или зло. За онзи, който е вярвал и е вършел праведни дела, ще има вечно блаженство, а онзи, който не е вярвал и е вършел злини, ще има велико наказание в Съдния ден. От съвършенството на справедливостта, мъдростта и милостта на Пречистия и Всевишен Аллах към Неговите творения е това, че Той е направил земния свят да бъде обиталище на делата, а отвъдният да бъде място за възмездие, равностетка и въздаяние. Така праведният ще получи наградата си за своята праведност и лошият човек, угнетителят и престъпникът ще получат наказанието си за престъпността и несправедливостта си. И понеже това нещо не се приема от група хора, Аллах е дал много доводи, които доказват, че възкресението след смъртта е истина, в която няма съмнение. Всевишният Аллах казва:

{ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْتَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ۖ
إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتِ ۚ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ }

„И от Неговите знамения е, че виждаш земята безжизнена. А щом изсипем вода върху нея, тя се раздвижва и набъбва. Онзи, който я съживява, може и мъртвите да съживи. Той за всяко нещо има сила" (Фуссилет: 39). И казва Всевишният Аллах:

{ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن نُّرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَّكُمْ ۖ وَتَقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِنَبْلُوَكُمْ أَشَدَّكُمْ ۖ وَمِنْكُمْ مَّن يَّتَوْفَىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا ۚ وَتَرَىٰ الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأُنَبِّتُ مِن كُلِّ رَوْحٍ بِهِجٍ }

„О, хора, ако се съмнявате във възкресението, [вижте как] Ние ви сътворихме от пръст, после от частица сперма, после от съсирек, после от късче, сякаш надъвкано месо - оформено и неоформено, за да ви изявим [Нашата сила]. И оставяме в утробите, когато пожелаем, за определен срок, после ви изваждаме като деца, после [ви препитаваме], за да стигнете своята зрелост. И някой от вас умира, а някой от вас бива доведен до най-окаяната възраст и тогава не знае нищо, след като е знаел. И виждаш земята безжизнена, но когато изсипваме вода върху нея, тя се раздвижва и набъбва, и отглежда всякакъв прелестен вид" (Ел-Хадж: 5). Истинният Аллах споменава в този аят три рационални доказателства за възкресението, те са:

1. Това, че Аллах в самото начало е сътворил човека от пръст, а Този, който е сътворил човека от пръст, е способен да го върне отново към живота, след като вече човек е станал на пръст.

2. Това, че Аллах е сътворил човека от частица сперма, а Този, който го е сътворил от това, е способен да го върне отново към живота, след като вече е бил умрял.

3. Това, че Аллах съживява земята чрез дъжда, след като е била мъртва, то доказва, че Той е способен да съживи хората след тяхната смърт. В това знамение се съдържа велико доказателство за това, че Коранът е чудо, как е възможно всичко това да се събере само в едно знамение, което никак не е дълго - три великолепни рационални доказателства за един велик въпрос.

И казва Всевишният Аллах:

{يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكِتَابِ ۖ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ ۖ وَغَدَا
عَلَيْنَا ۖ إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ }

„Денят, в който ще навием небето като свитък за писане. Както наченахме първото сътворяване, така Ние ще го повторим - обещание от Нас. Ние непременно ще го направим" (Ел-Енбия: 104). И казва Всевишният Аллах:

{ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ۖ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ (78) قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ }

„И дава той пример на Нас, а своето сътворяване забравя. И казва: „Кой ще съживи костите, след като станат на пръст?“.

Кажи: „Ще ги съживи Онзи, Който ги сътвори първия път. Той знае всичко как се сътворява" (Я-син: 78). И казва Всевишният Аллах:

{ أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ ۖ بَنَاهَا (27) رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا (28) وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا (29) وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا (30) أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا (31) وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا (32) }

„Вие ли сте по-трудни за сътворяване или небето? Той го съгради.

Въздигна неговия свод и го изравни,
и потъмни нощта му, и изведе утрото му,
и земята след това разпростря.

Извади от нея водите и пасбищата ѝ,

и планините побие" (Ен-Назиат: 27 - 32).

Истинният Аллах пояснява, че сътворяването на човека не е по-трудно от сътворяването на небесата и земята и това, което е в тях. Нима Този, който има способността да сътвори небесата и земята би бил неспособен да съживи човека отново?!

**13. Пречистият и Всевишен Аллах е
сътворил Адем (Адам) от пръст и е
направил потомството му да се
намножава след него. Всички хора по**

**произход са равни, затова няма
превъзходство на една раса над друга или
на един народ над друг, освен по
богобоязън (текуа).**

Пречистият и Всевишен Аллах е сътворил Адем (Адам) от пръст и е направил потомството му да се размножава след него. Всички хора по произход са равни, затова няма превъзходство на една раса над друга или на един народ над друг, освен по богобоязън (текуа). Всевишният Аллах казва:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ }

„О, хора, Ние ви сътворихме от един мъж и една жена, и ви сторихме народи и племена, за да се опознавате. Най-достоеен измежду вас при Аллах е най-богобоязливият. Аллах е Всезнаещ, Сведущ" (Ел-Худжурат: 13). И казва Всевишният Аллах:

{وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ نُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا ۚ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أَنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ }

„Аллах ви сътвори от пръст, после от частица сперма, после ви стори съпрузи. И никоя жена не забременява и не ражда без Неговото знание. И нито се дава дълголетие на дълголетник, нито се скъсява възрастта, без да

е записано в книга. Това е лесно за Аллах" (Фатир: 11). И казва Всевишният Аллах:

{هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْقَةٍ ثُمَّ مِنْ عِلْقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا ۖ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلٍ ۖ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ }

„Той е, Който ви сътвори от пръст, после от частица сперма, после от съсирек, после ви изважда - деца, после [ви оставя] да стигнете зрелостта си, после - да остарееете, но някои от вас умират преди това. И [ви оставя Той] да стигнете определен срок, за да проумеете" (Гафир: 67). Всевишният Аллах пояснява, че Той е сътворил Месията Исус със съвършена заповед така, както е сътворил Адам от пръст със съвършена заповед, казвайки:

{إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ ۖ خَلَقَهُ مِنْ نُّرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ }

„Примерът с Иса - Исус - пред Аллах е като примера с Адем. Сътвори го Той от пръст, после му рече: „Бъди!" и той стана (Аали Имран: 59). По-рано споменах във втори раздел, че Пророка ﷺ казва ясно, че хората са равни и че никой няма превъзходство над никого, освен по богобоязън.

14. Всяко едно новородено се ражда върху фитра.¹

Всяко новородено се ражда върху фитра.
Всевишният Аллах казва:

{ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۖ فِطْرَتُ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ۚ لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ
اللَّهِ ۚ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ }

„И обърни своето лице към религията
-правоверен, към природата, според която
Аллах е създал хората! Религията на Аллах е
неизменна. Тя е правата вяра. Ала повечето
хора не разбират" (Ер-Рум: 30). Правоверието е
религията на Авраам, любимеца на Аллах.
Всевишният Аллах казва:

{ تَمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ }

„После ти разкрихме [о, Мухаммед]:
„Следвай религията на Ибрахим
правоверния! Той не бе от съдружаващите" (Ен-
Нехл: 123). Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجِّسَانِهِ كَمَا
تُنتَجُ الْبَهِيمَةُ بِبَهِيمَةٍ جَمْعَاءَ هَلْ تُحْسِنُونَ فِيهَا مِنْ جَذْعَاءَ»

„Всяко едно новородено се ражда на фитра /да
вярва само в един бог - Аллах/, но родителите
му го правят евреин, християнин или
зороастриец, така, както животното ражда
друго напълно здраво животно, виждате ли в

¹ Фитра - природно заложено качество от Аллах у всеки човек, да вярва
само в единствения бог - Аллах.

него да има недъг!?". След това Ебу Хурейра /Аллах да е доволен от него/ изрецитирал:

{فَطَرَهُ اللَّهُ الَّذِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ }

„... към природата, според която Аллах е създал хората! Религията на Аллах е неизменна. Тя е правата вяра. Ала повечето хора не разбират" (Ер-Рум: 30). Сахих ел-Бухари: 4775. Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«أَلَا إِنَّ رَبِّي أَمَرَنِي أَنْ أَعْلِمَكُمْ مَا جَهِلْتُمْ مِمَّا عَلَّمَنِي يَوْمِي هَذَا كُلُّ مَالٍ نَحَلْتُهُ عَبْدًا حَلَالًا وَإِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي حُنَفَاءَ كُلُّهُمْ وَإِنَّهُمْ أَتَتْهُمْ الشَّيَاطِينُ فَاجْتَالَتْهُمْ عَنْ دِينِهِمْ وَحَرَمْتُ عَلَيْهِمْ مَا أَحَلَلْتُ لَهُمْ وَأَمَرْتُهُمْ أَنْ يُشْرِكُوا بِي مَا لَمْ أَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا

„Нима моят Господ не ми повели да ви науча на това, което не знаете, от нещата, на които Той ме научи в този ден. Той - Аллах - каза: „Всяко имущество, което съм дал [съобразно законите в шериата] на раба, е халал - позволено. Аз сътворих моите раби правоверни, но при тях отиват сатаните и ги отклоняват от религията им, те им възбраняват това, което Аз съм определил като позволено за тях и им повеляват да съдружават с Мен неща, за които не Съм низпослал довод!" Муслим: 2865.

15. Никой от хората не се ражда грешник или като наследник на греха на друг.

Никое човешко същество не се ражда като грешник или наследник на нечий друг грях, Всевишният Аллах ни казва, че когато Адем

/мир нему/ не се подчинил на божествената заповед и той и съпругата му Ева яли от дървото, той съжалил, разкажал се и помолил Аллах за прошка. Аллах му внушил да каже добри думи, той ги казал и Аллах му приел покаянието. Всевишният Аллах казва:

{ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ (35) فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ (36) فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (37) قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبَعَ هَذَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (38) }

„И рекохме: „О, Адем, пребивавай с жена си в Рая и яжте оттам в доволство, откъдето пожелаете, но не приближавайте до онова дърво, та да не станете угнетители!“.

А сатаната ги подмами да се подхлъзнат и ги извади от Рая, където бяха. И казахме: „Напуснете - врагове един на друг! За вас на земята има пребивание и ползване до време“.

И получи Адем слова от своя Господ, и Той прие покаянието му. Той е Приемащият покаянието, Милосърдният.

Казахме: „Напуснете оттук всички! И дойде ли при вас напътствие от Мен, за онези, които последват Моето напътствие, не ще има страх и не ще скърбят“ (Ел-Бакара: 35 - 38). В момента, в който Аллах приел покаянието на Адем, той от там нататък не се счита че носи бремето на

греха, следователно неговото потомство не наследява грях, който вече е заличен чрез покаяние. Основният принцип е, че един човек не може да понесе греха на друг. Всевишният Аллах казва:

{وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ }

„Всяка душа придобива [греха] единствено за себе си, никой съгрешил не ще носи греха на друг. После при вашия Господ е завръщането ви и Той ще ви извести онова, по което сте били в разногласие" (Ел-Ен'аам: 164).

И казва Всевишният Аллах:

{مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْدِي لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا }

„Който се е напътил, за себе си се напътва, а който се е заблудил, в свой ущърб се заблуждава. Никой съгрешил не ще носи греха на друг. И не наказвахме, докато не проводихме пратеник" (Ел-Исра: 15). И казва Всевишният Аллах:

{وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِمْلِهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۚ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۚ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ }

„Никой съгрешил не ще носи греха на друг. И ако някой натоварен с бремe призове, нищо от него не ще бъде облекчено, дори и от роднина. Ти ще можеш да убедиш само онези, които и в

уединение се боят от своя Господ, и отслужват молитвата. А който се пречисти, единствено за себе си се пречиства. Към Аллах е завръщането" (Фатир: 18).

**16. Целта от сътворяването на хората е:
да служат единствено на Аллах,
извършвайки предписаните
богослужения.**

Целта от сътворяването на хората е: да служат единствено на Аллах, извършвайки предписаните богослужения. Всевишният Аллах казва:

{ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ }

„Сътворих джиновете и хората единствено, за да Ми служат" (Ез-Зарийят: 56).

17. Ислямът е почел човека - мъжа и жената - и му гарантира всичките му права, направил го е отговорен за всичките му избори, действия и постъпки. Ислямът държи човека отговорен за всяко действие, чрез което вреди на себе си или на останалите.

Ислямът почита човека - мъжа и жената - Аллах е сътворил човека, за да бъде наместник на земята. Всевишният Аллах казва:

{ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً }

„И когато твоят Господ рече на ангелите:
„Ще създам на земята наместник" (Ел-Бакара:
30).

Това почитане обхваща всички потомци на
Адам. Всевишният Аллах казва:

{ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا }

„И почетохме Ние синовете на Адам, и ги
пренасяме по сушата и морето, и им даваме от
благата. И ги предпочетохме да превъзхождат
повечето от онези, които сътворихме" (Ел-Исра:
70). И казва Всевишният Аллах:

{ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ }

„Ние сътворихме човека с превъзходен
облик" (Ет-Тийн: 4)

Аллах забранява на човека да бъде покорен и
отдаден чрез богослужение на друг или друго
нещо вместо на Него. Всевишният Аллах казва:

{ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ
حُبًّا لِلَّهِ ۚ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعَذَابِ. إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمْ
الْأَسْبَابُ }

„А някои от хората приемат за богове други
вместо Аллах, обичат ги, както Аллах трябва да
се обича. А които вярват, най-силно обичат
Аллах. И ако угнетителите можеха да съзрат,
когато видят мъчението, че цялата сила е на
Аллах и че Аллах е суров в мъчението... Тогава,

щом видят мъчението, онези, които са били следвани, ще се отрекат от онези, които са ги следвали, и ще се прекъснат връзките между тях" (Ел-Бакара: 165 - 166). Пояснявайки положението в Съдния ден на следващите заблудата и следваните в нея, Аллах казва:

{ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا اَنْحُنْ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَى بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ ۚ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ (32) وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذْ تَأْمُرُونَنَا اَنْ نَّكْفِرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ اَنْدَادًا ۚ وَاَسْرِوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاُوا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْاَغْلَالَ فِيْ اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُوْنَ (33) }

„А горделивите казват на слабите: „Нима ние ви отвърнахме от напътствието, след като дойде при вас? Не, вие бяхте престъпници".

И слабите казват на горделивите: „Не, лукавството ви бе денем и нощем, като ни повелявахте да не вярваме в Аллах и да сторваме Негови подобия". И ще прикрийт съжалението, щом видят мъчението. И ще окачим оковите на врата на неверниците. Нима ще бъдат наказани за друго освен за техните дела?" (Ес-Себе'е: 32 - 33).

От съвършената справедливост на Пречистия и Всевишен Аллах е, че Той ще държи отговорни призовавалите към заблудата и водачите към нея, Той ще ги натовари с товара на собствените им грехове и с товара на онези, които са заблудили без знание. Всевишният Аллах казва:

{لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّوهُمْ بَغِيرَ عِلْمٍ ۖ
أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ}

„За да понесат в Деня на възкресението всички свои товари и някои товари на заблудените от тях хора в неведение. И колко лошо е онова, което ще понесат! (Ен-Нехл: 25).

Ислямът е гарантирал на човека всичките му права в този и отвъдния свят и най-големите права, които ислямът е гарантирал и изяснил на хората са: правото на Аллах над неговите раби и правото на хората пред Аллах.

فَعَنْ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَا رَدِيفُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: «يَا مُعَاذُ» قُلْتُ: لَبَيْكَ وَسَعْدَيْكَ ثُمَّ قَالَ مِثْلَهُ ثَلَاثًا: «هَلْ تَذَرِي مَا حَقَّ اللَّهُ عَلَى الْعِبَادِ» قُلْتُ: لَا قَالَ: «حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا» ثُمَّ سَارَ سَاعَةً فَقَالَ: «يَا مُعَاذُ» قُلْتُ: لَبَيْكَ وَسَعْدَيْكَ قَالَ: "هَلْ تَذَرِي مَا حَقَّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ إِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ: أَنْ لَا يُعَذِّبَهُمْ»

От Муаз /Аллах да е доволен от него/, че е казал: „Бях зад Пророка ﷺ [на едно животно] и той каза: „О, Муаз!". Рекох: „Отзовах ти се и ти се зарадвах!". След това го повтори три пъти: „Знаеш ли какво е правото на Аллах над Неговите раби?!". Рекох: „Не". Каза: „Правото на Аллах над рабите Му е те да Му служат и нищо да не съдружават с него". След това отмина определено време и каза: „О, Муаз!". Рекох: „Отзовах ти се и ти се зарадвах!". Каза: „Знаеш ли какво е правото на хората над Аллах, когато извършат това? - Да не ги наказва". Сахих ел-Бухари: 6840

Ислямът опазва истинската вяра на човек, имуществото, потомството и честта му. Пророка ﷺ казва:

«فَإِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ يَمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا»

„Аллах направи вашия живот, вашето имущество и вашата чест, да бъдат неприкосновени, като неприкосновеността [свещеността] на този ден, в този месец, в този град". Сахих ел-Бухари: 6501. Пратеника ﷺ явно оповестил този велик завет по време прощалното си поклонение хадж, на което присъствали повече от сто хиляди сподвижници. Той повторил и подчертал значението на тези думи в Деня на коленето на курбана, по време на прощалния си хадж.

Според исляма човекът е отговорен за всичките си избори, дела и постъпки. Всевишният Аллах казва:

{ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَتَشَوِّرًا أَوْ مُكَذِّبًا ۚ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا }

„И привързахме делата на всеки човек към неговата шия. И в Деня на възкресението ще му извадим книга, която той ще намери разтворена: „Чети своята книга! Достатъчен си днес да направиш равносметка за себе си" (Ел-Исра: 13 - 14). Тоест, каквото и да извърши от добро или лошо, Аллах ще му го привърже за

самия него, то няма да се прехвърли към друг. Така човек няма да бъде отговорен за делата на другия, нито на другия ще се търси равностетка за този човек. Всевишният Аллах казва:

{يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ}

„О, човече, ти се напругаш с усилие към своя Господ и ще Го срещнеш" (Ел-Иншикак: 6). Всевишният Аллах казва:

{مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ}

„Който върши праведни дела, то е за самия него, а който стори зло, то е в негов ущърб. Твоят Господ не е угнетител за рабите" (Фуссилет: 46).

Ислямът държи човек отговорен за всяко действие, което вреди на самия него или вреди на другите. Всевишният Аллах казва:

{وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا}

„И който придобие грях, той го придобива само в свой ущърб. Аллах е Всезнаещ, Премъдър" (Ен-Ниса: 111). И казва Всевишният Аллах:

{مَنْ أَجَلَ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا}

„Заради това подписахме на синовете на Израил, че който убие човек не за човек или заради покварата му по земята, той сякаш е убил всички хора. А който спаси човек, той

сякаш е спасил всички хора" (Ел-Маиде: 36).
Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«لَا تُقْتَلُ نَفْسٌ ظُلْمًا إِلَّا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ مِنْ دِمَهِهَا لِأَنَّهُ كَانَ أَوَّلَ مَنْ
سَنَّ الْقَتْلَ»

„Винаги, когато бива убит човек без право, се натоварва сина на Адам с тежест от това убийство, защото той е първият, който е прокарал убийството" Сахих Муслим (5150).

18. Ислямът е направил мъжа и жената да бъдат равни по отношение на дела, отговорност, възмездие и награда.

Ислямът е направил мъжа и жената да бъдат равни по отношение на дела, отговорност, възмездие и награда. Всевишният Аллах казва:

{وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا}

„А който върши праведни дела, мъж или жена, и е вярващ, тези ще влязат в Рая и не ще бъдат угнетени дори с браздица по костилка на фурма" (Ен-Ниса: 124). И казва Всевишният Аллах:

{مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً ۖ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ}

„На всеки вярващ - мъж или жена, който извършва праведно дело, Ние ще отредим прелестен живот. И ще им въздадем награда -

по-хубава от онова, което са вършили" (Ен-Нехл: 97) И казва Всевишният Аллах:

{ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ }

„Който върши зло, ще му се въздаде само колкото него. А който върши праведно дело, мъж или жена, и е вярващ, тези ще влязат в Рая и ще бъдат наградени там безмерно" (Гафир: 40). И казва Всевишният Аллах:

{ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا }

„За мюсюлманите и мюсюлманките, вярващите мъже и вярващите жени, набожните мъже и набожните жени, искрените мъже и искрените жени, търпеливите мъже и търпеливите жени, смирените мъже и смирените жени, мъжете, раздаващи милостиня, и жените, раздаващи милостиня, говеещите мъже и говеещите жени, и целомъдрените мъже, и целомъдрените жени, и мъжете, често споменаващи Аллах, и споменаващите жени -Аллах е приготвил за тях опрощение и огромна награда" (Ел-Ехзаб: 35).

19. Ислямът е почел жената и счита жените като допълващи половини на мъжете. Той е възложил на мъжа да

изхранва и издържа жената, ако му е способен. И така, бащата е длъжен да издържа дъщеря си, синът е длъжен да издържа майка си, когато е пълнолетен и има тази способност, и съпругът е длъжен да издържа съпругата си.

Ислямът счита, че жените са като сестри за мъжете. Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«إِنَّ النِّسَاءَ شَفَائِقُ الرِّجَالِ»

„Жените са сестри на мъжете“. Предаден от ет-Тирмизи: 113

От почитта на исляма към жените е, че ислямът задължава детето да издържа своята майка, когато е способен за това. Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«يَدُ الْمُعْطَىٰ أَعْلَىٰ أُمَّكَ وَأَبَاكَ وَأُخْتِكَ وَأَخَاكَ ثُمَّ أَدْنَاكَ أَدْنَاكَ»

„Ръката на даващия е най-висшата [по степени в наградата]! [Раздавай] на майка си, на баща си, след това на най- близкия до теб, и след това на най-близкия до теб“. Предава го Ахмед. Ще поясним мястото на родителите - с позволението на Аллах - в двадесет и девети раздел.

От почитта на исляма към жената е, че той задължава мъжа да подсигури за нея прехраната, ако той има възможност за това. Всевишният Аллах казва:

{ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ ۖ وَمَن قُدِرَ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ ۚ لَا يَكْلَفُ
اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا ۚ سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا }

„Заможният да даде [за жената и детето] според своите възможности! И комуто препитанието е ограничено, да даде от онова, което Аллах му е дарил! Аллах възлага на всяка душа само според онова, което ѝ е дал. Аллах ще стори облекчение след трудността" (Ет-Таяк: 7).

وَسَأَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا: مَا حَقُّ الْمَرْأَةِ عَلَى الرَّوْجِ؟ قَالَ: «تُطْعِمُهَا إِذَا طَعِمْتَ وَتَكْسُوهَا إِذَا اكْتَسَيْتَ وَلَا تَضْرِبُ الْوَجْهَ وَلَا تُقَبِّحُ»

Един човек попитал Пророка ﷺ: „Какво е правото на жената над нейния съпруг?". Отговорил: „Да и даваш да яде от това, от което ти ядеш, да я обличаш така, както ти се обличаш, да не я удряш по лицето и да не ѝ казваш: „Аллах да погрози лицето ти"!". Предава го Ахмед. Пратеника на Аллах ﷺ пояснява част от правата на жените пред техните съпрузи, казвайки:

«وَلَهُنَّ عَلَيْكُمْ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ»

„Вие сте длъжни да ги издържате и да ги обличате според обичая". Сахих Муслим. И казва Пророка ﷺ:

«كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُضَيِّعَ مَنْ يَتَوَكَّلُ»

„Достатъчен грях за човек е да погуби озни, който изхранва". Предава го Ахмед. Ел-Хаттаби казва: „С думите му: „който изхранва" се има

предвид: „който е длъжен да изхранва". Значението е, все едно казва на изхранващия: „Не давай това, което не е хубаво за изхранване на семейството си, желаяйки чрез него награда, за да не се превърне то в грях, след като ти ги погубиш".

От почитта на исляма към жената е това, че той е задължил бащата да се грижи за прехраната на дъщеря си. Всевишният Аллах казва:

{وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ ۖ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنِمَّ الرِّضَاعَةَ ۖ
وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ}

„А майките да кърмят рожбите си две пълни години, когато мъжът поиска кърменето да завърши. Онзи, чието е новороденото, е длъжен да ги храни и облича според обичая" (Ел-Бакара: 233). Аллах пояснява на бащата, на когото се роди дете, че той е длъжен да го изхранва и облича според общоприетия обичай.

{ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاتُّوهُنَّ أُجُورَهُنَّ }

„А ако кърмят децата ви, дайте им тяхната отплата..." (Ет-Талаяк: 6). И така, Аллах е направил да бъде задължително за бащата изплащането на кърменето на детето. Това доказва, че изхранването на детето е отговорност на бащата, независимо дали то е момче, или момиче. В следващия хадис се споменава, че е задължение на бащата да

издържа съпругата и децата си. Предава се от Айша /Аллах да е доволен от нея/, че Хинд е рекла на Пророка ﷺ: „Ебу Суфйян е стиснат човек, мога ли да си вземам от неговото имущество?". Отговорил:

«خُذِي مَا يَكْفِيكَ وَوَلَدَكَ بِالْمَعْرُوفِ»

„Вземай си това, което ти е достатъчно за теб и детето ти според обичая". Предава го Бухари. Пророка ﷺ пояснява какво превъзходство има човек да отгледа и изхранва дъщерите и сестрите си, като казва:

«مَنْ عَالَ ابْنَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثَ بَنَاتٍ أَوْ أُخْتَيْنِ أَوْ ثَلَاثَ أَخَوَاتٍ حَتَّى يَبِينَ أَوْ يَمُوتَ عَنْهُنَّ كُنْتُ أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ. وَأَشَارَ بِأَصْبُعِهِ السَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى»

„Който отгледа две или три дъщери, или две или три сестри, докато се омъжат или той умре и ги остави, аз и той ще бъдем [в Дженнета] като тези двата". И показал с показалеца и средния си пръст". Ес-Силсилету Ес-Сахиха: 296.

20. Смъртта не е вечна гибел, а е преместване от мястото на делата към мястото на възмездие. Смъртта се отнася както за тялото, така и за душата, смъртта на душата е напускането ѝ на тялото. След това тя ще бъде върната в тялото след възкресението на Съдния ден. След смъртта душата не се

премества в друго тяло и не се преражда в друго тяло.

Смъртта не е краят. Всевишният Аллах казва:

{قُلْ يَتَوَفَّاكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ}

„Кажете: „Ще ви прибере душите Ангелът на смъртта, комуто сте възложени. После към вашия Господ ще бъдете върнати" (Ес-Седжде: 11). Смъртта се отнася за тялото и душата, смъртта на душата се изразява в това да напусне тялото, след това ще бъде върната в него в Деня на Възкресението. Всевишният Аллах казва:

{اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ}

„Аллах прибира душите по време на смъртта, а на онези, които все още не са мъртви, в съня им. Задържа Той душата на онзи, комуто е отсъдил да умре и връща другата до определен срок. В това има знамения за хора мислещи" (Ез-Зумер: 42). Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ تَبِعَهُ الْبَصَرُ»

„Когато бива отнета душата, погледът я следва". Предава го Муслим: 920. След смъртта човек преминава от обиталището на делата към обиталището на въздаянието, Всевишният Аллах казва:

{ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا ۖ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا ۖ إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ }

„При Него ще се завърнете всички - истинно обещание от Аллах. Той начева сътворяването, после го повтаря, за да награди със справедливост онези, които вярват и вършат праведни дела. А онези, които са неверници - за тях има вряща вода да пият и болезнено мъчение заради тяхното неверие" (Юнус: 4).

След смъртта душата не отива в друго тяло, нито се преражда. Относно твърдението за прераждане, то не се потвърждава от разума и сетивата и не се споменава това вярване, от когото и да било от пророците /мирът на Аллах да е над тях/.

21. Ислямът зове към вяра във великите основи на вярата, а те са: вярата в Аллах; в меляйкетата [ангелите] Му; вярата в божествените писания, като Теурата [Тората], Инджиля [Евангелието], Зебура [Забур] - преди да бъдат променени - и Корана; вярата във всички пророци и пратеници /мир тям/, както и вярата в последния от тях - Пратеника на Аллах Мухаммед, който е последният от пророците и пратениците; вярата в

Сетния ден, и да знаем, че ако земният живот бе краят, тогава нямаше да има смисъл животът и съществуването, те щяха да бъдат напразно и без значение; вярата в предопределеното и съдбата.

Ислямът призовава към вярването в основите на вярата, към които са призовавали всички пратеници и пророци /мирът на Аллах да е над тях/. Тези основи са:

Първо: да се вярва, че Аллах е Господът, Творецът, Даряващият препитанието, Управляващият тази вселена, че единствено Той има право да бъде обожествяван, и че служенето чрез богослужения на каквото и да било друго всместо на Него е невалидно. Всяко божество освен Него е измислено и нереално, затова не се обожествява друг/друго освен Него, и не се признават богослуженията, насочени към друг/ друго, освен единствено към Него. Пояснихме доводите по отношение на този въпрос в осми раздел.

Пречистият и Всевишен Аллах споменава тези велики основи на вярата в много знамения от Корана, на разлини места в тази велика Книга. От тези знамения са Словата на Всевишния:

{أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلُّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَفَرَّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ غُفْرَانُكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ }

„Пратеника повярва в онова, което му бе низпослано от неговия Господ, повярваха и вярващите. Всеки от тях повярва в Аллах и в Неговите ангели, и Неговите писания, и Неговите пратеници. [И казаха]: „Разлика не правим между никого от Неговите пратеници". И рекоха: „Чухме и се подчинихме. Опрости ни, Господи наш! Към Теб е завръщането" (Ел-Бакара: 285). И казва Всевишният Аллах:

{لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا ۚ وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَجِينَ الْبَأْسِ ۚ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا ۚ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ }

„Праведността не е да обръщате лице на изток или на запад, праведността е у онзи, който вярва в Аллах и в Сетния ден, и в ангелите, и в Писанието, и в пророците, и раздава от своя имот, въпреки любовта си към него, на роднините и сираците, и на нуждаещите се, и на пътника [в неволя], и на просящите, и за освобождаване на робите, и отслужва молитвата, и дава милостинята зекят; и у изпълняващите своя обет, когато са обещали, и у търпеливите в злочестие и беда, и във вихъра на битката. Те са искрените и те са

богобоязливите" (Ел-Бакара: 177) Всевишният Аллах призовава хората да вярваме в тези основи и е пояснил, че онзи, който не вярва в тях, изпада в дълбока заблуда. Всевишният Аллах казва:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنزَلَ مِن قَبْلُ ۚ وَمَن يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾

„О, вярващи, вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник, и в Книгата, която е низпослал на Своя Пратеник, и в Писанието, което е низпослал преди! А който отрича вярата в Аллах и в Неговите меляикета, и в Неговите писания, и в Неговите пратеници, и в Сетния ден, той дълбоко се е заблудил" (Ен-Ниса: 136).
От Омар ибн ел-Хаттаб /радийеллаху анху/ казва:

﴿بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا» قَالَ: صَدَقْتَ قَالَ: فَعَجَبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ قَالَ: «أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ» قَالَ: صَدَقْتَ قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ قَالَ: «أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ»

„Докато си седяхме при Пратеника на Аллах ﷺ един ден, изведнъж при нас се появи мъж със

сияйно бели дрехи, ярко черна коса, нямаше по него следи от пътуване и никой от нас не го познаваше! Отиде и седна при Пророка ﷺ, упря коленете си до неговите колене, постави дланите си на коленете си и каза: „О, Мухаммед! Извести ме какво е ислямът?“. Пратеника на Аллах ﷺ отговори: „Ислямът е да засвидетелстваш, че няма друг [истински] бог освен Аллах, и че Мухаммед е Пратеника на Аллах ﷺ; да изпълняваш молитвата намаз; да даваш милостинята зекят; да говееш през Рамадан и да извършиш поклонението хадж, ако ти е по възможностите" [Човекът] каза: „Ти каза истината!". [Омар казва]: „Ние се учудихме от него, пита го, след това потвърждава, че е казал истината! След това каза: „Извести ме за вярата!". Отговори: „Да вярваш в Аллах; в ангелите Му; в книгите Му; в пратениците Му; в Съдния ден и да вярваш в съдбата с доброто и лошото в нея". [Човекът] каза: „Ти каза истината!". След това каза: „Извести ме за добротворството?". Отговори: „Да служиш на Аллах все едно го виждаш, и ако ти не го виждаш, то Той те вижда". Сахих Муслим: 8. В този хадис се споменава, че Джибрил [Гавраил] /мир нему/ отишъл при Пратеника Мухаммед ﷺ и го попитал за степените на религията, а те са: ислям; иман [вяра] и ихсан [добротворство]. Пратеника Мухаммед ﷺ му отговорил, а след

това той ﷺ известил своите сподвижници /Аллах да е доволен от тях/, че това е Джибрил, дошъл е при тях, за да ги научи на религията им. Това е ислямът - божественото послание, което е предадено посредством Джибрил [Гавраил], Пророка Мухаммед ﷺ го оповестил на хората, а неговите сподвижници са го наизустили и са го предали на хората след тях.

Второ: да се вярва в меляикетата /ангелите/. Това е неведом свят, творения, които Аллах е сътворил и им дал определен облик, възлагайки им определени велики дела. От най-великите им възложени дела е предаване на божественото откровение към пратениците и пророците. Най-великото от меляикетата е Джибрил [Гавраил] /мир нему/, доводът за това е фактът, че на него му е възложено да предава божественото откровение на Аллах към пророците и пратениците /мирът и благословът на Аллах да е над всички тях/.

{ يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ }

„Той низпослава ангелите, разкривайки Своята повеля, комуто пожелае от Своите раби: „Предупреждавайте, че няма друг бог освен Мен! И да се боят от Мен!“ (Ен-Нехл: 2). И казва Всевишният Аллах:

{ وَإِنَّهُ لَنَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (192) نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (193) عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ (194) بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (195) وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ (196) }

„Този [Коран] е низпослан от Господа на световете.

Спусна го довереният Дух [Джибрил]
в твоето сърце, за да бъдеш от
предупредителите,
на ясен арабски език.

Той е [споменат] в писанията на предците"
(Еш-Шуара: 192 - 196).

Трето: Да се вярва в божествените книги на
Аллах, Тората, Евангелието и Забур - отпреди да
бъдат променени, както и в Корана.
Всевишният Аллах казва:

{ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ
الَّذِي أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا }

„О, вярващи, вярвайте в Аллах и в Неговия
Пратеник, и в Книгата, която е низпослал на
Своя Пратеник, и в Писанието, което е
низпослал преди! А който отрича вярата в
Аллах и в Неговите меляикета, и в Неговите
писания, и в Неговите пратеници, и в Сетния
ден, той дълбоко се е заблудил" (Ен-Ниса: 136).
И казва Всевишният Аллах:

{ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ (3) مِنْ
قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۚ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ (4) }

„Той ти низпосла Книгата с истината, потвърждаваща онова, което бе преди нея. И низпосла от по-рано Тората и Евангелието

за напътствие на хората, и низпосла Разграничението. За онези, които не вярват в знаменията на Аллах, наистина има сурово мъчение. Аллах е Всемогъщ, Въздаващ отмъщение" (Аали Имран: 3 - 4). И казва Всевишният Аллах:

{ ءَاَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ ءَاَمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا يُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ }

„Пратеника повярва в онова, което му бе низпослано от неговия Господ, повярваха и вярващите. Всеки от тях повярва в Аллах и в Неговите ангели, и Неговите писания, и Неговите пратеници. [И казаха]: „Разлика не правим между никого от Неговите пратеници". И рекоха: „Чухме и се подчинихме. Опрости ни, Господи наш! Към Теб е завръщането" (Ел-Бакара: 285). И казва Всевишният Аллах:

{ قُلْ ءَاَمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ عَلَىٰ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَا اُوْتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَالنَّبِيُّوْنَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُوْنَ }

„Кажи: „Вярваме в Аллах и в низпосланото на нас, и в низпосланото на Ибрахим и Исмаил, и Исхак, и Якуб, и родовете [му], и в дареното на Муса и на Иса, и на пророците от техния Господ.

Разлика не правим между никого от тях и на Него сме отдадени"" (Аали Имран: 84).

Четвърто: да се вярва във всички пророци и пратеници /мирът на Аллах да е над тях/. Задължение е да се вярва във всички пророци и пратеници, и да бъдем убедени, че всички те са изпратени от Аллах, за да оповестят на своите общности Неговото послание, религията и божествените Му закони. Всевишният Аллах казва:

{ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ }

„Кажете: „Вярваме в Аллах и в низпосланото на нас, и в низпосланото на Ибрахим и Исмаил, и Исхак, и Якуб, и родовете [му], и в дареното на Муса и на Иса, и в дареното на пророците от техния Господ. Разлика не правим между никого от тях и на Него сме отдадени" (Ел-Бакара: 136) И казва Всевишният Аллах:

{ آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ غُفْرَانِكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ }

„Пратеника повярва в онова, което му бе низпослано от неговия Господ, повярваха и вярващите. Всеки от тях повярва в Аллах и в Неговите ангели, и Неговите писания, и Неговите пратеници. [И казаха]: „Разлика не

правим между никого от Неговите пратеници". И рекоха: „Чухме и се подчинихме. Опрости ни, Господи наш! Към Теб е завръщането" (Ел-Бакара: 285). И казва Всевишният Аллах:

{ قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ }

„Кажете: „Вярваме в Аллах и в низпосланото на нас, и в низпосланото на Авраам и Исмаил, и Исаак, и Яков, и родовете [му], и в дареното на Мойсей и на Исус, и на пророците от техния Господ. Разлика не правим между никого от тях и на Него сме отдадени" (Аали Имран: 84).

И да се вярва в последния от пратениците, Мухаммед, който е пратеник на Аллах, последният от пратениците и пророците /мирът и благословът на Аллах да са над всички тях/. Всевишният Аллах казва:

{ إِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا ءَاتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ ءَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ }

„И когато Аллах прие обета на пророците: „Колкото и да ви дарявам от писание и мъдрост, после при вас ще дойде Пратеник, да потвърди наличното у вас. Вярвайте в него и му помагайте!”, рече: „Съгласни ли сте и приемате ли безусловния обет към Мен?” Рекоха: „Съгласни сме”. Рече: „Засвидетелствайте, и аз

ще бъда с вас от свидетелите!" (Аали Имран: 81).

Ислямът задължава човек да вярва във всички пратеници и пророци като цяло, и го задължава да вярва в последния от тях, Пратеника Мухаммед ﷺ. Всевишният Аллах казва:

{قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ }

„Кажете: „О, хора на Писанието, вие сте без опора, докато не спазите Тората и Евангелието, и низпосланото ви от вашия Господ" (Ел-Маиде: 68). И казва Всевишният Аллах:

{قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ }

„Кажете: „О, хора на Писанието, елате към едно общо слово между нас и вас - да не служим на друг освен на Аллах и да не Го съдружаваме с нищо, и едни от нас да не приемат други за господари, освен Аллах!". А отвърнат ли се, кажете: „Засвидетелствайте, че сме мюсюлмани!" (Аали Имран: 64).

Онзи, който не е повярвал дори само в един пророк, той всъщност се счита че не вярва във всички пратеници и пророци, затова Аллах казва, известявайки за присъдата Му за народа на Ной /мирът на Аллах да е над него/:

{ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ }

„Народът на Нух взе пратениците за лъжци" (Еш-Шуара: 105). Всеизвестно е, че преди Ной не е имало пратеник, но въпреки това, след като народът му не е повярвал в него, това невярване в него от тяхна страна е неверие във всички пратеници и пророци, защото целта и призива на всички тях са били еднакви.

Пето: да се вярва в Съдния ден, това е Денят на равносметката, както и в края на този земен свят, когато Аллах ще повели на ангела Ибрафил да протръби с протръбвяването на безжизнеността и всички ще паднат безжизнени и ще умрат, освен онези, които Аллах пожелае. Всевишният Аллах казва:

{ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَقَقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ }
{ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ }

„И щом се протръби с Рога, всички на небесата и на земята ще паднат безжизнени, освен за когото Аллах не е пожелал. После още веднъж ще се протръби и ето ги -станали - чакат!" (Ез-Зумер: 68). И когато погине всичко на небесата и на земята, освен това, което Аллах пожелае, тогава Аллах ще навие небето и земята като свитък, както е в Словата Му:

{يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ لِلْكِتَابِ ۚ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ ۖ وَعَدَّا
عَلَيْنَا ۚ إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ }

„Денят, в който ще навием небето като свитък за писане. Както наченахме първото сътворяване, така Ние ще го повторим - обещание от Нас. Ние непременно ще го направим" (Ел-Енбия: 104). И казва Всевишният Аллах:

{ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ
مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ }

„И не оцениха те Аллах с истинското Му величие. Земята - цялата - ще бъде в Неговата Длан в Деня на възкресението, а небесата ще са сгънати в Десницата Му. Пречист е Той, превисоко е над онова, с което Го съдружават!" (Ез-Зумер: 67). Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«يَطْوِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ السَّمَاوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ يَأْخُذُهَا بِيَدِهِ الْيُمْنَى ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ أَيْنَ الْجَبَّارُونَ؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ. ثُمَّ يَطْوِي الْأَرْضَ بِيَمِينِهِ ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ أَيْنَ الْجَبَّارُونَ؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ؟»

„Превеликият и Всемогъщ Аллах ще навие небестата като свитък в Съдния ден, след това ще ги хване с десницата Си, след това ще каже: „Аз съм Владетелят! Къде са надменните?! Къде са високомерните?!". След това ще навие земите като свитък с лявата Си ръка и ще каже: „Аз съм Владетелят! Къде са надменните?! Къде са високомерните?!". Предаден от Муслим.

След това Аллах ще заповяда на ангела и той ще протръби още един път, и ето ги прави, чакащи. Всевишният Аллах казва:

{ثُمَّ نَفَخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ}

„После още веднъж ще се протръби и ето ги - станали - чакат!" (Ез-Зумер: 68). След като Аллах съживи творенията след смъртта им, ще ги насъбере за равностметка. Всевишният Аллах казва:

{يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ}

„В този Ден земята ще се разцепи над тях -забързани. Това е събиране, лесно за Нас" (Каф: 44). И казва Всевишният Аллах:

{يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ ۖ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ ۚ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۖ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ}

„Денят, в който ще се покажат и нищо от тях не ще бъде скрито от Аллах. На кого е днес владението? - На Аллах, Единосъщия, Покоряващия" (Гафир: 16). В този ден Аллах ще потърси отговорност от всички хора и ще въздаде справедливост за всеки угнетен човек, давайки заслуженото на угнетения го, и ще въздаде на всяко човешко същество за това, което е вършело. Всевишният Аллах казва:

{الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۖ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ}

„Днес ще се въздаде на всяка душа за онова, което е придобила. Няма Днес угнетяване. Аллах бързо прави равностметка" (Гафир: 17). И казва Всевишният Аллах:

{إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا}

„Аллах не угнетява дори с тежестта на прашинка. А щом е добрина, Той я удвоява и дарява от Себе си огромна награда" (Ен-Ниса: 40). И казва Всевишният Аллах: „Който извърши добро, дори с тежест на прашинка, ще го види“.

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (8)

„И който извърши зло, дори с тежест на мравчица, ще го види" (Ез-Зелзелех: 7 - 8). И казва Всевишният Аллах:

{وَنُصْعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا ۖ وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا ۖ وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ}

„Ще поставим Ние везните на справедливостта в Деня на възкресението, и никой не ще бъде угнетен с нищо. И [всяко дело] Ние ще прибавим, дори да е с тежест на синапено зърно. Достатъчни сме Ние за съдник" (Ел-Енбия: 47).

След съживяването и равносметката ще бъде въздаянието, който е вършел добро, за него ще има вечно, непреходно блаженство, а който е вършел зло и не е вярвал, за него ще има наказание. Всевишният Аллах казва:

{الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۖ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ (56) وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَلَوْلِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ (57)}

„Владението в този Ден принадлежи на Аллах. Той ще отсъди между тях. А онези, които

са вярвали и вършели праведни дела, те ще са в Градините на блаженството.

А онези, които са били неверници и са взимали за лъжа Нашите знамения, за тях ще има унизително мъчение" (Ел-Хадж: 56 - 57). Знаем, че ако този земен живот беше краят, то животът и съществуването биха били чист абсурд, Всевишният Аллах казва:

{ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ }

„Нима смятахте, че ви сътворихме напразно и че при Нас не ще бъдете върнати?" (Ел-Му'минун: 115).

Шесто: да се вярва в съдбата и предопределеното. Това е задължителната вяра в това, че Аллах със сигурност знае всяко нещо, което се е случило, което сега се случва или ще се случи в тази вселена, и че Аллах е предписал всичко това преди да сътвори небесата и земята. Всевишният Аллах казва:

{ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يُعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ }

„У Него са ключовете на неведомото. Не ги знае никой друг освен Него. Той знае какво е на сушата и в морето; не пада и лист дори, без Той да знае; и няма зрънце в тъмнините на земята, и нито мокро, нито сухо, без да е записано в ясна книга" (Ел-Ен'аам: 59). Също така и

задължителната вяра, че Аллах обхваща всяко нещо със знание. Всевишният Аллах казва:

{اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا}

„Аллах е, Който сътвори седем небеса, и от земята - също толкова. Повелята се спусна сред тях, за да узнаете, че Аллах за всяко нещо има сила и че Аллах обгражда със знание всяко нещо" (Ет-Таляк: 12). И че нищо не се случва в тази вселена без Той да го е пожелал, искал, сътворил и улеснил причините и предпоставките за него. Всевишният Аллах казва:

{الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا}

„Онзи, комуто принадлежи владението на небесата и на земята. И не се е сдобивал със син, и няма съдружник във владението, и е сътворил всяко нещо, и го е премерил с точна мяра" (Ел-Фуркан: 2). И във всичко това Той е заложил Своята велика мъдост, която обкръжава хората. Всевишният Аллах казва:

{حِكْمَةً بَالِغَةً ۖ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ}

„...зряла мъдрост [Коранът], ала безполезна са за тях предупредителите" (Ел-Камер: 5). И казва Всевишният Аллах:

{وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

„Той е, Който начева творението, после ще го повтори, а това е още по-лесно за Него. Негово е върховенството на небесата и на земята. Той е Всемогъщият, Премъдрият" (Ер-Рум: 27). Всевишният Аллах е Този, който сам описва Себе Си в мъдрост, назовавайки Се с „Премъдрият", Всевишният Аллах казва:

{شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأَوَّلُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

„Аллах свидетелства, че няма друг бог освен Него. И ангелите, и най-издигнатите в знанието свидетелстват същото, Той отстоява справедливостта. Няма друг бог освен Него -- Всемогъщия, Премъдрият" (Аали Имран: 18). И казва Всевишният Аллах, известявайки ни за Исус, че той ще каже на Аллах в Съдния ден:

{إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ ۚ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

„Ако ги измъчваш, те са Твои раби, а ако ги опростиш, Ти си Всемогъщият, Премъдрият" (Ел-Маиде: 118). Всевишният Аллах е казал на Моисей /мир нему/, когато го призовал от дясната страна на планината:

{يَا مُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

„О, Муса, Аз съм Аллах, Всемогъщият, Премъдрият" (Ен-Немл: 9)

Също така Аллах описва Великия Коран с мъдрост, казвайки:

{الرَّ ۖ كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ}

„Елиф. Лям. Ра. Книга, знаменията на която бяха утвърдени, после разяснени от Премъдър, Сведущ..." (Худ: 1). И казва Всевишният Аллах:

{ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۖ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُنْقَلَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّنْحُورًا }

„Това е от мъдростта, която твоят Господ ти разкри. И не взимай друг за бог заедно с Аллах, та да не бъдеш хвърлен в Ада упрекван, прокуден!" (Ел-Исра: 39).

22. Пророците са безгрешни /мир тям/ в това, което оповестяват от Аллах. Те са безгрешни по отношение на всяко нещо, което противоречи на разума и е отхвърлено от добрия нрав. На пророците им е възложено да оповестяват повелите на Аллах на рабите [хората и джиновете] Му.

Пророците нямат никакви господски или божествени отличителни черти, те са хора като всички останали хора, но Всевишният Аллах им разкрива посланията си чрез откровение [уахий].

Пророците са безгрешни /мир тям/ в това, което оповестяват от Аллах, защото Аллах ги е избрал да бъдат най-превъзходни сред

творенията, за да оповестяват посланията Му. Всевишният Аллах казва:

{اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ}

„Аллах избира пратеници и сред ангелите, и сред хората. Аллах е Всечуващ, Всезрящ" (Ел-Хадж: 75). И казва Всевишният Аллах:

{إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ}

„Аллах избра над народите Адам и Нух, и рода на Ибрахим, и рода на Имран" (Аали Имран: 33). И казва Всевишният Аллах:

{قَالَ يُمُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمِي فَخُذْ مَا آتَيْنِكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ}

„Каза: „О, Моисей, Аз теб избрах над хората чрез Моите послания и Моето Слово. Вземи онова, което ти дарих, и бъди от признателните!" (Ел-Еараф: 144). Пратениците са знаели, че това, което им бива низпославано, е божие откровение, те са виждали как ангелите слизат с отровението, Всевишният Аллах казва:

{عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا} (26) {إِلَّا مَن ارْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْأَلُكُم مِّن بَيْن يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا} (27) {لِّيَعْلَمَ أَن قَدْ أُنْبِغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا} (28)

„Знаещият неведомото. Той на никого не разкрива Своите тайни,

освен на онзи пратеник, когото е избрал. И сторва Той пред него и зад него да има [ангели] пазители,

за да знае, че са съобщили посланията на своя Господ. Обгръща Той това, което е у тях, и пресмята всяко нещо" (Ел-Джинн: 26 - 28). Аллах им е заповядал да оповестяват посланието Му, Той казва:

{يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۚ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ ۚ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ}

„О, Пратенико, оповести какво ти бе низпослано от твоя Господ! А не го ли сториш, ти не ще си оповестил Неговото послание. Аллах ще те защити от хората. Аллах не напътва неверниците" (Ел-Маиде: 67). И казва Всевишният Аллах:

{رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ غَزِيرًا حَكِيمًا}

„...пратеници-благовестители и предупредители, за да нямат хората довод пред Аллах подир пратениците. Аллах е Всемогъщ, Премъдър" (Ен-Ниса: 165).

Пратениците /мирът на Аллах да е над тях/ са хората, които най-много се боят и страхуват от Аллах, те не добавят нищо от себе си към посланията, нито скриват каквото и да било от тях. Всевишният Аллах казва:

{وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ (44) لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ (45) ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ (46) فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ (47)}

„И ако той Ни приписваше някакви слова, сяхме да го сграбчим с Десницата,

после да му прережем аортата.

И никой сред вас не ще Ни възпре от това" (Ел-Хакках: 44 - 47). Ибн Кесир /Аллах да се смили над него/ казва: „Аллах казва: „И ако той Ни приписваше..." т. е.: ако наистина е така, както те си мислят, че Мухаммед ﷺ лъже за Мен, че той е прибавил нещо към посланието, или е скрил нещо от него, или е казал нещо от себе си за Мен - а не е така, Аз щях веднага да го сграбча с наказание. Затова Аллах казва: „...щяхме да го сграбчим с Десницата" - т. е. отмъщавайки му с Десницата, защото това е най-силното сграбчване. Някои [тълкуватели] казват: „Щяхме да го сграбчим за дясната му ръка". И казва Всевишният Аллах:

{وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتُ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ . مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا إِلَهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ}

„И когато Аллах рече: „О, Исус, сине на Мериам, ти ли каза на хората: „Приемете мен и майка ми за богове освен Аллах!“. Рече: „Пречист си Ти! Не ми подобава да казвам това, на което нямам право. Ако бях го казал, Ти щеше да знаеш това. Ти знаеш какво има в душата ми, но аз не зная какво има в Твоята душа. Ти си Всезнаещият неведомите неща. Казах им единствено това, което Ти ми повели: „Служете

на Аллах -- моя Господ и вашия Господ!". И бях им свидетел, докато живеях сред тях. А когато ме прибра, Ти бе Надзорник. Ти на всяко нещо си свидетел" (Ел-Маиде: 116 - 117).

От почитта на Аллах към пророците и пратениците Му е това, че той ги е утвърдил в оповестяването им на Неговото послание. Всевишният Аллах казва:

{قَالَ إِنِّي أَنشَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ (54) مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ (55) إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ}

„Ще кажем само, че те е поразило със зло някое от нашите божества". Рече: „Призовавам за свидетел Аллах и вие свидетелствайте, че съм невинен за онова, което съдружавате с Него. И лукавствайте срещу мен всички, и не ме изчакавайте!

Аз се уповавам на Аллах, моя Господ и вашия Господ. Няма твар, която Той да не държи под Своя власт. Моят Господ е на правия път" (Худ: 54 - 56). И казва Всевишният Аллах:

{وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُوكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۖ وَإِذَا لَا تَخَذُوكَ خَلِيلًا (73) وَلَوْ لَا أَنْ تَبَيِّنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا (74) إِذَا لَا أَدْفَنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا (75)}

„И се домогваха да те отклонят от онова, което ти разкрихме [о, Мухаммад], за да измислиш за Нас друго, и тогава щяха да те вземат за приятел.

И ако не те бяхме Ние подкрепили, мъничко щеше да склониш към тях.

Тогава щяхме да те накараме двойно да вкусиш [мъчението на] живота и двойно -на смъртта. После не ще си намериш помощник срещу Нас" (Ел-Исра: 273 - 75). Тези знамения и знаменията преди тях са свидетелство и доказателство, че Коранът е откровението на Господа на световите, защото ако беше от Пратеника Мухаммед ﷺ, той нямаше да съдържа такива думи, отправени към него.

Пречистият и Всевишен Аллах защитава пратениците си от хората. Всевишният Аллах казва:

{ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۚ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ ۚ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ }

„О, Пратенико, оповести какво ти бе низпослано от твоя Господ! А не го ли сториш, ти не ще си оповестил Неговото послание. Аллах ще те защити от хората. Аллах не напътва неверниците" (Ел-Маиде: 67). И казва Всевишният Аллах:

{ وَائْتِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأُ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكُرِي بَايَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تَنْظِرُوا }

„И им прочети вестта за Ной! Когато каза на своя народ: „О, народе мой, ако ви тежат моят престой и моето напомняне за знаменията на

Аллах, то на Аллах аз се уповавам. Съберете се с вашите съдружници, после си изяснете вашето дело, после отсъдете за мен и не ми давайте отсрочка!" (Юнус: 71). Известявайки ни за думите на Моисей, Всевишният Аллах казва: „Казаха: „Господи, страхуваме се да не избърза с наказанието или да не престъпи [още повече]". Каза: „Не се страхувайте! Аз съм с вас. Чувам и виждам" (Та-ха: 45 - 46). Всевишният Аллах пояснява, че Той пази пратениците Си от враговете им, така те не могат да им навредят, и съобщава Истинният Аллах, че Той пази откровението си, така, че нито може да се добави нещо към него, нито да се премахне. Всевишният Аллах казва:

{إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ}

„Наистина Ние низпослахме Напомнянето /Корана/ и Ние непременно ще го пазим" (Ел-Хиджр: 9).

Пророците /мирът на Аллах да е над тях/ са опазени от всяко нещо, което противоречи на разума или благонравието. Споменавайки с добро своя пратеник, Аллах казва:

{وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ}

„Ти наистина имаш велик нрав" (Ел-Калем: 4). И казва също:

{وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ}

„И не е луд вашият другар [Мухаммед]" (Ет-Текуир: 22). И всичко това е за да изпълнят по най-добрия начин предаването на посланието. Пророците са тези, на които е възложено да оповестят повелите на Аллах на неговите раби, но наред с това те не притежават нищо от господските или божествените качества, те са хора като останалите хора, с изключение на това, че на тях Аллах им разкрива Своего откровение. Всевишният Аллах казва:

{قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ }

„Казваха им техните пратеници: „Ние сме само човеци, подобни на вас. Но Аллах облагодетелства, когото пожелае от своите раби. И не можем да ви донесем довод освен с позволението на Аллах. На Аллах да се упоават вярващите!" (Ибрахим: 11). Всевишният Аллах казва, повелявайки на Пратеника Си Мухаммед ﷺ, да каже на народа си:

{قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۖ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا }

„Кажи: „Аз съм само човек като вас и ми се разкрива само, че вашият Бог е единственият Бог. Който копнее за срещата със своя Господ, да върши праведни дела и в служенето си на своя Господ никого да не съдружава с Него!" (Ел-Кехф: 110).

23. Ислямът зове към служенето единствено на Аллах, чрез спазването на великите богослужения [ибадети], а те са: МОЛИТВАТА, която се състои от: стоене прав, извършване на поклона руку, извършване на поклона седжде, споменаване па Аллах, възхвала на Аллах и молба [дуа] към Аллах. Човекът изпълнява тази молитва пет пъти на ден и чрез нея се премахват различията от богат, беден, управник, обикновен човек, всички те се нареждат на един ред по време на молитвата; ЗЕКЯТЪТ, който е малка част от богатството - според условията и стойностите, които Аллах е предписал за него, той е задължителен да се даде от богатството на богатите и се дава на бедните и оснанаците групи [описани в знамението в Корана]. Дава се веднъж годишно; ГОВЕЕНЕТО, което е въздържане от нещата, които развалят говеенето през дните от месец Рамадан. То възпитава душата на желание към

Аллах и проява на търпение; ХАДЖЪТ, а той е: насочването към Дома на Аллах в Мекка Мукерраме веднъж в живота за онзи, който е способен и има възможност. В поклонението хадж са равни всички хора, те са се отправили към своя Творец - Пречист е Той. Хаджът премахва всички различия и пристрастия.

Ислямът зове да се обожествява единствено Аллах чрез основните богослужения и останалите такива. Тези основни богослужения са били предписани от Аллах като задължителни дори за всички пратеници и пророци, а те са:

Първо: петкратната молитва, която Аллах е предписал като задължителна за мюсюлманите и за всички предишни пророци и пратеници. Аллах е повелил на Своя любимец Авраам да почисти Дома Му Кябе за обикалящите около него и отслужващите молитва, извършвайки руку и седжде. Всевишният Аллах казва:

{وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى ۖ وَوَعَدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهْرًا بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ}

„И сторихме Дома [Кааба] място за събиране на хората и сигурно убежище: „Вземете мястото на Ибрахим да бъде за молитви!“. И заръчахме

на Ибрахим и Исмаил: „Почистете Моя Дом за тези, които обхождат, пребивават и се кланят, свеждайки чела до земята в суджуд!“ (Ел-Бакара: 125). Също така Аллах е предписал молитвата на Моисей още първия път, когато го призовал, Всевишният Аллах казва:

{ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ ۖ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى (12) وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ (13) إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي } (14)

„Аз съм твоят Господ. Свали сандалите си! Ти си в свещената долина Ту'уа.

Аз те избрах. И чуй какво ще ти бъде разкрито!

Аз съм Аллах. Няма друг Бог освен Мен. Затова на Мен служи и извършвай молитвата, за да Ме споменаваш!“ (Та-ха: 12 - 14). Също така Исус съобщава, че Аллах му е заповядал да изпълнява молитвата и да дава зекята, казвайки това, което Аллах съобщава от него:

{ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا }

„И ме стори благословен, където и да се намирам, и ми повели да отслужвам молитвата, и да давам милостинята зекят, докато съм жив“ (Мерйем: 31). Молитвата в исляма се състои от: стоене прав, поклон, наречен руку, поклон, наречен седжде, споменавания на Аллах, възхвала на Аллах и молитви, отправяни към

Аллах. Човекът изпълнява тази молитва по пет пъти на ден. Всевишният Аллах казва:

{ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ }

„Спазвайте молитвите наред със средната молитва и заставайте смирени пред Аллах!" (Ел-Бакара: 238). И казва Всевишният Аллах: „Отслужвай молитвите от захождането на слънцето до мрака на нощта, и утринната молитва! Утринната молитва се засвидетелства" (Ел-Исра: 78). И казва Пророка ﷺ:

(فَإِمَّا الرُّكُوعُ فَعْظَمُوا فِيهِ الرَّبَّ عَزَّ وَجَلَّ وَأَمَّا السُّجُودُ فَاَجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ فَقَمِنْ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ)

„Що се отнася до поклона руку, възвеличавайте през него Превеликия и Всемогъщ Господ, а що се отнася до поклона седжде, полагайте усилия в правенето на дуа, със сигурност ще ви бъде откликнато!" Сахих Муслим.

Второ: зекят - Аллах е предписал да бъде задължителен за мюсюлманите. Той е бил предписан като задължителен и за всички предишни пророци и пратеници. Това е малък дял от имуществото - според правила и мярки определени от Аллах, който е задължително да се извади от имуществото на богатите и да се даде на бедните и останалите групи, това е задължително да се направи веднъж годишно. Всевишният Аллах казва:

{ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ ۚ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ }

„Вземи от техните имоти милостиня, за да се пречистят с нея и да им се въздаде! И се моли за тях! Твоята молитва е успокоение за тях. Аллах е Всечуващ, Всезнаещ" (Ет-Теубе: 103). Когато Пророка ﷺ изпратил Муаз /Аллах да е доволен от него/ към Йемен, му рекъл:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ فَأَدْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَتِي رَسُولَ اللَّهِ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكَ لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خُمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ فَإِنْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً فِي أَمْوَالِهِمْ تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَائِهِمْ وَتُرَدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكَ لِذَلِكَ فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهَا لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ جَبَابٌ»

„Ти отиваш при народ от дарените с писанието, призови ги към засвидетелстването, че няма друг [истински] бог освен Аллах, и че аз съм пратеникът на Аллах. Ако те ти се покорят в това, тогава ги извести, че Превеликият и Всемогъщ Аллах е предписал за тях пет задължителни молитви през денонощието. И ако те ти се покорят в това, тогава ги извести, че Превеликият и Всемогъщ Аллах им е предписал задължителната милостия за техните богатства, взема се от богатите и се дава на бедните. И ако те ти се покорят в това, предпазвай се от най- хубавото от техните богатства, и се страхувай от призива на угнетения, защото между него и Превеликия и

Всемогъщ Аллах преграда няма" Предаден от ет-Тирмизи: 625.

Трето: говеенето, което Аллах е предписал като задължително за мюсюлманите и за всички предишни пратеници и пророци. Всевишният Аллах казва:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ}

„О, вярващи, предписано ви е говеенето, както бе предписано и за онези преди вас, за да се побоите -..." (Ел-Бакара: 183). Това е: въздържание от нещата, анулиращи говеенето през дните на месец Рамадан. Говеенето засилва волята и търпението на душата. Пророка ﷺ казва:

«يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الصَّوْمُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ يَدْعُ شَهْوَتَهُ وَأَكْلَهُ وَشَرِبَهُ مِنْ أَجْلِي وَالصَّوْمُ جُنَّةٌ وَلِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ: فَرْحَةٌ حِينَ يُفْطِرُ وَفَرْحَةٌ حِينَ يَلْقَى رَبَّهُ»

„Казва Превеликият и Всемогъщ Аллах: „Говеенето е за Мен и аз лично ще награждавам за него. [Рабът] оставя храната и пиенето си заради Мен! За говеещия има две радости: радост, когато разговява и радост, когато срещне своя Господ" Сахих ел-Бухари: 7492.

Четвърто: поклонението хадж, което Аллах е предписал като задължително на мюсюлманите и на предишните пратеници и пророци. Аллах е повелил на Авраам да призове да се извършва хадж, Всевишният Аллах казва:

{وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ }

„И зови хората за поклонението хадж! Ще идват при теб и пеш, и върху изнемощели камили. И ще идват от всякакви далечни пътища..." (Ел-Хадж: 27). И му повелил да почисти Древния Дом за поклонниците. Всевишният Аллах казва:

{وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ
وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ }

„И посочихме на Ибрахим мястото за Дома [Кааба]: „Не съдружавай нищо с Мен и почисти Моя Дом за онези, които обикалят и стоят в преклонение, и се кланят, и свеждат чела до земята в суджуд!" (Ел-Хадж: 26).

Хаджът е: целенасочено посещение на Дома на Аллах в Мекка Мукерраме, за да се извършат определени дела, веднъж в живота, за този, който има възможност. Всевишният Аллах казва:

{وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ
الْعَالَمِينَ }

„И дълг на хората към Аллах е поклонението хадж при Дома -за онзи, който може да отиде, а който откаже -Аллах не се нуждае от световете" (Аали Имран: 97). По време на поклонението хадж на едно място, заедно се събират мюсюлманските поклонници, извършвайки с искреност велико богослужение на Пречистия

Творец. Всички хаджии извършват ритуалите хадж по един и същ начин, при който различията в положението, културата и стандарта на живот изчезват.

24. От най- великите неща, с които се отличават богослуженията в исляма е това, че начинът им на изпълнение, времената им и условията им са узаконени лично от Пречистия и Всевишен Аллах, който ги е оповестил на изпратения от Него Пратеник /Аллах да го благослови и с мир да го дари/. До ден днешен хората не са се намесвали в тях, добавяйки нещо към тях или премахвайки нещо от тях. Към всички тези велики боголсужения са призовавали абсолютно всички пророци /мир тям/.

От най- великите неща, с които се отличават богослуженията в исляма е това, че начинът им на изпълнение, времената им и условията им са узаконени лично от Пречистия и Всевишен Аллах, който ги е оповестил на изпратения от Него Пратеник /Аллах да го благослови и с мир да го дари/. До ден днешен хората не са се намесвали в тях, добавяйки нещо към тях или

премахвайки нещо от тях. Всевишният Аллах казва:

{ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا }

„Днес изградих за вас вашата религия и изпълних Своята благодат към вас, и одобрих Исляма за ваша религия" (Ел-Маиде: 3). И казва Всевишният Аллах:

{ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ }

„И се придържай към откровението, което ти бе разкрито! Ти си на правия път" (Ез-Зухруф: 43). Всевишният Аллах казва за молитвата:

{ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا }

„И когато завършите молитвата, споменавайте Аллах прави, седнали и на хълбок! А когато сте въвн от опасност, отслужвайте молитвата в цялост! За вярващите молитвата е предписание в определено време" (Ен-Ниса: 103). И Всевишният Аллах казва за групите, на които се дава зекятът:

{ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ }

„Милостинята зекят е за бедняците и за нуждаещите се, и за онези, които я събират, и за приобщаването на сърцата [към исляма], и за [откуп на] робите, и за длъжниците, и за тези по пътя на Аллах, и за пътника [в неволя] -

задължение от Аллах. Аллах е Всезнаещ, Премъдър" (Ет-Теубе: 60). И казва Всевишният Аллах за говеенето:

{ شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ
فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ
يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا
هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ }

„Рамадан е месецът, през който беше низпослан Коранът - за напътствие на хората и с ясни знаци от напътствието и разграничението. Който от вас се окаже в този месец, да говее през него, а който е болен или на път, да се издължи в други дни. Аллах иска да ви улесни и не иска да ви затрудни, а да завършите докрай определените дни, да възвеличите Аллах за онова, с което ви е напътил и да сте признателни" (Ел-Бакара: 185). И казва Всевишният Аллах за хаджа:

{ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَن فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي
الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَرَوْدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا }

„Поклонението хадж е в знайни месеци и който през тях си наложи поклонението, да няма съвокупление, нито безпътство, нито прение по време на поклонението хадж! Каквато и добрина да сторите, Аллах я узнава. И запасете се! Най-добрият запас е богобоязливостта. И бойте се от Мен, о, разумни

хора!" (Ел-Бакара: 197). Към всяко едно от тези велики богослужения са призовавали всички пророци /мирът на Аллах да е над тях/.

25. Пратеника в исляма е Мухаммед,
който е син на Абдуллах и е от
потомството на Исмаил, сина на Ибрахим
[Авраам] /мирът на Аллах да е над тях/.
Роден е в Мекка през 571 год. и в този
град е изпратен като пратеник. По-
късно се е преселил към Медина и
никога не е участвал с народа си в
обожествяването им на идолите. Обаче,
той е участвал заедно с тях в нещата, в
които е имало превъзходство. Той е
имал велик нрав още преди да бъде
изпратен като пратеник, затова народът
му го наричали Довереният [ел-Емин].
Аллах го изпраща като пратеник, когато
е бил на четиридесет години и го
подкрепил с велики знамения [чудеса],
най-великото от тях е Свещеният Коран.
Тази божествена книга е най-великото
знамение от знаменията на всички
пратеници, тя е знамение от знаменията

**[чудесата] на пророците, което е
налично и до ден днешен. С нея Аллах
завършва изцяло религията Си и я
оповестява от началото до края ѝ на
Пратеника Си Мухаммед ﷺ. Той е умрял
на 63 години и е погребан в Медина,
градът на Пратеника ﷺ. Пратеника
Мухаммед ﷺ е последният от
пратениците и пророците, Аллах го
изпратил с напътствието и истинската
религия, за да избави хората от
тъмнината на идолопоклонничеството,
неверието и невежеството към
светлината на единобожието
[монотеизма] и вярата. Аллах
свидетелства [в Корана], че го е
изпратил като призоваващ към Него с
Негово позволение.**

Пратеника в исляма е Мухаммед, който е син на Абдуллах и е от потомството на Исмаил, сина на Ибрахим [Авраам] /мирът на Аллах да е над тях/. Роден е в Мекка през 571 год. и в този град е изпратен като пратеник. По-късно се е преселил към Медина и никога не е участвал с народа си в обожествяването им на идолите.

Обаче, той е участвал заедно с тях в нещата, в които е имало превъзходство. Той е имал велик нрав още преди да бъде изпратен като пратеник. Всевишният Аллах го описва с Велик нрав, казвайки:

{وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ}

„Ти наистина имаш велик нрав" (Ел-Калем: 4). Аллах го изпраща като пратеник, след като е станал на четиридесет години, подкрепил го е с велики чудеса, най- великото от тях е Свещеният Коран. Пратеника на Аллах ﷺ казва: «مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ نَبِيٍّ إِلَّا أُعْطِيَ مَا مِثْلُهُ آمَنَ عَلَيْهِ الْبَشَرُ وَإِنَّمَا كَانَ الَّذِي أُوتِيَتْ وَحْيًا أَوْحَاهُ اللَّهُ إِلَيَّ فَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَكْثَرَهُمْ تَابِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

„Няма пророк, на когото да не е дадено това, което да накара хората да му вярват. Това, което е дадено на мен, е откровение, което Аллах ми спуска, затова аз се надявам да бъда най-следваният от тях в Съдния ден". Сахих ел-Бухари. Великият Коран е откровението на Аллах към Неговия Пратеник ﷺ. Всевишният Аллах казва:

{ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ ۚ فِيهِ ۚ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ۚ}

„Тази Книга - без съмнение в нея е напътствие за богобоязливите..." (ел-Бакара: 2). И казва Всевишният Аллах за него:

{أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ۚ}

„Нима не размишляват над Корана? И ако бе от друг, а не от Аллах, щяха да открият в него

много противоречия" (Ен-Ниса: 82). Аллах отправя предизвикателство към хората и джиновете да измислят подобно на този Коран, Всевишният Аллах казва:

{قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا}

„Кажи: „И да се съберат хората и джиновете, за да създадат подобен на този Коран, те не ще създадат такъв подобен, дори един на друг да си помагат" (Ел-Исра: 88). Предизвиква ги дори да измислят само десет сури като неговите, Всевишният Аллах казва:

{ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۚ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ }

„Или казват: „Той си го е измислил". Кажи: „Донесете десет сури подобни на неговите - измислени, и позовете когото можете, освен Аллах, ако говорите истината!" (Худ: 13). И още по-лесно, предизвиква ги да измислят дори само една сура като тези в Корана, казвайки: „А ако се съмнявате в това, което сме низпослали на Нашия раб, донесете една сура, подобна на неговите, и призовете вашите свидетели - освен Аллах - ако говорите истината!" (Ел-Бакара: 23).

Великият Коран е единственото чудо на пророците, което е останало до наши дни, след като Аллах е изградил изцяло Своята религия за пратеника Си Мухаммед ﷺ. А Пратеника ﷺ е

оповестил тази религия на хората по най-хубавия начин, след това умрял на шестдесет и три години и бил погребан в град Медина.

Пратеника Мухаммед ﷺ е последният от пратениците и пророците, Всевишният Аллах казва:

{ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا }

„Мухаммед не е баща на никого от вашите мъже, а е Пратеника на Аллах и последният от пророците. Аллах знае всяко нещо" (Ел-Ехзаб: 40). Предава се от Ебу Хурейра /Аллах да е доволен от него/, че Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«إِنَّ مَثَلِي وَمَثَلَ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بَيْتًا فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ إِلَّا مَوْضِعَ لَبْنَةٍ مِنْ زَاوِيَةٍ فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ وَيَعْجَبُونَ لَهُ وَيَقُولُونَ هَلَّا وُضِعَتْ هَذِهِ اللَّبْنَةُ؟ قَالَ: فَإِنَّا اللَّبْنَةُ وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ»

„Примерът за мен и за пророците преди мен е като примера за човек, построил къща. Посторил я по най-хубавия и красив начин, с изключение на една тухла, която липсва при единия ъгъл. Хората започнали да обикалят, да се изненадват и да казват: „Де да бе поставена и тази тухла?!". След това каза: „Аз съм тази тухла. Аз съм последният от пророците". Сахих Ел-Бухари. В Евангелието се споменава, че Исус е благовестил за появата на Пратеника Мухаммед ﷺ, като е казал: „Исус им каза: Не сте

ли никога прочели в писанията тая дума: „Камтъкът, който отхвърлиха зидарите, Той стана глава на ъгъла; От Господа е това. И чудно е в нашите очи"? [Матей 21: 42]. В писанията на Стария завет, наличен в ден днешен, се споменават Думите на Аллах към Моисей: „Аз ще им въздигна отсред братята им пророк, както съм въздигнал тебе, и ще туря думите Си в устата му; и той ще им говори всичко, което Аз му заповядвам" [Второзаконие 18: 18].

Аллах е изпратил Пратеника Мухаммед ﷺ с напътствието и истинската религия, самият Аллах свидетелства, че той насочва към истината и призовава по неговия път с неговото благоволение. Всевишният Аллах казва:

{لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا}

„Аллах свидетелства, че онова, което низпосла на теб, го низпосла със Своего знание, и ангелите свидетелстват. И достатъчен е Аллах за свидетел" (Ен-Ниса: 166). И казва Всевишният Аллах:

{هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا}

„Той е, който изпрати Своя пратеник с напътствието и с правата религия, за да я въздигне над всички религии. Достатъчен е

Аллах за свидетел" (Ел-Фетх: 28). Аллах го е изпратил, за да избави хората от тъмнините на идолопоклонничеството, неверието и невежеството към светлината на единобожието и вярата. Всевишният Аллах казва:

{يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ}

„Аллах насочва с него онези, които следват Неговото благоволение по пътищата на спасението, и ги извежда от тъмнините към светлината с Неговото позволение, и ги насочва по правия път" (Ел-Маиде: 16). И казва Всевишният Аллах:

{الرَّ َكِّابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ }

„Елиф. Лям. Ра. Тази Книга ти низпослахме Ние, за да изведеш хората от тъмнините към светлината с позволенията на техния Господ - към пътя на Всемогъщия, Всеславния..." (Ибрахим: 1).

26. Законите на исляма, с които е изпратен Пратеника Мухаммед ﷺ, са последното божествено послание и последните божествени закони, те са изградени изцяло, те са съвършени. В тях се съдържа праведната религия за

хората и за техния живот, те на първо място опазват следните неща: кръвта [живота]; имуществото; разума; потомството на всички хора. Ислямът анулира и отменя всички предишни божествени закони, точно както предишните божествени закони са анулирали предхождащите ги.

Законите на исляма, с които е изпратен Пратеника Мухаммед ﷺ, са последното божествено послание и последните божествени закони. Чрез тях Аллах завършва пратеническите послания в религията Си и изцяло изпълва Своята благодат към хората, изпращайки им Мухаммед ﷺ. Всевишният Аллах казва:

{الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا}

„Днес изградих за вас вашата религия и изпълних Своята благодат към вас, и одобрих исляма за ваша религия" (Ел-Маиде: 3).

Божествените закони на исляма, наречени шериат, са съвършени и всеобхватни закони, в които се съдържа доброто за хората в земния и отвъдния свят. Така е, защото те съдържат в себе си всички предишни божествени закони, като наред с това ги допълват и привеждат в цялостен вид. Всевишният Аллах казва:

{ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا }

„Този Коран напътва към най-правото и благовества вярващите, които вършат праведни дела, че ще имат огромна награда..." (Ел-Исра: 9). Шериатът премахва трудностите, които са били наложени на предишните общности. Всевишният Аллах казва:

{ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ }

„Онези, които следват Пратеника, неграмотния пророк, когото откриват записан у тях в Тората и Евангелието. Той им повелява одобряването и ги въздържа от порицаването, и им разрешава благините, и им възбранява скверностите. И сменя бремето и оковите, които са на тях. Които повярват в него и го почитат, и го подкрепят, и следват светлината, низпослана с него, тези са сполучилите" (Ел-Еараф: 157).

Шериатът на исляма анулира всички предишни шериати - божествени закони. Всевишният Аллах казва:

{ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ ۚ فَاتَّبِعُوا مِثْلَهُ بِمَا نُزِّلَ اللَّهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ هُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا

آتَاكُمْ ۖ فَاسْتَفُوا الْخَيْرَاتِ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ {

„И ти низпослахме Корана с истината, за да потвърди Писанията преди него и да бъде техен свидетел. И отсъждай помежду им според онова, което Аллах е низпослал, и не следвай страстите им вместо истината, която си получил! За всеки от вас сторихме закон и път. И ако желаше Аллах, щеше да ви стори една общност, но [така стори], за да ви изпита в онова, което ви е дарил. И надпреварвайте се в добрините! Завръщането на всички вас е при Аллах и Той ще ви разкрие онова, по което бяхте в разногласие" (Ел-Маиде: 48). Свещеният Коран съдържа шериата, който потвърждава всички предишни божествени шериати, съдържащи се в свещените книги, той е най-върховният от тях и отменя всички тях.

27. Пречистият и Всевишен Аллах не приема друга религия освен исляма, с който е изпратил своя пратеник - Мухаммед ﷺ. И който приеме друга религия за своя, освен исляма, тя не ще му бъде приета.

Аллах не приема друга религия след изпращането на Мухаммед ﷺ, освен исляма, с който той е дошъл. А който търси друга

религия освен исляма, тя не ще му бъде приета. Всевишният Аллах казва:

{وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ}

„А който търси друга религия освен исляма, тя не ще му се приеме и в отвъдния живот той е от губещите" (Аали Имран: 85). И казва Всевишният Аллах:

{إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ۖ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ}

„Ислямът е религията при Аллах. Дарените с Писанието изпаднаха в разногласие заради злобата помежду им, едва след като знанието дойде при тях. А за невярващите в знаменията на Аллах, Аллах бързо прави равностметка" (Аали Имран: 19). Този ислям е религията на любимеца на Аллах - Авраам /мир нему/. Всевишният Аллах казва:

{وَمَنْ يَرْغُبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ ۚ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا ۖ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ}

„А кой друг се отвърщаше от вярата на Ибрахим, освен онзи, който е безразсъден за себе си? Него [Ибрахим] Ние избрахме в земния живот, а в отвъдния той е от праведниците" (Ел-Бакара: 130). И казва Всевишният Аллах:

{وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا}

„И кой е с по-добра религия от онзи, който се е отдал на Аллах с истинска преданост и е

последвал вярата на Ибрахим Правоверния? Аллах прие Ибрахим за любимец" (Ен-Ниса: 125). Също така Аллах е повелил на Пратеника Мухаммед ﷺ да казва:

{قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ}

„Кажи: „Моят Господ ме напъти по правия път - правата вяра, религията на Ибрахим Правоверния. Той не бе от съдружаващите" (Ел-Ен'аам: 161).

28. Свещеният Коран е Писанието, което

Аллах е низпослал чрез откровение на Пратеника Мухаммед ﷺ, той е Словото на

Господаря на световете. Аллах

предизвиква хората и джиновете да

измислят подобие на този Коран или

дори само една сура [глава] като сурите

от него и това предизвикателство е

валидно и до ден днешен. Свещеният

Коран отговаря на изключително много

важни въпроси, които са объркали

милиони хора. Свещеният Коран е

запазен до ден днешен на арабския език,

на който е низпослан, без да е

премахната дори една буква от него, той

се отпечатва и разпространява. Той е страхотна, чудотворна книга, която си струва да бъде четена и да бъдат четени и изучавани преводите и значенията ѝ.

Също така и Суннета на Пратеника ﷺ, ученията му и житието му са запазени и предадени по достоверни вериги, от достоверни предавачи. Той е отпечатан на арабски език, който е говоримият език от Пратеника ﷺ и е преведен на много езици. Свещеният Коран и Суннета на Пратеника ﷺ са единственият източник в исляма, на който се базират ислямските постановления, правила и законодателство. Не се черпи информация за исляма от действията на определена група хора, които се причисляват към него, за него се черпи информация от божественото откровение, а именно: Корана и пророческия суннет.

Свещеният Коран е книгата, която Аллах е низпослал като откровение на арабския пратеник Мухаммед ﷺ, той е на арабски език и е

Словата на Господа на световите. Всевишният Аллах казва:

{ وَإِنَّهُ لَنَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (192) نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (193) عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ (194) بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (195) }

„Този [Коран] е низпослан от Господа на световите.

Спусна го довереният Дух [Джибрил] в твоето сърце, за да бъдеш от предупредителите,

на ясен арабски език" (Еш-Шуара: 192 - 195). И казва Всевишният Аллах:

{ وَإِنَّكَ لَتُلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ }

„Наистина коранът ти се дава [о, Мухаммед] от Премъдър, Всезнаещ" (Ен-Немл: 6). Този Коран е низпослан от Аллах и потвърждава това, което е преди него от небесни книги. Всевишният Аллах казва:

{ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ }

„Този Коран не може да е откровение от друг освен от Аллах, в потвърждение на онова преди него и за разяснение на Писанието - няма съмнение в него, -от Господа на световите" (Юнус: 37). Свещеният Коран обяснява много от въпросите, по които евреите и християните са в разногласие относно тяхната вяра. Всевишният Аллах казва:

{ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفُصِّلُ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ }

„Този Коран разказва на синовете на Израил за повечето от онова, по което са в разногласие" (Ен-Немл: 76) Великият Коран съдържа аргументи и доказателства, които са довод за всички хора по отношение на познаването на нещата, свързани с Пречистия Бог, религията Му и въздаянието Му. Всевишният Аллах казва:

{وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ}

„И дадохме в този Коран всякакви примери на хората, за да се поучат-..." (Ез-Зумер: 27). И казва Всевишният Аллах:

{وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ}

„И ти низпослахме Ние Книгата за разяснение на всяко нещо и с напътствие и милост, и с радостна вест за мюсюлманите" (Ен-Нехл: 89).

Свещеният Коран отговаря на много важни въпроси, които объркват милиони хора, обяснява как Бог е създал небесата и земята. Всевишният Аллах казва:

{أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۖ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ}

„Не виждат ли неверниците, че небесата и земята бяха съединени, а Ние ги разделихме? И сторихме от водата всяко живо същество. Не ще ли повярват?" (Ел-Енбия: 30). Обяснява също как бог е сътворил човека, Всевишният Аллах казва:

{ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن نُّرَابٍ ثُمَّ مِّن نُطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنَبِّئَنَّ لَكُمْ ۖ وَنُقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ۖ وَمِنْكُمْ مَّن يُّتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُّرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُصْرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا ۖ وَتَرَىٰ الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ }

„О, хора, ако се съмнявате във възкресението, [вижте как] Ние ви сътворихме от пръст, после от частица сперма, после от съсирек, после от късче, сякаш надъвкано месо - оформено и неоформено, за да ви изявим [Нашата сила]. И оставяме в утробите, когото пожелаем, за определен срок, после ви изваждаме като деца, после [ви препитаваме], за да стигнете своята зрелост. И някой от вас умира, а някой от вас бива доведен до най-окаяната възраст и тогава не знае нищо, след като е знаел. И виждаш земята безжизнена, но когато изсипваме вода върху нея, тя се раздвижва и набъбва, и отглежда всякакъв прелестен вид" (Ел- Хадж: 5). Пояснява също какъв е край за добротворстващия и за лошия след този свят. Споменахме доводи за това в раздел 20., също така пояснява дали всички тези същества са плод на случайността, или са създадени с велика цел? Всевишният Аллах казва:

{ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ وَأَن عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ ۖ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ }

„Нима не погледнаха към владението на небесата и на земята, и към нещата, които Аллах е сътворил, и че може срокът им да е наближил? И в кое слово подир това ще повярват?" (Ел-Еараф: 185). И казва Всевишният Аллах:

{ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ }

„Нима смятахте, че ви сътворихме напразно и че при Нас не ще бъдете върнати?" (Ел-Му'минун: 115).

Великият Коран е запазен до ден днешен на езика, на който е бил низпослан, Всевишният Аллах казва:

{ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ }

„Наистина Ние низпослахме Напомнянето /Корана/ и Ние непременно ще го пазим" (Ел-Хиджр: 9). От него не липсва дори една буква и е недопустимо да има противоречие, липса или промяна в него, Всевишният Аллах казва:

{ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْقَانَ ۖ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَوُجِدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا }

„Нима не размишляват над Корана? И ако бе от друг, а не от Аллах, щяха да открият в него много противоречия" (Ен-Ниса: 82). Той е отпечатан и се разпространява, той е чудотворна книга, достойна за четене и слушане на арабски, както и за четене на превода на значенията му. Също така и Сунната на Пратеника Мухаммед ﷺ, неговите учения и

биография са запазени и предадени на арабски език - езика, на който е говорил Пратеника ﷺ - от поредица от достоверни разказвачи и са отпечатани, а след това преведени на много езици. Свещеният Коран и Сунната на Пратеника ﷺ са единственият източник на постановленията и законодателството на исляма, които не са взети от действията на лица, свързани с него. По-скоро те са божественото непогрешимо откровение - Великият Коран и пророческата Сунна. Всевишният Аллах казва относно Корана:

{ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكُنْتُ عَزِيزٌ - لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفَةٍ تَنْزِيلٍ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ }

„Онези, които не вярват в Напомнянето, след като дойде при тях... а то е защитена книга, която лъжа не я доближава нито отпред, нито отзад, и е низпослание от Премъдър, Всеславен" (Фуссилет: 41 - 42). И Аллах казва по отношение на пророческата Сунна, че тя е откровение:

{ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ }

„И каквото Пратеника ви даде, вземете го! А каквото ви забрани, оставете го! И бойте се от Аллах! Аллах е строг в наказанието" (Ел-Хашр: 7).

29. Ислямът повелява добротворството към родителите, дори те да не са

мюсюлмани и завещава доброто към децата.

Ислямът повелява доброто отношение към родителите, Всевишният Аллах казва:

{وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِمَّا يَنْلَغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٍ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ۝}

„И повели твоят Господ да не служите другиму освен Нему, и към родителите - добрина! Ако единият от тях или и двамата достигнат старостта при теб, не им казвай: „Уф!“ и не ги навиквай, а им казвай ласкави слова!“ (Ел-Исра: 23). И казва Всевишният Аллах:

{وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصَّالَهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ ۝}

„И повелихме на човека да се отнася добре с родителите си... Носи го майка му в слабост връз слабост и го отбива в две години. Бъди признателен на Мен и на родителите си! Завръщането е при Мен“ (Люкман: 14). И казва Всевишният Аллах:

{وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۖ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا ۖ وَحَمَلُهُ وَفَصَّالَهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۖ إِنِّي تُثِيبُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝}

„И повелихме на човека да се отнася добре с родителите си. Носила го е майка му с усилие и го е родила с усилие. И бременността с него

заедно с отбиването му е тридесет месеца. Когато достигне своята зрелост и достигне четиридесет години, той казва: „Господи мой, отреди ми да Ти бъда признателен за дара, който си дарил на мен и на родителите ми, и да върша праведни дела, които Ти одобряваш! И дай ми праведно потомство! Аз се покаявам пред Теб и само на Теб се отдавам" (Ел-Ехкаф: 15).

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: «أُمُّكَ» قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أُمُّكَ» قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أَبُوكَ»

Предава се от Ебу Хурейра /Аллах да е доволен от него/, че е казал: „Дойде един човек при Пратеника на Аллах ﷺ и рече: „Кой от хората има най-голямо право да бъда до него с добро?". Отговори: „Твоята майка". Рече: „А след това кой?". Отговори: „След това твоята майка". Отново рече: „А след това кой?". Отговори: „След това твоята майка". Отново рече: „А след това кой?". Отговори: „Твоя баща". Сахих Муслим.

Тази повеля за доброто поведение към родителите е по отношение на всички родители, независимо дали са мюсюлмани или не.

فَعَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ قَالَتْ: (قَدِمْتُ أُمِّي وَهِيَ مُشْرِكَةٌ فِي عَهْدِ قُرَيْشٍ وَمَدْيَنِهِمْ إِذْ عَاهَدُوا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَ ابْنِهَا فَاسْتَفْتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: إِنَّ أُمِّي قَدِمَتْ وَهِيَ رَاغِبَةٌ، أَفَأَصِلُهَا؟ قَالَ: «نَعَمْ صِلِي أُمَّكَ»

Предава се от Есма бинт Ебу Бекр, че е казала: „По времето на курайшите моята майка, която бе езичник, пристигна при мен заедно със сина си. Това се случи в период, когато те бяха сключили примирие с Пророка ﷺ. Аз потърсих религиозно становище от Пророка ﷺ, казвайки му: „Моята майка е пристигнала, желаейки да поддържа връзка с мен, да поддържам ли връзка с нея?“. Той отговори: „Поддържай връзката си с своята майка“. Сахих ел-Бухари. Нещо повече, дори когато родителите се опитват да отклонят детето си от исляма и да го накарат да стане неверник, дори в това положение ислямът повелява той да се отнася с добро към тях и да дружи с тях по хубав начин, но повелява също да не им се подчинява в това и да си остане вярващ в Аллах. Всевишният Аллах казва:

{ وَإِنْ جُهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ }

„А ако те принуждават да съдружаваш с Мен онова, за което нямаш знание, не им се покорявай! И бъди добър с тях в земния живот, и следвай пътя на онзи, който се е насочил към

Мен! После вашето завръщане е към Мен и ще ви известя какво сте вършили" (Люкман: 15).

Ислямът не забранява на мюсюлманина да постъпва с добро към езичниците, които са му роднини, или дори към тези, които не са му такива, стига да не воюват срещу исляма. Всевишният Аллах казва:

{ لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ }

„Аллах не ви забранява да се отнасяте с добро и да постъпвате справедливо към онези, които не воюват с вас в религията и не ви прогонват от домовете ви. Аллах обича справедливите" (Ел-Мумтехане: 8).

Ислямът повелява човек да се отнася с добро към децата си, и от най-великите неща, които повелява исляма на родителя, е той да научи децата си на техните задължения към Господа на Световете, Аллах. Пророка ﷺ казва на своя първи братовчед, Абдуллах ибн Аббас /Аллах да е доволен и от двамата/:

«يَا غُلَامُ أَوْ يَا غُلَيْمٌ أَلَا أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ يَنْفَعُكَ اللَّهُ بِهِنَّ؟ فَقُلْتُ: بَلَى. فَقَالَ: "أَحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ أَحْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ أَمَامَكَ تَعْرِفْ إِلَيْهِ فِي الرَّخَاءِ يَعْرِفُكَ فِي الشَّدَّةِ وَإِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعْنَيْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ»

„Ей, момче! Да те науча ли на думи, чрез които Аллах ще ти помогне!". Рекох: „Разбира се!". Той каза: „Пази Аллах и Аллах ще те пази! Пази Аллах и ще Го намериш пред себе си! Познавай

Аллах в благоденствие и Той ще те познава в трудност! Когато искаш, искай от Аллах! Когато търсиш помощ, търси я от Аллах!". Предава го Ахмед 4/287.

Аллах е заповядал на родителите да научат децата си на това, което е от полза за тях, за отвъдния и земния им живот, Всевишният Аллах казва:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْأَجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ}

„О, вярващи, пазете себе си и своите семейства от Огъня, гориво, на който са хората и камъните! Там бдят строги и сурови ангели, които не се противят на Аллах в Неговата повеля към тях и вършат, каквото им се повели" (Ет-Техрим: 6). Али /Аллах да е доволен от него/ казва за Словата на Аллах:

{قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا}

„...пазете себе си и своите семейства от огъня...". Казва: „Възпитавайте ги и ги учете". Също така Пророка ﷺ повелява на родителя да учи детето си на молитвата и да го възпитава да я изпълнява. Пророка ﷺ казва:

{مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ}

„Повелявайте на децата си да отслужват молитвата, когато станат на седем години...". Предава го Ебу Давуд. И казва Пророка ﷺ:

«كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ الْإِمَامُ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَمَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا وَالْخَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ»

„Всеки от вас е пастир и всеки е отговорен за своето стадо. Водачът е пастир и е отговорен за стадото си; мъжът е пастир в семейството си и е отговорен за стадото си; жената е пастир в дома на съпруга си и е отговорна за стадото си; прислужникът е пастир за имуществото на господаря си и е отговорен за стадото си. Всеки от вас е пастир и е отговорен за стадото си". Сахих Ибн Хиббан: 4490.

Ислямът повелява на бащата да издържа децата и семейството си. Споменахме това нещо в осемнайсти раздел. Пророка ﷺ е пояснил превъзходството човек да дава на децата си, казвайки:

«أَفْضَلُ دِينَارٍ يُنْفِقُهُ الرَّجُلُ: دِينَارٌ يُنْفِقُهُ عَلَى عِيَالِهِ وَدِينَارٌ يُنْفِقُهُ الرَّجُلُ عَلَى دَائَتِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَدِينَارٌ يُنْفِقُهُ عَلَى أَصْحَابِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ». قَالَ أَبُو قَلَابَةَ: " وَبَدَأَ بِالْعِيَالِ ثُمَّ قَالَ أَبُو قَلَابَةَ: وَآيَ رَجُلٍ أَعْظَمُ أَجْرًا مِنْ رَجُلٍ يُنْفِقُ عَلَى عِيَالٍ صِغَارٍ يُعْفُهُمْ أَوْ يُنْفَعُهُمُ اللَّهُ بِهِ وَيُعْنِيهِمْ"

„Най-добрият динар, който човек дава е: динарът, който дава на своето семейство; динарът, който дава за своето животно по пътя на Аллах; динарът, който той дава на своите другари по пътя на Аллах". Ебу Килябе рекъл: „Започна със семейството". След това Ебу Килябе рекъл: „Нима има човек с по- велика

награда от този, който изхранва малки деца, който Аллах пази чрез него да бъдат целомъдрени, или да му бъдат в полза; или да ги направи богати". Сахих Муслим: 994.

30. Ислямът повелява справедливостта в думите и делата, дори когато става въпрос за враговете.

Всевишният и Пречист Аллах се описва със справедливост в делата и управлението Си между рабите, Той следва умерения прав път в това, което повелява и забранява, в това, което сътворява и предписва. Всевишният Аллах казва:

{شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

„Аллах свидетелства, че няма друг бог освен Него. И ангелите, и най-издигнатите в знанието свидетелстват същото - Той отстоява справедливостта. Няма друг бог освен Него - Всемогъщия, Премъдрия" (Аали Имран: 18). Аллах повелява справедливостта, казвайки:

{قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ}

„Кажете: „Моят Господ повели справедливост" (Ел-Еараф: 29). Всички пророци и пратеници са дошли със справедливост, Всевишният Аллах казва:

{لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ}

„Изпратихме Нашите пратеници с ясните знаци и низпослахме заедно с тях Книгата и везната, за да постъпват хората справедливо" (Ел-Хадид: 25). Умереността е човек да бъде справедлив в думите и делата си.

Ислямът повелява справедливост в думите и делата дори с враговете. Всевишният Аллах казва:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا ۚ وَإِنْ تَلَوُّوا أَوْ نَعَرَضُوا فَقَانَ اللَّهُ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا}

„О, вярващи, бъдете твърди в справедливостта, свидетели в името на Аллах, дори и срещу вас самите или срещу родителите и най-близките! Дали е богат или беден - Аллах е най-достоеен за всеки от тях. И не следвайте страстта, за да не се отклоните! И ако изопачите или се откажете [от свидетелстване], Сведущ е Аллах за вашите дела" (Ен-Ниса: 135). И казва Всевишният Аллах:

{وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا ۚ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ}

„И да не ви вкарва в грях омразата на някои хора, че са ви възпрели от Свещената джамия, та да престъпите! И си помагайте един другиму в праведността и богобоязливостта, и не си помагайте в греха и враждебността! И бойте се

от Аллах! Аллах е суров в наказанието" (Ел-Маиде: 2). И казва Всевишният Аллах:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ ۚ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا ۚ اْعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ}

„О, вярващи, стойте твърдо зад Аллах - свидетели със справедливостта! И да не ви вкарва в грях омразата на някои хора, та да сте несправедливи! Бъдете справедливи, то е най-близо до богобоязливостта!" (Ел-Маиде: 8). Откривате ли в законите на хората днес или в религиите им такава заповед да свидетелствате за истината и да говорите истината, дори ако тя е срещу самите вас, родителите и роднините ви, и да повелявате справедливост както към приятеля, така и към врага?

Също така Пророка ﷺ е повелил човек да бъде справедлив между децата си.

فَعَنْ عَامِرٍ قَالَ: سَمِعْتُ النُّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا وَهُوَ عَلَى الْمَنْبَرِ يَقُولُ: أَعْطَانِي أَبِي عَطِيَّةً فَقَالَتْ عَمْرَةُ بِنْتُ رَوَاحَةَ: لَا أَرْضَىٰ حَتَّىٰ تُشْهَدَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنِّي أُعْطِيتُ ابْنِي مِنْ عَمْرَةَ بِنْتِ رَوَاحَةَ عَطِيَّةً فَأَمَرْتَنِي أَنْ أَشْهَدَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «أَعْطِيتَ سَائِرَ وَلَدِكَ مِثْلَ هَذَا؟» قَالَ: لَا قَالَ: «فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ» قَالَ: فَرَجَعَ فَرَدَّ عَطِيَّتَهُ

Предава се от Амир, че е казал: „Чух ен-Нуаман ебн Бешир да казва, докато бе на минбера: „Баща ми ми даде едно нещо и [майка му] Амра бинт Рауаха каза: „Няма да бъда удовлетворена, докато не призовеш за свидетел Пратеника на

Аллах ﷻ". Той отиде при Пратеника на Аллах и рече: „Аз дадох на моя син от Амра бинт Рауаха едно нещо и тя ми повели да те призова като свидетел, о, Пратенико на Аллах". Той каза: „Дал ли си на останалите си деца същото?". Отговори: „Не". Тогава рече: „Бойте се от Аллах и постъпвайте справедливо между децата си". Той се върна и си взе даденото". Сахих Ел-Бухари: 2587.

Всичко това е, за да се придържат хората и държавите към справедливостта с твърдост. Хората няма да бъдат спокойни за религията си, живота си, потомството си, честта си, имуществото си и държавата си, ако няма справедливост. Затова виждаме, че Пророка ﷺ е повелил на вярващите да се преселят към Абисиния, когато неверниците са пристъпвали с подтисничество към мюсюлманите в Мекка. И се аргументирал за това свое решение с това, че там има справедлив владетел, при когото никой не бива угнетен.

31. Ислямът повелява добротворството към всички творения и призовава към най-висшия морал и добрите дела.

Ислямът повелява доброто отношение към всички творения, Всевишният Аллах казва:

{إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ}

„Аллах повелява справедливост и благодетелност, и поддържане на връзките с роднините..." (Ен-Нехл: 90). И казва Всевишният Аллах:

{الَّذِينَ يَنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ}

„...които раздават и в радост, и в беда, и за сдържащите гнева си, и за извиняващите хората - Аллах обича благодетелните..." (Аали Имран: 134). И Пратеника ﷺ казва:

« إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ، وَلْيُجِدْ أَحْذَكُمْ شَفْرَتُهُ، فَلْيُرَخْ ذَبِيحَتُهُ »

„Аллах предписа добротворството във всяко нещо. Когато убивате, го правете по най-добрия начин и когато заколвате (животното), го правете по-най-добрия начин. Всеки един да наостри ножа си добре, за да не мъчи животното, което ще коли" Сахих Муслим: 1955.

Ислямът призовава към най-висшия морал и най- прекрасните дела. Всевишният Аллах споменава как се описва Пратеника Мухаммед ﷺ в предишните писания, казвайки:

{الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ}

„...онези, които следват Пратеника, неграмотния Пророк, когото откриват записан

у тях в Тората и Евангелието. Той им повелява одобряването и ги въздържа от порицаването, и им разрешава благините, и им възбранява скверностите. И сменя бремето и оковите, които са на тях. Които повярват в него и го почитат, и го подкрепят, и следват Светлината, низпослана с него, тези са сполучилите" (Ел-Еараф: 157). Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«يَا عَائِشَةُ إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرِّفْقَ وَيُعْطِي عَلَى الرِّفْقِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْعَنْفِ وَمَا لَا يُعْطِي عَلَى مَا سِوَاهُ»

„О, Айша, Аллах е нежен, обича нежността и въздава награда за нежността, която не въздава за грубостта и не въздава за каквото и да било освен нея". Сахих Муслим: 2593. Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ: عُقُوقَ الْأُمّهَاتِ وَوَادَ النَّبَاتِ وَمَنْعَ وَهَاتٍ وَكَرَهُ لَكُمْ قِيلَ وَقَالَ وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةَ الْمَالِ»

„Аллах възбрани за вас: непокорството към майките; заравянето на живите момиченца и възпирането на правото, и ненавижда за вас „Казват:..."; „Каза:..."; многото въпроси и прахосването на богатството". Сахих Ел-Бухари: 2408. Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَوْ لَا أَدْلُكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَسُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ»

„Няма да влезете в Дженнета, докато не повярвате, и няма да повярвате, докато не се заобичате. Да ви посоча ли нещо, което, ако

извършите, ще се заобичате?
Разпространявайте селяма помежду си". Сахих
Муслим: 54.

32. Ислямът повелява достойни за похвала морални черти като правдивост, честност, доверие, целомъдрие, свенливост, скромност, смелост, раздаване, щедрост, помагане на нуждаещия се, облекчаване на страданията на страдащия, хранене на гладния, добросъседство, поддържане на родствените връзки и добро отношение към животните.

Ислямът повелява достойните за похвала нрави, Пратеника ﷺ казва:

(إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ صَالِحَ الْأَخْلَاقِ)

„Изпратен съм, за да усъвършенствам добрите нрави". Сахих Ел-Едеб Ел-Муфрад: 207.
Пратеника на Аллах ﷺ казва:

(رَأَى مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ ، وَأَقْرَبِكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحَابِسُكُمْ أَخْلَاقًا ، وَإِنَّ أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ وَأَبْعَدَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الثَّرَثَارُونَ ، وَالْمُتَشَدِّقُونَ ، وَالْمُتَفَيِّهُونَ ، قَالُوا : قَدْ عَلِمْنَا الثَّرَثَارُونَ وَالْمُتَشَدِّقُونَ ، فَمَا الْمُتَفَيِّهُونَ ؟ قَالَ : الْمُتَكَبِّرُونَ)

„Наистина най-обичаните за мен от вас, и тези, които ще са най-близо до мен в Съдния ден, са тези от вас, които са с най-хубави нрави. И най-

омразните за мен от вас, и тези, които ще са най-далеч от мен на Съдния ден, са бърборковците, празнодумците и ел- мутефейхикун". Рекли: „Знаем кои са бърборковците и празнодумците, но кои са ел- мутефейхикун". Отговорил: „Арогантните". Ес-Силсилету Ес-Сахиха: 791.

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: " لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاحِشًا وَلَا مُتَفَحِّشًا " وَكَانَ يَقُولُ: (إِنَّ مِنْ خِيَارِكُمْ أَحْسَنَكُمْ أَخْلَاقًا)

Предава се от Абдуллах Ибн Амр /Аллах да е доволен от него/, че е казал: „Пророка ﷺ нито говореше, нито извършваше скверност, а казваше: „Най- добрите измежду вас са тези, които са с най-хубав нрав". Сахих Ел-Бухари: 3559. И още ред други айети и хадиси, които доказват, че ислямът подтиква към висшия морал и добрите обноси като цяло.

От нещата, които повелява ислямът, е правдивостта, Пратеника на Аллах ﷺ казва:

(عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدِّيقًا)

„Придържайте се към правдивостта, наистина правдивостта води до праведността, а праведността води до Дженнета. Човек не престава да бъде правдив и да се придържа към правдивостта, докато не бъде записан при Аллах като правдивец". Сахих Муслим: 2607.

И от нещата, които повелява ислямът, е доверието и връщането на повереното, Всевишният Аллах казва:

{إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا}

„Аллах ви повелява да връщате поверените имущества на техните собственици..." (Ен-Ниса: 58).

И от нещата, които повелява ислямът, е запазване на целомъдрието, Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«ثلاثة حق على الله عونهم: وذكر منهم: والناكح الذي يريد العفاف»

„Дълг на Аллах е да подкрепи трима:..." - и споменал от тях: „... и човек, целящ да сключи религиозен брак - никях, желаейки опазване на целомъдрието". Сунен Ет-Тирмизи: 1655. От молитвите на Пратеника ﷺ са думите му:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالتَّقَىٰ وَالْعَفَافَ وَالْغِنَىٰ»

„О, Аллах, моля Те за напътствие, богобоязън, непорочност и независимост". Сахих Муслим: 2721.

И от нещата, които повелява ислямът е свенливостта, Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«الْحَيَاءُ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ»

„Свенливостта не идва с друго, освен с добро". Сахих Ел-Бухари: 6117. И казва Пратеника на Аллах ﷺ:

«لِكُلِّ دِينٍ خُلُقٌ وَخُلُقُ الْإِسْلَامِ الْحَيَاءُ»

„Всяка религия си има морал, моралът на исляма е свенливостта". Предава го Ел-Бейхакий в Шуаб Ел-Иман 6/2619.

И от нещата, които ислямът повелява, е смелостта. Предава се от Енес /Аллах да е доволен от него/, че е казал:

«كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْسَنَ النَّاسِ وَأَشْجَعَ النَّاسِ وَأَجْوَدَ النَّاسِ وَلَقَدْ فَرَعَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ فَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبَقَهُمْ عَلَى فَرَسٍ»

„Пророка ﷺ бе най-хубавият сред хората, най-смелият сред хората и най-щедрият сред хората. Веднъж жителите на Медина изпаднаха в ужас и той бе първият от тях, който отиде на кон [да види какво се случва]". Сахих Ел-Бухари: 2820. Пратеника на Аллах ﷺ търсел закрила при Аллах да го опази от страха, казвайки:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ»

„О, Аллах, при Теб търся убежище от страха...". Сахих Ел-Бухари: 6374.

И от нещата, които повелява ислямът, е раздаването и щедростта, Всевишният Аллах казва:

{مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَنَابِلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ ۗ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ }

„Хората, които раздават своите имоти по пътя на Аллах, приличат на зърно, родило седем класа, а във всеки клас -по сто зърна. Аллах умножава, комуто пожелае. Аллах е Всеобхватен, Всезнаещ" (Ел-Бакара: 261). От

нрава на Пратеника на Аллах ﷺ е била щедростта. Предава се от Ибн Аббас /Аллах да е доволен и от двамата/, че е казал:

«كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْوَدَ النَّاسِ بِالْخَيْرِ وَكَانَ أَجْوَدَ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ حِينَ يَلْقَاهُ جَبْرِيلُ وَكَانَ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَلْقَاهُ كُلَّ لَيْلَةٍ فِي رَمَضَانَ حَتَّى يَنْسَلَخَ يَغْرَضُ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقُرْآنَ فَإِذَا لَقِيَهُ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ أَجْوَدَ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ»

„Пророка ﷺ бе най-щедрият сред хората в доброто, и най-щедър бе през Рамадан, когато при него идваше Джибрил. Джибрил /мир нему/ идваше при него през всяка една вечер от Рамадан, докато приключи. Пророка ﷺ му рецитираше Корана, и когато Джибрил беше при него, той бе по-щедър в доброто, отколкото силния прииждащ бриз". Сахих Ел- Бухари: 1902.

Сред нещата, които ислямът повелява, е да помагаме на нуждаещите се, да облекчаваме трудността на бедстващите, да храним гладните, да бъдем добри съседи, да поддържаме родствениите връзки и да бъдем добри към животните.

فَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ؟ قَالَ: «تُطْعِمُ الطَّعَامَ وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ»

Абдуллах, син на Амр Ибн Ал-Ас /Аллах да е доволен от него/ предава, че един мъж попитал Пратеника на Аллах ﷺ: „Кое нещо в исляма е

най-доброто?". Той отговори: „Да раздаваш храна и да поздравяваш със селям познатия и непознатия". Сахих Ел- Бухари: 12. И казва Пратеника на Аллах ﷺ:

«بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ فَوَجَدَ بَيْرًا فَنَزَلَ فِيهَا فَشَرِبَ ثُمَّ خَرَجَ فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ يَأْكُلُ الثَّرَى مِنَ الْعَطَشِ فَقَالَ الرَّجُلُ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلُ الَّذِي كَانَ بَلَغَ بِي فَنَزَلَ الْبَيْرَ فَمَلَأَ خُفَّهُ ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِفِيهِ فَسَقَى الْكَلْبَ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَعَفَرَ لَهُ» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِن لَنَا فِي الْبَهَائِمِ أَجْرًا؟ فَقَالَ: «نَعَمْ فِي كُلِّ ذَاتٍ كَبِدٍ رَطْبَةٍ أَجْرٌ»

„Докато един човек си вървял по пътя, изпитал силна жажда, намерил кладенец, спуснал се в него и се напил. Когато излязъл, заварил куче, излезло език, лижейки пръстта от жажда. Тогава човекът си рекъл: „Това куче е толкова жадно, колкото бях и аз жаден!". След това слязъл в кладенеца, напълнил обувката си, хванял я с уста и напоил кучето. Всевишният Аллах му се отблагодарил и му опростил". [Сподвижниците] рекли: „О, Пратенико на Аллах, нима за нас има награда и в животните?". Отговорил: „Да! За [доброто към] всяко едно живо същество има награда!". Сахих Ибн Хиббан: 544. И казва Пратеника на Аллах ﷺ:

«السَّاعِي عَلَى الْأُرْمَلَةِ وَالْمُسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ الْقَائِمِ اللَّيْلَ الصَّائِمِ النَّهَارَ»

Полагащият грижи за вдовицата и нуждаещия се е като воюващия по пътя на Аллах, или като

човек, отслужващ молитва през нощта, говеещ през деня". Сахих Ел- Бухари: 5353.

Ислямът набляга силно на родствените връзки и е предписал да бъде задължение поддържането им, Всевишният Аллах казва:

{الَّذِي أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ ۖ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ ۖ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أُولِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا ۚ كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا }

„Пророка е по-близък за вярващите от самите тях, и съпругите му за тях са като майки. И роднините - според Книгата на Аллах -са по-близки едни за други при наследството, отколкото вярващите и преселниците, освен ако направите благодеяние за своите приятели. Така е предписано в Книгата" (Ел-Ехзаб: 6). Ислямът предупреждава да не се прекъсват родствените връзки и споменава това дело заедно със сеенето на развала по земята, Всевишният Аллах казва:

{فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ (22) أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ (23) }

„А щом се отвърнете, нима от вас се очаква друго освен да сеете развала по земята и да прекъсвате родствените си връзки?

Тези са, които Аллах прокле и ги стори глухи и слепи" (Мухаммед: 22 - 23). Пратеника на Аллах ﷺ казва: „Няма да влезе в Дженнета прекъсналият родствените си връзки". Сахих

Муслим: 2556. Родствените връзки, които човек е длъжен да поддържа: с родителите си; с братят и сестрите си; с чичовците и лелите си; с вуйчовците и вуните си.

Ислямът набляга силно на правата на съседа, дори той да бъде неверник. Всевишният Аллах казва:

{وَاَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ
وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا}

„И служете единствено на Аллах, и нищо не съдружавайте с Него! И към родителите - добрина, и към близкия, и сираците, и нуждаещите се, и към близкия съсед, и към далечния съсед, и към другаря редом, и към пътника, и към владенията от вашата десница! Аллах не обича горделивия, самохвалеца..." (Ен-Ниса: 36). Пратеника на Аллах ﷺ казва:

{مَا زَالَ جَبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى طَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورَثُهُ}

„Джибрил не спря да ме наставлява за съседа, докато не си помислих, че той ще има право на наследство". Сахих Ебу Давуд: 5152.

33. Ислямът позволява хубавите неща от храна и питиета и повелява чистота на сърцето, тялото и дома, именно поради тази причина в него е позволен религиозният брак [никях]. Това е

повелено и на пророците /мир тям/, на тях им е повелено всяко благо нещо.

Ислямът позволява всички храни и напитки, които са хубави, Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا الطَّيِّبَ وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ قَالَ تَعَالَى: {يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ} وَقَالَ تَعَالَى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ} الْآيَةَ قَالَ: ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلُ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ: يَا رَبِّ يَا رَبِّ وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ؟!»

„О, хора! Аллах е хубав и не приема друго освен хубавото! Аллах е повелил на мюсюлманите това, което е повелил на пратениците. Всевишният Аллах казва: „О, пратеници, яжте от богатата и вършете праведни дела! Каквото и да сторите, Аз го знам“. И казва - Всевишен е Той: „О, вярващи, яжте от богатата, които Ние ви дарихме, и бъдете признателни на Аллах, ако на Него служите!"". [Разказвачът] казва: „След това спомена за човек, който пътувал дълго, рошав, прашен, протегнал ръце към небето: „О, Господарю!, О, Господарю!", но храната му е забранена, дрехите му са забранени, пиенето му е забранено, изхранва се със забранено! Как да му бъде откликнато на този?!". Сахих Муслим: 1015. И казва Всевишният Аллах:

{قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ ۖ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ}

„Кажи: „Кой възбрани украсата на Аллах, която Той създаде за Своите раби, и богатата от препитанието?“. Кажи: „В Деня на възкресението те ще са всецяло за онези, които вярват през земния живот“. Така разясняваме знаменията за хора знаещи" (Ел-Еараф: 32).

Ислямът повелява да бъдат чисти сърцето, тялото и домът, затова той повелява религиозния брак, както е било при пратениците и пророците /мир тям/, на тях им е повелено всяко едно нещо, което е хубаво. Всевишният Аллах казва:

{وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ بَيْنَ وَحَفْدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ}

„Аллах ви отреди съпруги от самите вас и ви отреди от съпругите ви деца и внуци, и ви дава препитание от богатата. И нима в лъжата вярват, а щедростта на Аллах отхвърлят?" (Ен-Нехл: 72). И казва Всевишният Аллах:

{وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ (4) وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ (5)}

„и дрехите си почиствай,
и скверността отбягвай..." (Ел-Муддессир: 4 - 5). Пратеника на Аллах ﷺ е казал:

{لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ. قَالَ رَجُلٌ: إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ ثَوْبُهُ حَسَنًا وَنَعْلُهُ حَسَنًا قَالَ: إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ الْكِبَرُ بَطَرُ الْحَقِّ وَغَمَطُ النَّاسِ}

„Няма да влезе в Дженнета онзи, който има в сърцето си високомерие, дори колкото малка

мравчица". Един човек рекъл: „Наистина човек обича да има хубава дреха, хубави сандали?!". Казал: „Аллах е красив и обича красивото! Високомерието е да се отхвърля истината и да се презират хората". Сахих Муслим: 91.

34. Ислямът забранява основите на забранените неща като: съдружаването с Аллах [политеизъм]; неверието; служенето на идолите; говоренето за Аллах без знание; убиването на децата; убиването на неприкосновен човек; сеенето на развала по земята; магьосничеството; явните и скрити скверности; прелюбодеянието; еднополовите връзки; лихвата; консумирането на мърша; коленето на животно за идолите и нещата, които се обожествяват вместо Аллах. Ислямът забранява консумирането на свинско и останалите нечистотии и мръсотии; забранява да се изяжда богатството на сирака; да се ощетяват хората в меренето и везната; забранява да се прекъсват родствените връзки. Всички пророци са били на едно мнение по

отношение на тези неща, че са харам [забранени, грях].

Ислямът забранява основните забранени неща като политеизъм, съдружаване с Аллах, неверие, служене на идоли, говорене за Аллах без знание, убиване на децата. Всевишният Аллах казва:

{ قُلْ نَعَالُوا أُنْثَىٰ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ اِمْلَقَ نَحْنُ نَرَزُّكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنٌ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكَمْ وَصَلَكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانِ بِالْقِسْطِ لَا تَكْلَفْ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكَمْ وَصَلَكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ }

„Кажете: „Елате аз да прочета какво ви възбранява вашият Господ! Нищо с Него да не съдружавате! И се отнасяйте с добро към двамата родители! И не убивайте своите рожби поради бедност! Ние храним и вас, и тях. И не доближавайте скверностите и явните от тях, и скритите! И не убивайте човек това Аллах е възбраният, освен по право! Това ви повелява Той, за да проумеете!

И не доближавайте имота на сирака, освен с добронамереност, докато достигне зрелост! И изпълвайте мярката и везната справедливо! На всяка душа възлагаме само според силите и. Когато говорите, бъдете справедливи, дори да е за роднина, и обета към Аллах изпълнявайте!

Това ви повелява Той, за да се поучите" (Ел-Ен'аам: 151 - 152). И казва Всевишният Аллах:

{ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ ۖ وَإِثْمَ وَالْبَغْيِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا ۚ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ }

„Кажи: „Моят Господ възбрани само скверностите, явните от тях и скритите, и греха, и гнета без право, и да съдружавате Аллах с онова, на което не е низпослал довод, и да говорите за Аллах онова, което не знаете" (Ел-Еараф: 33).

Ислямът забранява убиването на невинни и неприкосновени, мирни хора. Всевишният Аллах казва:

{ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۚ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَةٍ ۚ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا }

„И не убивайте човек, Аллах е възбранил това, освен по право! А който бъде убит с гнет, Ние даваме власт на неговия наследник, но да не прекалява в убиването! На него се дава подкрепа" (Ел-Исра: 33). И казва Всевишният Аллах:

{ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۖ وَلَا يَزْنُونَ ۖ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا }

„И които не зоват друг бог заедно с Аллах, и не отнемат живот, Аллах е възбранил това, освен по право, -и не прелюбодействат. А който върши това, ще срещне възмездие" (Ел-Фуркан: 68).

Ислямът забранява да се сее развала по земята, Всевишният Аллах казва:

{وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا}

„И не рушете по земята, след като е в порядък!" (Ел-Еараф: 56).

وقال الله تعالى مخبراً عن النبي شعيب عليه السلام أن قال لقومه: {يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ۚ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ}

Аллах казва, известявайки за Пророка Иотор /мир нему/, какво е наказанието на народа му:

„И при мадянитите пратихме брат им Шуайб [Иотор]. Каза: „О, народе мой, служете на Аллах! Нямаме друг бог освен Него! При вас дойде вече ясен знак от вашия Господ. Изпълвайте мярката и везната, и не смалявайте от нещата на хората! И не рушете по земята, след като е в порядък! Това е най-доброто за вас, ако сте вярващи" (Ел-Еараф: 85).

Ислямът забранява магията и магьосничеството, Пречистият и Всевишен Аллах казва:

{وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلَفَتْ مَا صَنَعُوا إِنَّهُمْ صَنَعُوا كَيْدَ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُ حَيْثُ أَتَى}

„И метни това, което е в десницата ти, ще погълне то стореното от тях. Те направиха само една хитрина на магьосник. А магьосникът не

ще сполучи, където и да отиде” (Та-ха: 69).
Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«اجْتَنِبُوا سَبْعَ الْمَوْبِقَاتِ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: الشِّرْكُ بِاللَّهِ وَالسِّحْرُ
وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَكْلُ الرِّبَا وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ وَالنَّوَلْيُ يَوْمَ
الرَّحْفِ وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ»

Странете от седем погубващи гряха! Рекоха: „О, Пратенико на Аллах, кои са те?“. Рече: „Съдружаването с Аллах - ширк, магията, убийството на душа, която Аллах е възбраният - освен с право, консумацията на лихва, изяждането богатството на сирака, бягството от битка на бойното поле и набеждаването в прелюбодеяние на свободните, целомъдрени, нехайни жени“. Сахих Ел-Бухари: 6857.

Ислямът забранява явните и скритите скверности, прелюбодеянието и еднopolовите връзки. В началото на този раздел споменахме знамения от Корана, които доказват това. Ислямът забранява и лихвата, Всевишният Аллах казва:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ} (278)
فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَإِن تُبْتِغُوا فَلَئَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا
تُظْلَمُونَ وَلَا تَظْلُمُونَ { (279)}

„О, вярващи, бойте се от Аллах и се откажете от надбавеното чрез лихвата, ако наистина вярвате!

А не го ли сторите, очаквайте война от Аллах и от Неговия Пратеник! А покаете ли се - ваша

си е главницата на имотите ви. Не сте угнетители и не сте угнетени" (Ел-Бакара: 278 - 279). Аллах не сплавша с война друг грешник така, както сплавша грешника прибягнал към лихвата, защото лихвата и лихварството погубват религиите, държавите, имуществата и дори човешкия живот.

Ислямът забранява мършата, животните в жертвоприношение на идоли и кумири, забранява и свинското, Всевишният Аллах казва:

{حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ
وَالْمُوفُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى
النُّصَبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ۚ ذَٰلِكُمْ فُسْقٌ {

„Под възбрана за вас са мършата, кръвта, свинското месо и закланото за друг, а не за Аллах; и удушеното, пребитото, погиналото при падане, намушканото, и от което звяр е ял, освен, което сте заклали още живо според предписанието , и принесеното в жертва на каменните идоли; и да гадаете със стрелите. Това е нечестивост" (Ел-Маиде: 3).

Ислямът забранява консумирането на алкохол и останалите нечисти неща според него, Всевишният Аллах казва:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجَسٌ مِّنْ عَمَلِ
الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (90) إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ ۚ فَهَلْ أَنْتُمْ
مُنْتَهُونَ (91)}

„О, вярващи, виното, играта на късмет, кумирите и стрелите са мръсотия от делото на сатаната. Странете от нея, за да сполучите!

Сатаната цели именно да всее между вас вражда и ненавист чрез виното и играта на късмет, и да ви възпре от споменаването на Аллах, и от молитвата. Не ще ли престанете?" (Ел-Маиде: 90 - 91). Споменахме в раздел 31., че от описанията на Пратеника ﷺ е, че той им възбранява нечистотиите и скверностите, Всевишният Аллах казва:

{ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ
وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُجِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ
عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ } ٥

„Онези, които следват Пратеника, неграмотния Пророк, когото откриват записан у тях в Тората и Евангелието. Той им повелява одобряването и ги въздържа от порицаването, и им разрешава благините, и им възбранява скверностите. И сменя бремето и оковите, които са на тях. Които повярват в него и го почитат, и го подкрепят, и следват Светлината, низпослана с него, тези са сполучилите" (Ел-Еараф: 157).

Ислямът забранява да се изяжда имуществото на сирака, Всевишният Аллах казва:

{وَأْتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ ۖ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا}

„И давайте на сираците имотите им, и не подменяйте доброто с лошо, и не поглъщайте имотите им към вашите имоти! Това е голямо прегрешение" (Ен-Ниса: 2). И казва Всевишният Аллах:

{إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا}

„Които поглъщат имотите на сираците несправедливо, те поглъщат в стомасите си огън и ще горят в пламъци" (Ен-Ниса: 10).

Ислямът забранява ощетяването, мярката и теглилото, Всевишният Аллах казва:

{وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّينَ (1) الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ (2) وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ (3) أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ (4)}

„Горко на ощетяващите,
които щом взимат от хората, изпълват мярката,
а щом им отмерват или им претеглят,
причиняват загуба!

Не допускат ли тези, че ще бъдат възкресени...." (Ел- Мутаффифин: 1 - 4)

Ислямът забранява прекъсването на родствените връзки, в раздел 31. споменахме знамения и хадиси, които доказват това.

Всички пратеници и пророци са на единодушно мнение, че всичките тези неща са грях и са забранени.

**35. Ислямът възбранява порицаните
нрави като: лъжа; измама; измяна;
предателство; двуличие; подлост;
завист; коварство; лоша замисъл;
кражба; престъпление;
несправедливост; гнет. Ислямът
възбранява всякакъв вид лоши обноси.**

Ислямът забранява всяко едно осъдително поведение като цяло, Всевишният Аллах казва:

{ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ }

„И не криви лице пред хората, и не върви по земята с високомерие! Аллах не обича никой горделивец, самохвалец" (Люкман: 18).

Пратеника на Аллах ﷺ казва:

« إِنَّ مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا وَإِنْ أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ وَأَبْعَدَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الثَّرَاوُونَ وَالتَّشَدِّقُونَ وَالتَّقِيهُونَ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ عَلِمْنَا الثَّرَاوُونَ وَالتَّشَدِّقُونَ فَمَا التَّقِيهُونَ قَالَ الْمُتَكَبِّرُونَ »

„Наистина най- обичаните за мен от вас, и тези, които ще са най-близо до мен в Съдния щен, са тези от вас, които са с най-хубави нрави. И най-омразните за мен от вас, и тези, които ще са най-далеч от мен на Съдния ден, са бърборковците, празнодумците и ел- мутефейхикун". Рекли:

„Знаем кои са бърборковците и празнодумците, но кои са ел- мутефейхикун?". Отговорил: „Арогантните". Ес-Силсилету Ес-Сахиха: 791.

Ислямът забранява лъжата, Всевишният Аллах казва:

{ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ }

„Аллах не напътва никой престъпващ, измамник" (Гафир: 60). Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«وَايَاكُمْ وَالْكَذِبَ فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا»

„Предпазвайте се от лъжата, защото лъжата води до покварата, а покварата води до огъня, и човек няма да престане да лъже и да се придържа към лъжата, докато не бъде записан при Аллах като лъжец". Сахих Муслим: 2607. Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ»

„Признаците на лицемера са три: когато говори, лъже; когато обещае, нарушава; и когато му бъде поверено, изменя". Сахих Ел-Бухари: 6095.

Ислямът забранява измамата.

وجاء في الحديث أن رسول الله صلى الله عليه وسلم مرَّ على صُبْرَةٍ طَعَامٍ فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِيهَا فَنَالَتْ أَصَابِعُهُ بَلَلًا فَقَالَ: «مَا هَذَا يَا صَاحِبَ الطَّعَامِ؟» قَالَ أَصَابَتْهُ السَّمَاءُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطَّعَامِ كَيْ يَرَاهُ النَّاسُ مِنْ غَشٍّ فَلَيْسَ مِنِّي»

В хадис се споменава, че Пратеника на Аллах ﷺ минал покрай купчина с храна [от пшеница или

ечемик], вкарал ръката си в нея и тя се навлажнила, тогава казал: „О, собственико на храната, какво е това?“. Той отговорил: „О, Пратенико на Аллах, наваля го дъждът“. Каза: „Де да бе го поставил най-отгоре на храната, за да го виждат хората! Който мами, не е от мен!“. Сахих Муслим: 102.

Излямът забранява предателството и изменничеството, Всевишният Аллах казва:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ}

„О, вярващи, не изменяйте на Аллах и на Пратеника, и не изменяйте на онова, което ви е поверено, знаейки!“ (Ел-Енфал: 27). И казва Всевишният Аллах:

{الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْفُسُونَ أَلْمِيقًا}

„...които спазват обета пред Аллах и не нарушават договора...“ (Ер-Раад: 20) Пратеника на Аллах ﷺ е казвал на воините си, когато са тръгвали:

«اغْزُوا وَلَا تَغْلُوا وَلَا تَعْدُوا وَلَا تَمُتُوا وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيَدًا»

„Воювайте и не изменяйте с измама [вземайки плячка без право], не нарушавайте договореностите, не осакатявайте и не убивайте дете!“. Сахих Муслим: 1731. И казва Пратеника на Аллах ﷺ:

«أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنَ النِّفَاقِ حَتَّى يَدْعَوْهَا: إِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ»

„Четири неща, когато са при някого, той е чист лицемер, а при когото има част от тях, при него има част от лицемерието, докато ги остави: когато му бъде поверено, да изменя; когато говори, да лъже; когато се договори, да нарушава договорките и когато изпадне в спор, да избухва". Сахих Ел- Бухари: 34.

Ислямът забранява завистта, Всевишният Аллах казва:

{أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا}

„Или завиждат на хората за онова, което Аллах им дари от Своята благодат? Ние дарихме вече рода на Ибрахим с Писанието и с мъдростта, и им дарихме огромна власт" (Ен-Ниса: 54). И казва Всевишният Аллах:

{وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۖ فَاعْلَوْا وَاصْطَفُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ}

„Мнозина от хората на Писанието, поради завист в душите, желаят, след като сте повярвали, да ви превърнат пак в неверници, след като им се разкри истината. Извинявайте и прощавайте, докато Аллах даде Своята повеля! Аллах над всяко нещо има сила" (Ел-Бакара: 109). Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«دَبَّ إِلَيْكُمْ دَاءُ الْأُمَمِ قَبْلَكُمْ: الْحَسَدُ وَالْبَغْضَاءُ هِيَ الْحَالِفَةُ لَا أَقُولُ تَخْلُقُ الشَّعَرَ وَلَكِنْ تَخْلُقُ الدِّينَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَفَلَا أُتْبِعُكُمْ بِمَا يُتْبِعُ ذَلِكَ لَكُمْ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ»

„При вас се разпространи болестта на народите преди вас: завистта и омразата, тя е бръсначът! Не казвам, че бръсне косата, но тя бръсне вярата. Кълна се в Този, в чиято ръка е моята душа, няма да влезете в Дженнета, докато не повярвате, и няма да повярвате, докато не се заобичате. Да ви известя ли какво ви гарантира това? Разпоространявайте селяма помежду си".
Сунен ет-Тирмизи: 2510.

Ислямът забранява лошото лукавство, Всевишният Аллах казва:

{وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا ۖ وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ}

„Така сторихме във всяко селище големци да са неговите престъпници, за да лукавстват там. Ала лукавстват само със себе си, но не усещат" (Ел-Ен'аам: 123). Всевишният Аллах съобщава, че евреите са опитали да убият Месията и са замислили лукавство, но Аллах отвърнал на тяхното лукавство, след това Аллах пояснява, че лошото лукавство не подобава за друг освен за заслужилите го. Всевишният Аллах казва:

{فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ ۖ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّكَ مُسْلِمُونَ (52) رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ (53) وَمَكُرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ ۖ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ (54) إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِي مَرْيَمَ إِنَّكَ مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا

وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ { (55) }

„И когато Иса почувства неверието у тях, рече: „Кои са моите помощници [по пътя] към Аллах?“. Неговите ученици рекоха: „Ние сме помощниците [по пътя] на Аллах. Повярвахме в Аллах и свидетелствай, че сме отдадени!“.

„Господи наш, повярвахме в онова, което Ти низпосла, и последвахме пратеника. Впиши ни редом със свидетелите!“.

„И [юдеите] лукавстваха. А Аллах провали тяхното лукавство. Аллах е над лукавите“.

„Когато Аллах рече: „О, Иса, Аз ще те прибера и ще те въздигна при Мен, и ще те пречистя от невярващите, и до Деня на възкресението ще сторя онези, които те последваха, над онези, които не повярваха. После при Мен ще се завърнете и ще отсъдя между вас в онова, по което сте били в разногласие“ (Аали Имран: 52 - 55). Всевишният Аллах съобщава, че народът на Пророка Салих [Шела] са изкали да го убият, замисляйки лукавство, но Аллах отговорил подобаващо на тяхното лукавство, унищожавайки техния народ, всички тях. Всевишният Аллах казва:

{قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا
لَصَادِقُونَ (49) وَمَكْرُؤًا مَكَرًا وَمَكْرُؤًا مَكَرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (50) فَانظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَاقْتُلْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ (51) }

„Рекоха: „Да се закълнем в Аллах, че през нощта ще нападнем Салих и неговите хора, после ще речем на ближните му: „Не присъствахме при гибелта на хората му. Ние говорим истината“.

И лукавстваха те с умисъл, но провалихме Ние тяхното лукавство, без да усетят.

И виж какъв бе краят на лукавството им - унищожихме тях и техния народ, всички!" (Ен-Немл: 49 - 51).

Ислямът забранява кражбата, Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يَسْرِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يَشْرِبُ حِينَ يَشْرِبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَالتَّوْبَةُ مَعْرُوضَةٌ بَعْدُ»

„Не прелюбодейства прелюбодеецът и той да бъде вярващ, когато прелюбодейства; не краде крадецът и той да бъде вярващ, когато краде; и не пие [употребяващия упойващи вещества] пиещият и той да бъде вярващ, когато пие. Покаянието все още е налице". Сахих Ел-Бухари: 6810.

Ислямът забранява потисничеството, Всевишният Аллах казва:

{إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ}

„Аллах повелява справедливост и благодетелност, и поддържане на връзките с роднините, и възбранява покварата и

порицаваното, и гнета. Наставлява ви Той, за да се поучите" (Ен-Нехл: 90). И казва Пратеника на Аллах ﷺ:

«إِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ وَلَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ»

„Аллах ми спусна откровение да се смирявате до такава степен, че никой да не се възгордява пред другия и никой да не потиска другия". Сахих Ебу Давуд: 4895.

Ислямът забранява угнетителството, Всевишният Аллах казва:

{وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ}

„Аллах не обича угнетителите" (Аали Имран: 57). И казва Всевишният Аллах:

{إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ}

„Не ще сполучат угнетителите" (Ел-Ен'аам: 21). И казва Всевишният Аллах:

{وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا}

„... а за угнетителите е приготвил болезнено мъчение" (Ел-Инсан: 31). И казва Пратеника на Аллах ﷺ:

«ثَلَاثَةٌ لَا تُرَدُّ دَعْوَتُهُمْ: الْإِمَامُ الْعَادِلُ وَالصَّائِمُ حَتَّى يُفْطِرَ وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ تَحْمِلُ عَلَى الْعَمَامِ وَتُفْتَحُ لَهَا أَبْوَابُ السَّمَاوَاتِ وَيَقُولُ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ: وَعِزَّتِي لِأَنْصُرَنَّكَ وَلَوْ بَعْدَ حِينٍ»

„На трима не се отхвърля призива: справедливия водач; говеещия, докато разговее, и призива на угнетения, той се

въздига над облаците, отварят му се портите на небето и Превеликия и Всемогъщ Аллах казва: „Ще те подкрепя, дори да е след време". Муслим: 2749 с малка разлика; Ет-Тирмизи: 2526, с малка разлика; Ахмед: 8043, текстът е негов. От нещата, които Пратеника Мухаммед ﷺ казва на Муаз, когато го изпраща към Йемен, са:

«وَأَتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ»

„Бой се от молитвата на угнетения, защото между него и Аллах няма преграда" Сахих Ел-Бухари: 1496. Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«أَلَا مَنْ ظَلَمَ مُعَاهِدًا أَوْ انْتَقَصَهُ أَوْ كَلَّفَهُ فَوْقَ طَاقَتِهِ أَوْ أَخَذَ مِنْهُ شَيْئًا بِغَيْرِ طِبِّ نَفْسٍ فَأَنَا حَاجِبُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

„Аз ще бъда противник на онзи, когото угнети човек, с когото е сключено примирие; или го унижи; или му възложи над неговите възможности; или отнеме нещо от него, без да му е дадено от душа". Сунен Ебу Дауд: 3052. Ислямът, както видяхте, забранява всяко лошо, несправедливо и вандалско поведение.

36. Ислямът възбвнява финансовите взаимоотношения, в които има лихва, вреда, неясни неща, измама, гнет и несправедливост, защото тези неща

водят до бедствия и обща вреда за общества, народи и индивиди.

Ислямът възбранява финансовите взаимоотношения, в които има лихва, вреда, неясни неща, измама, гнет и несправедливост, защото тези неща водят до бедствия и обща вреда за общества, народи и индивиди. По-рано споменахме, в началото на този раздел, знаменията и хадисите, възбраняващи лихвата, гнета, измамата и сеенето на развала по земята. Всевишният Аллах казва:

{وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا}

„А които незаслужено огорчават вярващите мъже и жени, те се нагърбват с клеветата и явен грях" (Ел-Ехзаб: 58). И казва Всевишният Аллах:

{مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ}

„Който върши праведни дела, то е за самия него, а който стори зло, то е в негов ущърб. Твоят Господ не е угнетител за рабите" (Фуссилет: 46).

وجاء في السنة: «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى أَنْ لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ»

В Сунната се споменава, че Пратеника на Аллах ﷺ е заповядал да не се върши зло и да не се отвръща със зло. Сунен Ебу Давуд. И Пратеника на Аллах ﷺ казва:

« مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا، أَوْ لِيَسْكُتْ. وَفِي رَوَايَةٍ: فَلْيُحْسِنْ إِلَى جَارِهِ. »

„Който вярва в Аллах и в Съдния ден, да не вреди на съседа си; и който вярва в Аллах и в Съдния ден, да почита госта си; и който вярва в Аллах и в Съдния ден, да говори добро или да мълчи". В друго предание: „.... да се отнася с добро към съседа си". Сахих Муслим: 47. И Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«عَذِّبَتْ امْرَأَةً فِي هِرَّةٍ سَجَنَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ فَدَخَلَتْ فِيهَا النَّارَ لَا هِيَ أَطْعَمَتْهَا وَسَقَتْهَا إِذْ هِيَ حَبَسَتْهَا وَلَا هِيَ تَرَكَتْهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ»

„Една жена бива наказвана заради котка, която е затворила, докато умре, тя ще влезе в Огъня! Нито я хранила, нито я поила, когато я затворила, нито я оставила да яде от тварите - насекомите - по земята". Сахих Ел- Бухари: 3482. Това се отнася за тази, която е нанесла вреда на котка, а какво остава за онзи, когото вреди на хората?! Предава се от Ибн Умер, че е казал: „Пратеника на Аллах ﷺ се качи на минбера и със силен глас призова, казвайки:

(يَا مَعْشَرَ مَنْ أَسْلَمَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يُفِضْ الْإِيمَانَ إِلَى قَلْبِهِ لَا تُؤْذُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تُعَيِّرُوهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مَنْ تَتَّبَعَ عَوْرَةَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ وَمَنْ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ وَلَوْ فِي جُوفِ رَحْلِهِ قَالَ: وَنَظَرَ ابْنُ عُمَرَ يَوْمًا إِلَى الْبَيْتِ أَوْ إِلَى الْكَعْبَةِ فَقَالَ: مَا أَعْظَمَكَ وَأَعْظَمَ حُرْمَتَكَ وَالْمُؤْمِنُ أَعْظَمَ حُرْمَةً عِنْدَ اللَّهِ مِنْكَ)

„Уважаеми, които сте приели исляма с езика си, но вярата не е стигнала до сърцата ви! Не

вредете на мюсюлманите, не ги корете и не придиравате недостатъците им, защото, който дири недостатъците на своя брат, Аллах придирава неговите недостатъци, а на когото Аллах придири недостатъците му, ще го разобличи наред дома му". [Разказвачът от Ибн Умер] казва: „Един ден Ибн Умер погледна към Дома, или към Кябе, и рече: „Колко си велико и колко е велика твоята неприкосновеност, но неприкосновеността на вярващия е по- велика при Аллах от теб!". Предават го ет-Тирмизи: 2032 и Ибн Хиббан: 5763. Пратеника на Аллах ﷺ казва:

(مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُوْذِ جَارُهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُتَّقِلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْنُتْ)

„Който вярва в Аллах и в Съдния ден, да не вреди на съседа си; и който вярва в Аллах и в Съдния ден, да почита госта си; и който вярва в Аллах и в Съдния ден, да говори добро или да мълчи". Сахих ел-Бухари: 6018.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " هَلْ تَذَرُونَ مِنَ الْمُفْلِسِ؟ " قَالُوا: الْمُفْلِسُ فِينَا يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ. قَالَ: " إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصِيَامٍ وَصَلَاةٍ وَزَكَاةٍ وَيَأْتِي قَدْ سَتَمَ عِرْضَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا وَأَكَلَ مَالَ هَذَا فَيُقْعَدُ فَيُقْصَصُ هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يَقْضَى مَا عَلَيْهِ مِنَ الْخَطَايَا أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ "

Предава се от Ебу Хурейра, от Пророка ﷺ, че е казал: „Знаете ли кой е разореният?!". Рекли: „Разореният при нас - о, Пратенико на Аллах - е

този, който няма нито дирхем, нито вещи". Казал: „Истински разореният от моята общност е този, който ще дойде в деня на възкресението с говеене, молитва, зекят, ще дойде, но ще е опетнил честта на еди-кой си; ще е оклеветил еди-кой си; ще е изяждал имуществото на еди-кой си. Ще бъде задържан и ще му бъде въздадено възмездие, за този от добрините му; за другия от добрините му, а ако те свършат, преди да се отдължи за прегрешенията си, тогава ще бъдат взети от техните грехове и ще бъдат хвърлени върху него, след това той ще бъде хвърлен в Огъня [на Ада]". Предават го: Муслим: 2581; Ет-Тирмизи: 2418; Ахмед: 8029, текстът е негов.

И Пратеника на Аллах ﷺ казва:

(كَانَ عَلَى الطَّرِيقِ غُصْنُ شَجَرَةٍ يُؤْذِي النَّاسَ فَأَمَاطَهَا رَجُلٌ فَأَدْخَلَ الْجَنَّةَ)

„Имало е клон от дърво на пътя, който пречел на хората, един човек го премахнал и бил въведен в Дженнета". Предават го ел-Бухари: 652; Муслим: 1914; Ибн Мажде: 3682 и Ахмед: 10432, текстът е на тях двамата. Премахването на пречка от пътя е причина човек да бъде въведен в Дженнета, а какво мислиш за онзи, когото вреди на хората и съсипва живота им?!

37. Ислямът е дошъл, за да запази разума и да възбрани всяко нещо, което го проваля, като например консумирането

на вино [и всякакъв вид опиати].
Ислямът е издигнал разума на висше ниво и го направил да бъде причината за вменяемост. Ислямът освобождава разума от оковите на езичеството, отклоненията и идолопоклонничеството. В исляма няма тайни или правила, които да се отнасят за една класа, а за друга - не, всички негови правила и закони са в съгласие със здравия разум и са в съответствие с изискванията на справедливостта и мъдростта.

Ислямът е дошъл да запази и издигне разума, Всевишният Аллах казва:

{إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا }

„И слухът, и зрението, и сърцето -- за всички тях ще бъде питано" (Ел-Исра: 36). Човек е длъжен да опазва разума си, затова ислямът забранява опиятията и наркотиците. Споменахме за забраната на тези неща в раздел 34., споменахме доста знамения от Свещения Коран, приключваме със словата на Всевишния Аллах:

{أَعْلَمُكُمْ تَعْمَلُونَ }

„Така Аллах ви разяснява Своите знамения, за да проумеете" (Ел-Бакара: 242). И казва Всевишният Аллах:

{وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۖ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ }

„Земният живот е само игра и забава. А откъдето е дом е най-доброто за богобоязливите. Нима не проумявате?" (Ел-Ен'аам: 32). И казва Всевишният Аллах:

{ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ }

„Ние го низпослахме -Коран, на арабски, за да проумеете!" (Юсуф: 2). Всевишният Аллах пояснява, че от напътствието и мъдростта се възползват само умните хора, те са разумните. Всевишният Аллах казва:

{يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۚ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ }

„Той дарява мъдростта, комуто пожелае, а който е дарен с мъдростта, е дарен с голямо добро. Но само разумните се поучават" (Ел-Бакара: 269).

Ето затова ислямът е направил разумът да бъде основа на отговорността, Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقِلَ»

„Калемът [записващ греховете] е вдигнат за трима: за спящия, докато се събуди; за малкия,

докато стане зрял; за лудия, докато дойде на себе си". Ел-Бухари го впредава, коментирайки го във формата „джезм", преди хадис (5269) по подобен начин. Ебу Давуд го предава „меусул" (4402) и текстът е негов. Ет-Тирмизи: 1423; Ен-Несаи в „Ес-сунееен ел-кубра: 7346; Ахмед: 956, с малка разлика и Ибн Мадже в съкратен вариант. Ислямът освобождава напълно разума от оковите на суеверията и идолопоклонничеството. Описвайки състоянието на народите в придържането им към техните суеверия и тяхното отхвърляне на истината, която е дошла при тях, Всевишният Аллах казва:

{وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ}

„И така, преди теб не изпратихме в никое селище предупредител, без живеещите там в доволство да рекат: „Заварихме предците си с религия и ние техните стъпки следваме" (Ез-Зухруф:23). Известявайки ни за Авраам [Ибрахим] /мир нему/, Всевишният Аллах казва:

{مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ (52) قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ (53)}

„Рече на своя баща и на своя народ: „Какви са тези изваяния, пред които се кланяте?"

Рекоха: „Заварихме предците си на тях да служат". (Ел-Енбия: 52 - 53). Ислямът идва и повелява на хората да оставят обожествяването на идолите, повелява им да се освободят от наследените суеверия от бащите и предците и да последват пътя на пратениците /мирът на Аллах да е над тях/.

Ислямът няма тайни или правила, които да се отнасят за една класа, а за друга - не.

سئل علي بن أبي طالب رضي الله عنه وهو ابن عم رسول الله صلى الله عليه وسلم وزوج ابنته: أَخَصَّكُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَيْءٍ؟ فَقَالَ: «مَا خَصَّنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَيْءٍ لَمْ يُعَمَّ بِهِ النَّاسَ كَافَّةً إِلَّا مَا كَانَ فِي قِرَابٍ سَيُفِي هَذَا قَالَ: فَأَخْرَجَ صَحِيفَةً مَكْتُوبٌ فِيهَا: لَعَنَ اللَّهُ مَنْ دَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَرَقَ مَنَارَ الْأَرْضِ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَعَنَ وَالِدَهُ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَوَى مُحْدِثًا»

Али ибн Ебу Талиб /Аллах да е доволен от него/ - той е първи братовчед на Пратеника на Аллах ﷺ и съпруг на негова дъщеря - бил попитан: „Пратеника на Аллах ﷺ повелил ли ви е нещо специално за вас?". Отговорил: „Пратеника на Аллах ﷺ не ни повели нищо специално, което да не се отнася за всички останали хора, с изключение на това, което се намира в калъфа на този меч".[Разказвачът] казва: „Той извади свитък, в който пишеше: „Аллах проклина всеки, който заколва за друг, а не заради Аллах; Аллах проклина всеки, който краде от границите на имотите; Аллах проклина всеки, който проклина родителите си; Аллах проклина всеки, който приюти нечестивец".

Сахих Муслим: 1978. Всички правила и закони на исляма са в съгласие със здравия разум и са в съответствие с изискванията на справедливостта и мъдростта.

38, А фалшивите религии, ако последователите им не могат да проумеят противоречията в тях и нещата, които биват отхвърлени от здравия разум, тогава висшестоящите личности в тях внушават на последователите на определената религия, че това е над възможностите на човешкия разум и че човешкият разум не е способен да разбере и асимилира тази религия, докато ислямът възприема религията като нещото, което озарява пътя на разума.

Последователите на фалшивите религии [и вярвания] искат от човека да се освободи от разума си и да ги следва сляпо, докато ислямът иска от човека да се поучава чрез разума си, за да може да разбере нещата такива, каквито са.

А фалшивите религии, ако последователите им не могат да проумеят противоречията в тях

и нещата, които биват отхвърлени от здравия разум, тогава висшестоящите личности в тях внушават на последователите на определената религия, че това е над възможностите на човешкия разум и че човешкият разум не е способен да разбере и асимилира тази религия, докато ислямът възприема религията като нещото, което озарява пътя на разума. Последователите на фалшивите религии [и вярвания] искат от човека да се освободи от разума си и да ги следва сляпо, докато ислямът иска от човека да се поучава чрез разума си, за да може да разбере нещата такива, каквито са. Всевишният Аллах казва:

{ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا ۚ وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ }

„Така и на теб [о, Мухаммед] разкрихме дух с Нашата повеля. А преди ти не знаеше нито какво е Книгата, нито вярата. Ала Ние го сторихме светлина, с която напътваме, когато пожелаем от Нашите раби. Ти насочваш към правия път -..." (Еш-Шура: 52). Божественото откровение съдържа доказателства и аргументи, които насочват здравия разум към истините, които се стреми да знае и в които е предразположен да вярва. Всевишният Аллах казва:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا}

„О, хора, при вас дойде довод от вашия Господ и ви низпослахме явна светлина" (Ен-Ниса: 174). Пречистият и Всевишен Аллах желае човекът да живее в светлината на напътствието, знаението и истината, а сатаните искат да накарат човека да остане в тъмнините на неверието, невежеството, заблудата и илюзията. Всевишният Аллах казва:

{اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ
الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ}

„Аллах е Покровителят на вярващите. Той ги извежда от тъмнините към светлината. А сатаните са покровители на невярващите. Те ги извеждат от светлината към тъмнините" (Ел-Бакара: 257).

39. Ислямът въздига и възхвалява истинската, правилната наука и подтиква към научни изследвания, които са абстрахирани от страстите, емоциите. Той ни зове към поглед и размисъл върху самите нас, върху вселената и всичко около нас. Ето така,

правилните научни резултати не противоречат на исляма.

Ислямът почита и възвеличава правилната наука и достоверното знание. Всевишният Аллах казва:

{يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ}

{

„Аллах ще въздигне по степени онези от вас, които вярват и са дарени със знание. Сведущ е Аллах за вашите дела" (Ел- Муджаделе 11). Аллах споменава свидетелството на учените заедно със Своео свидетелство и свидетелството на ангелите, за най- великото нещо, за което се свидетелства. Всевишният Аллах казва:

{شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَانِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

„Аллах свидетелства, че няма друг бог освен Него. И ангелите, и най-издигнатите в знанието свидетелстват същото, Той отстоява справедливостта. Няма друг бог освен Него - Всемогъщия, Премъдрия" (Аали Имран: 18). Това нещо пояснява мястото на дарените със знание в исляма. Аллах не повелява на Пророка Си Мухаммед ﷺ да се стреми да си надбавя каквото и да било друго, освен знанието, Всевишният Аллах казва:

{وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا}

„И кажи: „Господи, надбави ми знание!“ (Та-ха: 14). Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَضَعُ أَجْنِحَتَهَا رِضًا لِطَالِبِ الْعِلْمِ وَإِنَّ طَالِبَ الْعِلْمِ يَسْتَعْفِرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ حَتَّى الْجِبَّتَانِ فِي الْمَاءِ وَإِنَّ فَضْلَ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ الْقَمَرِ عَلَى سَائِرِ الْكَوَاكِبِ إِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ إِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُوَرِّثُوا دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا إِنَّمَا وَرَّثُوا الْعِلْمَ فَمَنْ أَخَذَهُ أَخَذَ بِحَظِّ وَافِرٍ»

„Който следва път, по който придобива знание, за него Аллах улеснява път към Дженнета. Наистина ангелите прибират крилата си удовлетворени от търсещия знание, и наистина за търсещия знание се молят за опрощение тези, които са на небесата и земята, дори и рибите в морето. Превъзходството на знаещия пред обикновения раб е като превъзходството на луната над останалите звезди. Учените са наследници на пророците, а пророците не са оставили в наследство нито динар, нито дирхем, а са оставили знанието, който го вземе, той се е сдобил с обилен дял". Ебу Давуд: 3641; Ет- Тирмизи: 2682; Ибн Мадже: 223, текстът е негов; Ахмед: 21715.

Ислямът насърчава научните изследвания, освободени от пристрастия, и призовава към разглеждане и съзерцание на самите нас и заобикалящите ни неща. Всевишният Аллах казва:

{سُرِّيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ} ١٠ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

„Ще им покажем Нашите знамения по хоризонтите и в тях самите, додето им се изясни, че това е истината. Нима не е достатъчно, че твоят Господ е свидетел на всяко нещо?" (Фуссилет: 53). И казва Всевишният Аллах:

{أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ ۖ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ}

„Нима не погледнаха към владението на небесата и на земята, и към нещата, които Аллах е сътворил, и че може срокът им да е наближил? И в кое слово подир това ще повярват?" (Ел-Еараф: 185). И казва Всевишният Аллах:

{أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ}

„И не ходят ли по земята, за да видят какъв бе краят на онези преди тях? Бяха по-силни от тях и повече се възползваха от земята, и я населяваха по-дълго, отколкото я населяват те. И Нашите пратеници дойдоха при тях с ясните знаци. Не Аллах ги угнетява, а те себе си угнетяват" (Ер-Рум: 9).

Правилните научни резултати на науката не противоречат на исляма. Ще споменем един пример, за който коранът споменава точни подробности преди повече от хиляда и

четиристотин години и за който съвременната наука ни е научила доста по-късно. Така резултатите от съвременната наука са в съответствие с това, което е във великия коран. Става въпрос за сътворяването на плода в утробата на майката, Всевишният Аллах казва:

{ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ (12) ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ (13) ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعُلُقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ ۚ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ (14) }

„Сътворихме Ние човека от подбрана глина, после го оставяме - частица сперма, на сигурно място,

после от частицата сперма създаваме съсирек и създаваме късче като надъвкано месо, и от късчето създаваме кости, и покриваме костите с плът, после го оформяме в друго творение. Благословен е Аллах, Най-прекрасният Творец!" (Ел-Му'минун: 12 - 14).

40. Аллах не приема делата и не възнаграждава за тях в Отвъдния свят, освен от онзи, който вярва в Аллах, покорява Му се и вярва в пратениците Му /мирът и благословът на Аллах да са над тях/. Аллах не приема от богослуженията [ибадетите] освен това, което е узаконил. Нима е възможно човек да не вярва в Аллах и да очаква

Аллах да му въздаде награда? Аллах не приема вярата на никого от хората, докато той не повярва във всички пророци /мирът на Аллах да е над тях/ и докато не повярва в пратеничеството на последния от тях, Мухаммед ﷺ.

„Аллах не приема делата и не възнаграждава за тях в Отвъдния свят, освен от онзи, който вярва в Аллах, покорява Му се и вярва в пратениците Му /мирът и благословът на Аллах да са над тях/. Всевишният Аллах казва:

{مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَذْحُورًا (18) وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا (19) }

„Който възжелае преходното, в него му ускоряваме каквото пожелаем, за когото поискаме. После му отреждаме Ада, там ще гори порицаван, прокуден.

А който възжелае отвъдния живот и както подобава се старее за него, вярвайки - -на тези старанието им ще се отплати" (Ел-Исра:18 - 19). И казва Всевишният Аллах:

{ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ }

„Който върши праведни дела и е вярващ, не ще се отхвърли неговото старание. Ние му го записваме" (Ел-Енбия: 94). Всевишният Аллах не приема друго от служенията освен

богослуженията, които Той е узаконил. Всевишният Аллах казва:

{ فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا }

„Който копнее за срещата със своя Господ, да върши праведни дела и в служенето си на своя Господ никого да не съдружава с Него!“ (Ел-Кехф: 110). Така Аллах пояснява, че делото е праведно само тогава, когато е узаконено от Аллах и извършващия го е изкрен в делото си към Аллах, вярващ в Аллах и Неговите пратеници и пророци. А ако делото му не е такова, тогава за него Всевишният Аллах казва:

{ وَفَعَلْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا }

„И ще преценим всяко дело, което те са извършили, и ще го превърнем в разпиляна прах“ (Ел-Фуркан: 23). И казва Всевишният Аллах:

{ وَجُودَ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةً (2) عَامِلَةً تَأْصِبَةً (3) تَصَلَّىٰ نَارًا حَامِيَةً (4) }

„Едни лица в този Ден ще са сведени,
обременени, изнурени,

ще горят в пламтящ огън...” (Ел-Гашийех: 2 - 4). Тези сведени лица ще бъдат изнурени от вършенето на дела, заради делата, които са вършели отпреди, но те са били несъобразени с напътството на Аллах. Така Аллах ще направи завръщането за тях да бъде огънят на Ада, защото това не са били узаконени от Аллах дела, а са били измислени богослужения, които

са измислени от заблудени хора на нововъведенията, измисляни нови служения и вярвания. Приетото праведно дело при Аллах е това, което е съобразно Сунната на Пратеника ﷺ. Нима е нормално човек да не вярва в Аллах и въпреки това да се надява на награда при Него?!

Аллах не приема вярата, на когото и да било от хората, докато не повярва във всички пророци и в пратеничеството на последния от тях, Мухаммед ﷺ. Споменахме по-рано доказателствата за това в раздел 20., Всевишният Аллах казва:

{أَمَنِ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَفَرَّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ غُفِرَ لَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ}

„Пратеника повярва в онова, което му бе низпослано от неговия Господ, повярваха и вярващите. Всеки от тях повярва в Аллах и в Неговите ангели, и Неговите писания, и Неговите пратеници. [И казаха:] „Разлика не правим между никого от Неговите пратеници". И рекоха: „Чухме и се подчинихме. Опрости ни, Господи наш! Към Теб е завръщането" (Ел-Бакара: 285). И казва Всевишният Аллах:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا}

„О, вярващи, вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник, и в Книгата, която е низпослал на Своя Пратеник, и в Писанието, което е низпослал преди! А който отрича вярата в Аллах и в Неговите мелаяикета, и в Неговите писания, и в Неговите пратеници, и в Сетния ден, той дълбоко се е заблудил" (Ен-Ниса: 136).

И казва Всевишният Аллах:

{وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ ۚ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي ۚ قَالُوا أَقْرَرْنَا ۚ قَالَ فَاشْهَدُوا ۚ وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۝}

„И когато Аллах прие обета на пророците: „Колкото и да ви дарявам от писание и мъдрост, после при вас ще дойде пратеник, да потвърди наличното у вас. Вярвайте в него и му помагайте!“, рече: „Съгласни ли сте и приемате ли безусловния обет към Мен?“. Рекоха: „Съгласни сме“. Рече: „Засвидетелствайте, и Аз ще бъда с вас от свидетелите!““ (Аали Имран: 81).

41. Целта на всички божествени пратеници е: човекът да се издига чрез истинската религия и да бъде искрен раб на Аллах, Господаря на световите. Тяхната цел е била да освободят човека от робството и служенето на хората, на материалното и на суеверията и

**погрешните вярвания. Ислямът - както
сам виждаш - не почита определени
личности, определяйки ги за светци, не
ги поставя над тяхното място или
положение, не ги приема за богове или
господари.**

Целта на всички божествени пратеници е: човекът да се издига чрез истинската религия и да бъде искрен раб на Аллах, Господаря на световите. Тяхната цел е била да освободят човека от робството и служенето на хората, на материалното и на суеверията и погрешните вярвания. Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«تَعِسَ عَبْدُ الدِّينَارِ وَالذَّرْهَمَ وَالْقَطِيفَةَ وَالْخَمِصَةَ إِنْ أُعْطِيَ رَضِيَ وَإِنْ لَمْ يُعْطَ لَمْ يَرْضَ»

„Нешастен е служещият на динара, на дирхема, на кадифената дреха и на раираната пелерина, ако му се даде нещо, е доволен, а ако не му се даде нещо, не е доволен". Сахих ел-Бухари: 6435. Нормалният човек е подчинен само на единствения Бог - Аллах - и не допуска да бъде поробен от пари, власт, пост или група хора. Историята, която ще споменем, разкрива на читателя какви са били хората преди посланието на Пратеника Мухаммед ﷺ и какви са станали след него.

Когато първите мюсюлмани се преселили към Абисиния, кралят на Абисиния - Негус - ги попитал: „Каква е тази религия, заради която сте се отделили от вашия народ и не сте приели нито моята вяра, нито вярата, на която и да било от общностите?“. Джеафер Ибн Ебу Талиб му отговорил: „Уважаеми кралю, ние бяхме народ от хората на невежеството, обожествявахме идоли, хранехме се с мърша, извършвахме скверности, прекъсвахме родствените си връзки, отнасяхме се лошо към съседите си, силният от нас изияждаше слабия. И така, бяхме на това положение, докато Аллах не ни изпрати пратеник от нас, на когото ние знаем потеклото, искреността, доверието и непорочността му. Той ни призова към Аллах, да обожествяваме единствено Него и само на Него да служим, и да изоставим това, на което служехме ние и нашите предци вместо Него, от камъни и дървета. Той ни повелява да говорим истината, да връщаме повереното, да поддържахме родствените връзки, да се отнасяме с добро към съседите си, да стоим далеч от забранените неща и проливането на кръв. Възбранява ни скверностите, лъжливите думи, да се изияжда имуществото на сирака и да се набеждават целомъдрените жени. Повелява ни да служим единствено на Аллах и да не съдружаваме нищо с него, повелява ни да

изпълняваме молитвата, зекята, говеенето..." - и му изброил останалите неща от исляма - „...Ние приехме за истина думите му, повярвахме в него и го последвахме в това, с което е дошъл. Така ние започнахме да служим само на Аллах без да съдружаваме с Него нищо, и да приемаме за забранено това, което ни забранява, и за позволено това, което ни позволява". Ахмед: 1740, с малки разлики и Ебу Нуаим в „Хилйету ел- еулия" в кратък вариант. Както виждате - ислямът не прави определени личности да бъдат светци, не ги почита, нито ги въздига над мястото, което им се полага, не ги прави богове или господари. Всевишният Аллах казва:

{قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ}

„Кажете: „О, хора на Писанието, елате към едно общо слово между нас и вас -да не служим на друг освен на Аллах и да не Го съдружаваме с нищо, и едни от нас да не приемат други за господари, освен Аллах!". А отвърнат ли се, кажете: „Засвидетелствайте, че сте мюсюлмани!" (Аали Имран: 64). И казва Всевишният Аллах:

{وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا ۚ أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ}

„И не ще ви повели такъв да приемете за господари ангелите и пророците. Нима ще ви повели неверието, след като сте се отдали на Аллах?" (Аали Имран: 80). Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«لَا تُظْرُونِي كَمَا أَطْرَثَ النَّصَارَى ابْنِ مَرْيَمَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ»

„Не ме превъзнасяйте така, както християните превъзнесоха сина на Мерйем. Аз съм само раб на Аллах, затова казвайте: „раб на Аллах и Негов пратеник". Сахих ел-Бухари: 3445.

42. Ислямът е узаконил покаянието [теубе], а то е: човек да се завърне при своя Господ и да изостави греха. Ислямът [когато човекът го приеме за своя религия, той] разрушава всичко, което е било преди него от грехове, както и покаянието изтрива всички грехове преди него. Така че няма нужда човек да признава греховете си пред друг човек и да се изповядва през него.

Ислямът е узаконил покаянието [теубе], а то е: човек да се завърне при своя Господ и да изостави греха. Всевишният Аллах казва:

{وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ}

„И се покайте пред Аллах всички, о, вярващи, за да сполучите!" (Ен-Нур: 31). И казва Всевишният Аллах:

{الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَتَّى يُدْخِلَهُمْ فِي جَنَّاتٍ مِنْ تَحْتِهَا يَنْبُتُ شَجَرٌ مِمَّا تُخْتَارُ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ عِبَادَةِ اللَّهِ هُمْ يُشْغَلُونَ فَذُنُّهُمْ فِيهَا سَلَاسِجٌ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرُبَاتَ وَالْأَسْوَاقَ كُلَّ يَوْمٍ هُمْ فِيهَا مُنْقَرِعُونَ}

„Не знаеха ли, че Той, Аллах, приема покаянието от Своите раби и взима подаянията, и че Той, Аллах, е Приеманият покаянието, Милосърдният?" (Ет-Теубе: 104). И казва Всевишният Аллах:

{وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ}

„Той е, който приема покаянието от Своите раби и опрощава лошите дела, и знае какво вършите" (Еш-Шура: 25). Пратеника на Аллах ﷺ казва:

«لَلَّهِ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ مِنْ رَجُلٍ فِي أَرْضٍ دَوِّيَّةٍ مَهْلَكَةٍ مَعَهُ رَاحِلَتُهُ عَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَنَامَ فَاسْتَيْقَظَ وَقَدْ ذَهَبَتْ فُطْلَبُهَا حَتَّى أَدْرَكَهُ الْعَطَشُ ثُمَّ قَالَ: أَرْجِعْ إِلَى مَكَانِي الَّذِي كُنْتُ فِيهِ فَأَنَامَ حَتَّى أَمُوتَ فَوَضَعَ رَأْسَهُ عَلَى سَاعِدِهِ لِيَمُوتَ فَاسْتَيْقَظَ وَعِنْدَهُ رَاحِلَتُهُ وَعَلَيْهَا زَادُهُ وَطَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَالَّهُ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ الْعَبْدِ الْمُؤْمِنِ مِنْ هَذَا بِرَاحِلَتِهِ وَزَادِهِ»

„Аллах се радва по-силно за покаянието на Своя вярващ раб от човек, който е на пустинна, гибелна земя, заедно с яздитното си животно, на което са неговите храна и пиене. Той заспа и след като се събудил, животното му било изчезнало. Търсил го, докато го застигнала жажда и след това си рекъл: „Ще се върна към мястото, на което бях и ще спя, докато умра".

Поставил главата си на предмишницата си, очаквайки смъртта. След като се събудил, видял при себе си своето животно и на него храната и пиенето му. Аллах се радва по-силно за покаянието на Своя вярващ раб, отколкото този човек за животното и запаса си". Сахих Муслим: 2744.

Приемането на исляма унищожава всички грехове, които са били преди него, и покаянието изтрива всички грехове, които са били преди него. Всевишният Аллах казва:

{ قُلِ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ }

„Кажи на неверниците, че ако престанат, ще им се опрости онова, което е било по-рано, а ако упорстват - известна е вече съдбата на предците" (Ел-Енфал: 38). Всемогъщият Аллах зове християните да се покаят, казвайки:

{ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونََهُ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ }

„Не ще ли се покаят пред Аллах и не ще ли Го помолят за опрощение? Аллах е Опрощаващ, Милосърден" (Ел-Маиде: 74). Също така Аллах насърчава всички непокорници и грешници да се покаят, казвайки:

{ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ }

„Кажи: „О, раби Мои, които престъпвате в ущърб на себе си, не губете надежда за

милостта на Аллах! Аллах опрощава всичките грехове [щом се покаете]. Той е Опрощаващият, Милосърдният" (Ез-Зумер: 53). Когато Амр бин Ел-Аас решил да приеме исляма, той се страхувал, че греховете му, които е извършил преди исляма, няма да бъдат простени. Амр предава тази ситуация, разказвайки:

﴿لَمَّا أَلْقَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي قُلُوبِي الْإِسْلَامَ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيُبَايِعَنِي فَبَسَطَ يَدَهُ إِلَيَّ فَقُلْتُ: لَا أَبَايُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ حَتَّى تَغْفِرَ لِي مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِي قَالَ: فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا عَمْرُو أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ الْهَجْرَةَ تَجِبُ مَا قَبْلَهَا مِنَ الذُّنُوبِ يَا عَمْرُو أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ الْإِسْلَامَ يَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهُ مِنَ الذُّنُوبِ﴾

„Когато Превеликият и Всемогъщ Аллах заложи исляма в сърцето ми...". Разказва: „...отидох при Пророка ﷺ, за да приеме моето вричане във вярност, той протегна ръката си към мен, а аз рекох: „О, Пратенико на Аллах, няма да ти се врека с клетва за вярност, докато не ми опростиш всички предишни мои грехове!". Разказва: „Пратника на Аллах ﷺ ми каза: „О, Амр, нима не си разбрал, че преселението изтрива това, което е преди него от грехове? О, Амр, нима не си разбрал, че приемането на исляма изтрива това, което е преди него от грехове?". Предава го Муслим: 121, в дълъг вариант и Ахмед: 17827, текстът е негов.

**43. Ислямът създава директна връзка
между човека и Аллах, в която няма
нужда от трети, който да бъде
посредник между теб и твоя Бог.
Ислямът забранява да приемаме хора за
богове или да съдружаваме нещо с
Аллах в Неговите господство или
божественост.**

В исляма няма нужда човек да си признава греховете и да се изповядва пред друг човек. Ислямът е директна връзка между човека и Аллах, в него ти нямаш нужда от посредник между теб и твоя Създател, Аллах. Както споменахме в раздел 36., Аллах призовава всички хора към покаянието и завръщането към Него, и Той, също така, забранява на хората да приемаме пророците или ангелите за посредници между нас и Него [при боголсуженията]. Всевишният Аллах казва:

{ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا ۚ أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ }

„И не ще ви повели такъв да приемете за господари ангелите и пророците. Нима ще ви повели неверието, след като сте се отдали на Аллах?" (Аали Имран: 80). Както виждате - ислямът забранява да приемаме човешко същество за бог или да го приравняваме с Аллах

в Неговото господство или Неговата божественост, правейки го Негов съдружник. Всевишният Аллах казва за християните:

{اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ }

„Те взеха за господари не Аллах, а своите правници и своите монаси, и Месията, сина на Мерйем. А им бе повелено да служат само на единствения Бог. Няма друг Бог освен Него. Пречист е Той от онова, което съдружават с Него!" (Ет-Теубе: 31). Аллах осъжда неверниците за това, че са приели посредници между тях и Него, Всевишният Аллах казва:

{أَلِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ }

„Единствено Аллах е достоен за чистата религия. А които приемат покровители вместо Него, казват: „Служим на тях само за да ни приближават още повече до Аллах". Аллах ще отсъди между тях в онова, за което са в разногласие. Наистина Аллах не напътва никой лъжец, неблагодарник" (Ез-Зумер: 3). Аллах пояснява, че идолопоклониците - хората на невежеството - са приемали посредници между тях и Аллах и са казвали, че те ги доближават още повече до Аллах.

След като Аллах е забранил на хората да приемаме пророците и ангелите за посредници между Него и нас, в такъв случай забраната за останалите творения освен тях е още по- силна. Аллах забранява строго това, въпреки че пророците и пратениците се надпреварвали в доближаването си към Аллах. Известявайки ни за положението на пророците и пратениците, Всевишният Аллах казва:

{إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ}

{

„И те се надпреварваха в добрините, и Ние зовяха с копнеж и боязън. И бяха смирени пред Нас" (Ел-Енбия: 90). И казва Всевишният Аллах:

{أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا}

„Онези, които [съдружаващите] зоват, се стремят да се доберат до своя Господ, кой от тях да бъде най-близо, и се надяват на Неговата милост, и се страхуват от Неговото мъчение. Мъчението на твоя Господ е за опасение" (Ел-Исра: 57). Тоест, наистина онези, които зове вместо Аллах - от пророци и праведни хора, евлия - те сами се стремят да се доближават до Аллах, надяват се на милостта Му и се страхуват от наказанието Му. Нима е нормално да бъдат зовани вместо Аллах?!

44. В края на това послание си припомняме, че хората от различните времена, националности и държави, дори и от различни човешки общности като цяло са различни в своите мисли и цели, те се отличават в своите среда и действия. Така че всеки един от тях има нужда от ръководство, което да го ръководи, система, която да обединява всички хора, и владетел, който да ги защитава. Почтените пратеници /Аллах да ги благослови и с мир да ги дари/ поеха отговорността за това чрез откровението от Пречистия Аллах, те напътстват хората към пътя на доброто и правото, те обединяват хората на Божия закон, те отсъждат между тях с истината. Така че делата на хората ще бъдат правилни дотолкова, доколкото са откликнали на призива на пратениците, и според това колко са близо до тяхноно време, до божественото послание. Аллах завърши и запечата посланията Си с посланието

**на Пратеника Мухаммед ﷺ и е предписал
това послание да пребъде до края на
този свят. Той направи то да бъде
напътствие за хората, милост, светлина
и насочване към пътя, който води до
Него, Пречист е Той.**

В края на това послание си припомняме, че хората от различните времена, националности и държави, дори и от различни човешки общности като цяло са различни в своите мисли и цели, те се отличават в своите среда и действия. Така че всеки един от тях има нужда от ръководство, което да го ръководи, система, която да обединява всички хора, и владетел, който да ги защитава. Почтените пратеници /Аллах да ги благослови и с мир да ги дари/ поеха отговорността за това чрез откровението от Пречистия Аллах, те напътстват хората към пътя на доброто и правото, те обединяват хората на Божия закон, те отсъждат между тях с истината. Така че делата на хората ще бъдат правилни дотолкова, доколкото са откликнали на призива на пратениците, и според това колко са близо до тяхноно време, до божественото послание. Когато заблудата станала голяма, невежеството обхванало обществото и се служело на идоли, Аллах изпраща своя Пророк

Мухаммед ﷺ с напътствието и истинската религия, за да изведе хората от тъмнините на неверието, невежеството и идолопоклонничеството към вярата и напътствието.

45. Затова те приканвам, ей човече, да се отправиш искрено към Аллах, освобождавайки се напълно от сляпото подражание, наследените вярвания и предразсъдъците. Приканвам те да разбереш добре, че след смъртта ти ще се завърнеш при твоя Господ, затова погледни към себе си и към хоризонтите около теб, приеми исляма и ще бъдеш щастлив в този и в другия ти живот. Всичко, което трябва да направиш, когато пожелаеш да приемеш исляма, е да засвидетелстваш, казвайки: „Ешхеду елля иляхе илляллах уе ешхеду енне Мухаммеден расулюллах” [„Засвидетелствам, че няма друг [истински] бог [имащ право да бъде обожествяван] освен Аллах и че Мухаммед е пратеник на Аллах”]. След това на момента трябва да се отдалечиш

от всяко нещо, което бива
обожествявано освен Аллах; да
повярваш, че Аллах ще възкреси
мъртвите от гробовете и да вярваш в
равносметката и възмездие, че те са
истина. Когато засвидетелстваш с тези
думи, ти вече си мюсюлманин [отдаден
единствено на Аллах]. За теб е
задължение да служиш на Аллах с това,
което е узаконил от молитва, зекят,
говеене и поклонението хадж, ако ти е
според възможностите.

О, човече, ето затова те призовавам да
застанеш искрен пред Аллах, абстрахиращ се от
сляпо подражание и традиционни неща, с това,
с което те призовава Всевишният Аллах в
Словата Си:

{قُلْ إِنَّمَا أَعْظُمُ بَوَاحِدَةٍ ۖ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَ خِيَارِكُمْ ثُمَّ تَنَفَّكُوا ۚ مَا
بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جُنَّةٍ ۚ إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ}

„Кажи [о, Мухаммед]: „Аз ви наставлявам
само едно -- да застанете пред Аллах по двама
или поотделно, да размислите дали е луд
вашият другар. Той е само предупредител за вас
преди сурово мъчение"" (Ес-Себе'е: 46).
Призовавам те да бъдеш убеден, че след

смъртта ти ще се завърнеш при твоя Господ, Всевишният Аллах казва:

{وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى (39) وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى (40) ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى (41) وَأَنَّ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى (42) }

„...и човек ще има само онова, за което се е постарал,

и старанието му ще бъде видяно,

после напълно ще му се въздаде,

и че при твоя Господ е завършекът..." (Ен-Неджм: 39 - 42). Призовавам те да размишляваш върху себе си и хоризонтите около теб, Всевишният Аллах казва:

{أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ ۖ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ }

„Нима не погледнаха към владението на небесата и на земята, и към нещата, които Аллах е сътворил, и че може срокът им да е наближил? И в кое слово подир това ще повярват?" (Ел-Еараф: 185).

Призовавам те да приемеш исляма, за да бъдеш щастлив в земния и отвъдния си живот! Ако искаш да приемеш исляма, ти трябва само да засвидетелстваш, казвайки: „Ешхеду елля иляхе илляллах уе енене Мухаммеден расулюллах!", което означава: „Засвидетелствам, че няма друг [истински] бог освен Аллах, и че Мухаммед е Пратеника на

Аллах". Когато Пратеника ﷺ изпратил Муаз към Йемен, за да призовава към исляма, му рекъл:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ فَادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةَ تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَائِهِمْ فَنُفِّرُ فِي فَقَرَانِهِمْ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ»

„Ти отиваш при народ от дарените с писанието, призови ги да засвидетелстват, че няма друг [истински] бог освен Аллах, и че аз съм Пратеника на Аллах. Ако те ти се подчинят в това, тогава им поясни, че Аллах е предписал за тях пет задължителни молитви през денонощието. И ако те ти се подчинят в това, тогава им поясни, че Аллах е предписал задължителен зекят за тях, взема се от богатите и се дава на бедните от тях. И ако те ти се покорят в това, тогава се предпазвай от най-хубавото от техните богатства!". Сахих Муслим: 19. Призовавам те да се абстрахираш от всяко нещо, което бива обожествявано вместо Аллах, като бъдеш напълно несъпричастен към нещата, които се обожествяват вместо Аллах, това е правоверната вяра на Авраам /мир нему/. Всевишният Аллах казва:

{ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ }

„Хубав пример за вас са Авраам [Ибрахим] и онези, които бяха заедно с него, когато казаха на своя народ: „Непричастни сме към вас за онова, на което служите, вместо на Аллах! Ние ви отхвърляме и ще се прояви вражда и омраза помежду ни, докато не повярвате единствено в Аллах" (Ел- Мумтехане: 4). Призовавам те да вярваш, че Аллах ще съживи всички, които са в гробовете, Всевишният Аллах казва:

{ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (6) وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ (7) }

„Това е, защото Аллах е истината и Той съживява мъртвите, и Той за всяко нещо има сила.

И защото Часът непременно ще настъпи. Няма съмнение в това. И ще възкреси Аллах онези, които са в гробовете" (Ел-Хадж: 6 - 7). И те призовавам да вярваш, че равносметката и въздаянието са истина, Всевишният Аллах казва:

{وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلَئِذَا كُنَّ تُفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ }

„И сътвори Аллах небесата и земята с мъдрост, и за да се въздаде на всяка душа, каквото е придобила, и не ще бъдат угнетени" (Ел-Джасийе: 22).

След като ти изречеш това засвидетелстване, ти вече си станал мюсюлманин. След това ти си

длъжен да обожествяваш само Аллах и да Му слушиш с узаконените от Него неща, като молитвата намаз, зекята, говеенето и хаджа - ако имаш възможност да го извършиш.

Издание с дата: 19-11-1441

Автор: професор доктор Мухаммед ибн Абдуллах ес-Сухейм.

Професор по вяра в катедрата по ислямски изследвания (бивш)

Педагогически колеж, Университет ел-Мелик Сууд

Рияд, Саудитска Арабия.

Index

Ислямът:	2
Кратко послание за исляма, така, както присъства в Свещения Коран и пророческата Сунна.....	2
1. Ислямът е посланието на Аллах към всички хора, той е божественото непреходно послание, последното от всички божествени послания.....	2
2. Ислямът не е религия специфична за раса или нация, нещо повече, той е религията на Аллах за всички хора. ..	3
Ислямът е божествено послание, което допълва посланията на предишните пратеници и пророци /благословът и мирът да бъдат над тях/ към техните народи.....	5
Пророците /мир на тях/, религията им е една, а законите различни.....	7
Ислямът призовава към това, към което са призовавали всички пророци: Ной, Авраам, Моисей, Соломон, Давид, Исус /мир на всички тях/, а именно: да се вярва, че Господът е Аллах, Той е Творецът, Даряващият препитание, Даващият живот (Съживяващият), Умъртвяващият, Владетелят на властта, Той е Този, Който се разпорежда с повелята, Той е Състрадателен, Милосърден.....	8
6. Пречистият и Всевишен Аллах, Той е Творецът, Той е единственият, който има право да бъде обожествяван, и да не се обожествява нищо друго заедно с Него.	14
7. Аллах, Той е Творецът на всичко във Вселената, на това, което виждаме и на това, което не виждаме. Всяко нещо освен Него е творение от творенията Му. Аллах е сътворил небесата и земята за шест дни.	22

8. Пречистият и Всевишен Аллах няма съдружник във властта Си, в сътворяването Си, в управлението Си и в божествеността Си..... 23
9. Пречистият Аллах не е раждал, нито е роден, няма съпруга, няма подобен и няма равен Нему. 28
10. Пречистият и Всевишен Аллах не се смесва с нищо и не се възплътява в никое от Неговите творения. 29
11. Пречистият и Всевишен Аллах е Състрадателен и Милосърден към Своите раби, затова им изпратил пратениците и им низпослал книги..... 32
12. Аллах, Той е Милосърдният Господ, Единственият, който ще държи равносметка на всички създания, когато ги възкреси всички от гробовете им. Той ще въздаде на всяка личност за онова, което е вършела от добро или зло. И така, онзи, който е вършел праведни дела и е бил вярващ, за него ще има непреходно блаженство, а онзи, който не е вярвал и е вършел злини, за него ще има огромно наказание в Отвъдното..... 33
13. Пречистият и Всевишен Аллах е сътворил Адем (Адам) от пръст и е направил потомството му да се размножава след него. Всички хора по произход са равни, затова няма превъзходство на една раса над друга или на един народ над друг, освен по богобоязън (текуа)..... 37
14. Всяко едно новородено се ражда върху фитра..... 40
15. Никой от хората не се ражда грешник или като наследник на греха на друг. 41
16. Целта от сътворяването на хората е: да служат единствено на Аллах, извършвайки предписаните богослужения. 44
17. Ислямът е почел човека - мъжа и жената - и му гарантира всичките му права, направил го е отговорен за всичките му избори, действия и постъпки. Ислямът

- държи човека отговорен за всяко действие, чрез което вреди на себе си или на останалите. 44
18. Ислямът е направил мъжа и жената да бъдат равни по отношение на дела, отговорност, възмездие и награда. 50
19. Ислямът е почел жената и счита жените като допълващи половини на мъжете. Той е възложил на мъжа да изхранва и издържа жената, ако му е способен. И така, бащата е длъжен да издържа дъщеря си, синът е длъжен да издържа майка си, когато е пълнолетен и има тази способност, и съпругът е длъжен да издържа съпругата си. 51
20. Смъртта не е вечна гибел, а е преместване от мястото на делата към мястото на възмездието. Смъртта се отнася както за тялото, така и за душата, смъртта на душата е напускането ѝ на тялото. След това тя ще бъде върната в тялото след възкресението на Съдния ден. След смъртта душата не се премества в друго тяло и не се преражда в друго тяло. 55
21. Ислямът зове към вяра във великите основи на вярата, а те са: вярата в Аллах; в меляйкетата [ангелите] Му; вярата в божествените писания, като Теурата [Тората], Инджиля [Евангелието], Зебура [Забура] - преди да бъдат променени - и Корана; вярата във всички пророци и пратеници /мир тям/, както и вярата в последния от тях - Пратеника на Аллах Мухаммед, който е последният от пророците и пратениците; вярата в Сетния ден, и да знаем, че ако земният живот бе край, тогава нямаше да има смисъл животът и съществуването, те щяха да бъдат напразно и без значение; вярата в предопределеното и съдбата. 57
22. Пророците са безгрешни /мир тям/ в това, което оповестяват от Аллах. Те са безгрешни по отношение на

всяко нещо, което противоречи на разума и е отхвърлено от добрия нрав. На пророците им е възложено да оповестяват повелите на Аллах на рабите [хората и джиновете] Му. Пророците нямат никакви господски или божествени отличителни черти, те са хора като всички останали хора, но Всевишният Аллах им разкрива посланията си чрез откровение [уахий]..... 75

23. Ислямът зове към служенето единствено на Аллах, чрез спазването на великите богослужения [ибадети], а те са: МОЛИТВАТА, която се състои от: стоене прав, извършване на поклона руку, извършване на поклона седжде, споменаване па Аллах, възхвала на Аллах и молба [дуа] към Аллах. Човекът изпълнява тази молитва пет пъти на ден и чрез нея се премахват различията от богат, беден, управник, обикновен човек, всички те се нареждат на един ред по време на молитвата; ЗЕКЯТЪТ, който е малка част от богатството - според условията и стойностите, които Аллах е предписал за него, той е задължителен да се даде от богатството на богатите и се дава на бедните и оснанаите групи [описани в знамението в Корана]. Дава се веднъж годишно; ГОВЕЕНЕТО, което е въздържане от нещата, които развалят говеенето през дните от месец Рамадан. То възпитава душата на желание към Аллах и проява на търпение; ХАДЖЪТ, а той е: насочването към Дома на Аллах в Мекка Мукерраме веднъж в живота за онзи, който е способен и има възможност. В поклонението хадж са равни всички хора, те са се отправили към своя Творец - Пречист е Той. Хаджът премахва всички различия и пристрастия..... 83

24. От най- великите неща, с които се отличават богослуженията в исляма е това, че начинът им на изпълнение, времената им и условията им са узаконени лично от Пречистия и Всевишен Аллах, който ги е

оповестил на изпратения от Него Пратеник /Аллах да го благослови и с мир да го дари/. До ден днешен хората не са се намесвали в тях, добавяйки нещо към тях или премахвайки нещо от тях. Към всички тези велики боголсужения са призовавали абсолютно всички пророци /мир тях/..... 90

25. Пратеника в исляма е Мухаммед, който е син на Абдуллах и е от потомството на Исмаил, сина на Ибрахим [Авраам] /мирът на Аллах да е над тях/. Роден е в Мекка през 571 год. и в този град е изпратен като пратеник. По-късно се е преселил към Медина и никога не е участвал с народа си в обожествяването им на идолите. Обаче, той е участвал заедно с тях в нещата, в които е имало превъзходство. Той е имал велик нрав още преди да бъде изпратен като пратеник, затова народът му го наричали Довереният [ел-Емин]. Аллах го изпраща като пратеник, когато е бил на четиридесет години и го подкрепил с велики знамения [чудеса], най-великото от тях е Свещеният Коран. Тази божествена книга е най-великото знамение от знаменията на всички пратеници, тя е знамение от знаменията [чудесата] на пророците, което е налично и до ден днешен. С нея Аллах завършва изцяло религията Си и я оповестява от началото до края ѝ на Пратеника Си Мухаммед ﷺ. Той е умрял на 63 години и е погребан в Медина, градът на Пратеника ﷺ. Пратеника Мухаммед ﷺ е последният от пратениците и пророците, Аллах го изпратил с напътствието и истинската религия, за да избави хората от тъмнината на идолопоклонничеството, неверието и невежеството към светлината на единобожието [монотеизма] и вярата. Аллах свидетелства [в Корана], че го е изпратил като призоваващ към Него с Негово позволение..... 93

26. Законите на исляма, с които е изпратен Пратеника Мухаммед ﷺ, са последното божествено послание и

последните божествени закони, те са изградени изцяло, те са съвършени. В тях се съдържа праведната религия за хората и за техния живот, те на първо място опазват следните неща: кръвта [живота]; имуществото; разума; потомството на всички хора. Ислямът анулира и отменя всички предишни божествени закони, точно както предишните божествени закони са анулирали предхождащите ги. 99

27. Пречистият и Всевишен Аллах не приема друга религия освен исляма, с който е изпратил своя пратеник - Мухаммед ﷺ. И който приеме друга религия за своя, освен исляма, тя не ще му бъде приета. 102

28. Свещеният Коран е Писанието, което Аллах е низпослал чрез откровение на Пратеника Мухаммед ﷺ, той е Словото на Господаря на световите. Аллах предизвиква хората и джиновете да измислят подобие на този Коран или дори само една сура [глава] като сурите от него и това предизвикателство е валидно и до ден днешен. Свещеният Коран отговаря на изключително много важни въпроси, които са объркали милиони хора. Свещеният Коран е запазен до ден днешен на арабския език, на който е низпослан, без да е премахната дори една буква от него, той се отпечатва и разпространява. Той е страхотна, чудотворна книга, която си струва да бъде четена и да бъдат четени и изучавани преводите и значенията ѝ. Също така и Суннета на Пратеника ﷺ, ученията му и житието му са запазени и предадени по достоверни вериги, от достоверни предавачи. Той е отпечатан на арабски език, който е говоримият език от Пратеника ﷺ и е преведен на много езици. Свещеният Коран и Суннета на Пратеника ﷺ са единственият източник в исляма, на който се базират ислямските постановления, правила и законодателство. Не се черпи информация за исляма от действията на определена

група хора, които се причисляват към него, за него се черпи информация от божественото откровение, а именно: Корана и пророческия суннет.	104
29. Ислямът повелява добротворството към родителите, дори те да не са мюсюлмани и завещава доброто към децата.	110
30. Ислямът повелява справедливостта в думите и делата, дори когато става въпрос за враговете.	117
31. Ислямът повелява добротворството към всички творения и призовава към най-висшия морал и добрите дела.	120
32. Ислямът повелява достойни за похвала морални черти като правдивост, честност, доверие, целомъдрие, свенливост, скромност, смелост, раздаване, щедрост, помагане на нуждаещия се, облекчаване на страданията на страдащия, хранене на гладния, добросъседство, поддържане на родствениите връзки и добро отношение към животните.	123
33. Ислямът позволява хубавите неща от храна и питиета и повелява чистота на сърцето, тялото и дома, именно поради тази причина в него е позволен религиозният брак [никях]. Това е повелено и на пророците /мир тям/, на тях им е повелено всяко благо нещо.	130
34. Ислямът забранява основите на забранените неща като: съдружаването с Аллах [политеизъм]; неверието; служенето на идолите; говоренето за Аллах без знание; убиването на децата; убиването на неприкосновен човек; сеенето на развала по земята; магьосничеството; явните и скрити скверности; прелюбодеянието; еднополовите връзки; лихвата; консумирането на мърша; коленето на животно за идолите и нещата, които се обожествяват вместо Аллах. Ислямът забранява консумирането на свинско и останалите нечистотии и мръсотии; забранява	

да се изяжда богатството на сирака; да се ощетяват хората в меренето и везната; забранява да се прекъсват родствените връзки. Всички пророци са били на едно мнение по отношение на тези неща, че са харам [забранени, грях]. 133

35. Ислямът възбранява порицаните нрави като: лъжа; измама; измяна; предателство; двуличие; подлост; завист; коварство; лоша замисъл; кражба; престъпление; несправедливост; гнет. Ислямът възбранява всякакъв вид лоши обноси. 141

36. Ислямът възбвнява финансовите взаимоотношения, в които има лихва, вреда, неясни неща, измама, гнет и несправедливост, защото тези неща водят до бедствия и обща вреда за общества, народи и индивиди. 149

37. Ислямът е дошъл, за да запази разума и да възбрани всяко нещо, което го проваля, като например консумирането на вино [и всякакъв вид опиати]. Ислямът е издигнал разума на висше ниво и го направил да бъде причината за вменяемост. Ислямът освобождава разума от оковите на езичеството, отклоненията и идолопоклонничеството. В исляма няма тайни или правила, които да се отнасят за една класа, а за друга - не, всички негови правила и закони са в съгласие със здравия разум и са в съответствие с изискванията на справедливостта и мъдростта. 153

38, А фалшивите религии, ако последователите им не могат да проумеят противоречията в тях и нещата, които биват отхвърлени от здравия разум, тогава висшестоящите личности в тях внушават на последователите на определената религия, че това е над възможностите на човешкия разум и че човешкият разум не е способен да разбере и асимилира тази религия, докато ислямът възприема религията като нещото, което озарява пътя на разума. Последователите на

фалшивите религии [и вярвания] искат от човека да се освободи от разума си и да ги следва сляпо, докато ислямът иска от човека да се поучава чрез разума си, за да може да разбере нещата такива, каквито са. 158

39. Ислямът въздига и възхвалява истинската, правилната наука и подтиква към научни изследвания, които са абстрахирани от страстите, емоциите. Той ни зове към поглед и размисъл върху самите нас, върху вселената и всичко около нас. Ето така, правилните научни резултати не противоречат на исляма. 160

40. Аллах не приема делата и не възнаграждава за тях в Отвъдния свят, освен от онзи, който вярва в Аллах, покорява Му се и вярва в пратениците Му /мирът и благословът на Аллах да са над тях/. Аллах не приема от богослуженията [ибадетите] освен това, което е узаконил. Нима е възможно човек да не вярва в Аллах и да очаква Аллах да му въздаде награда? Аллах не приема вярата на никого от хората, докато той не повярва във всички пророци /мирът на Аллах да е над тях/ и докато не повярва в пратеничеството на последния от тях, Мухаммед ﷺ. 164

41. Целта на всички божествени пратеници е: човекът да се издига чрез истинската религия и да бъде искрен раб на Аллах, Господаря на световите. Тяхната цел е била да освободят човека от робството и служенето на хората, на материалното и на суеверията и погрешните вярвания. Ислямът - както сам виждаш - не почита определени личности, определяйки ги за светци, не ги поставя над тяхното място или положение, не ги приема за богове или господари. 168

42. Ислямът е узаконил покаянието [теубе], а то е: човек да се завърне при своя Господ и да изостави греха. Ислямът [когато човекът го приеме за своя религия, той] разрушава всичко, което е било преди него от грехове,

както и покаянието изтрива всички грехове преди него. Така че няма нужда човек да признава греховете си пред друг човек и да се изповядва през него. 172

43. Ислямът създава директна връзка между човека и Аллах, в която няма нужда от трети, който да бъде посредник между теб и твоя Бог. Ислямът забранява да приемаме хора за богове или да съдружаваме нещо с Аллах в Неговите господство или божественост..... 176

44. В края на това послание си припомняме, че хората от различните времена, националности и държави, дори и от различни човешки общности като цяло са различни в своите мисли и цели, те се отличават в своите среда и действия. Така че всеки един от тях има нужда от ръководство, което да го ръководи, система, която да обединява всички хора, и владетел, който да ги защитава. Почтените пратеници /Аллах да ги благослови и с мир да ги дари/ поеха отговорността за това чрез откровението от Пречистия Аллах, те напътстват хората към пътя на доброто и правото, те обединяват хората на Божия закон, те отсъждат между тях с истината. Така че делата на хората ще бъдат правилни дотолкова, доколкото са откликнали на призива на пратениците, и според това колко са близо до тяхноно време, до божественото послание. Аллах завърши и запечата посланията Си с посланието на Пратеника Мухаммед ﷺ и е предписал това послание да пребъде до края на този свят. Той направи то да бъде напътствие за хората, милост, светлина и насочване към пътя, който води до Него, Пречист е Той. 179

45. Затова те приканвам, ей човече, да се отправиш искрено към Аллах, освобождавайки се напълно от сляпото подражание, наследените вярвания и предразсъдъците. Приканвам те да разбереш добре, че след смъртта ти ще се завърнеш при твоя Господ, затова

погледни към себе си и към хоризонтите около теб, приеми исляма и ще бъдеш щастлив в този и в другия ти живот. Всичко, което трябва да направиш, когато пожелаеш да приемеш исляма, е да засвидетелстваш, казвайки: „Ешхеду елля иляхе илляллах уе ешхеду енне Мухаммеден расулюллах" [„Засвидетелствам, че няма друг [истински] бог [имащ право да бъде обожествяван] освен Аллах и че Мухаммед е пратеник на Аллах"]. След това на момента трябва да се отдалечиш от всяко нещо, което бива обожествявано освен Аллах; да повярваш, че Аллах ще възкреси мъртвите от гробовете и да вярваш в равносметката и възмездие, че те са истина. Когато засвидетелстваш с тези думи, ти вече си мюсюлманин [отдаден единствено на Аллах]. За теб е задължение да служиш на Аллах с това, което е узаконил от молитва, зекят, говеене и поклонението хадж, ако ти е според възможностите..... 181